

TIGHT BINGING BOOK

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್ನ

ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಅವಿರಳ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ

ಶ್ರೀಗುರು ಗರಗದ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ

ಚರಿತ್ರೆಯು

೧ನೇ ಆವೃತ್ತಿ]

[ಬೆಲೆ ೧ರೂ.

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198709

UNIVERSAL
LIBRARY

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್ನ

ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಅವಿರಳ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ

ಶ್ರೀಗುರು ಗರಗದ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ
ಚರಿತ್ರೆಯು

ಲೇಖಕರು: ರಾಮಚಂದ್ರ ಬಾಳಕೃಷ್ಣ ಎಲಿಗಾರ ಗರಗ

೧ನೇ ಆವೃತ್ತಿ]

[ಜಿಲೆ ೧ ರೂ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

	ಪುಟ
೧. ಸ್ತೋತ್ರ	೧
೨. ಜನ್ಮ	೩
೩. ಬಾಲ್ಯ	೮
೪. ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರ	೨೦
೫. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ	೩೩
೬. ಪುನರಾಗಮನ (ತಿರ್ಥಾಟನೆ)	೪೫
೭. ಶ್ರೀಗುರು ಚಿದಂಬರೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ	೬೩
೮. ಒಕ್ಕುಂದ ವಾಸ	೭೩
೯. ಗರಗದಲ್ಲಿ ಮಠಸ್ಥಾಪನೆ	೭೯
೧೦. ಉಪಸಂಹಾರ	೧೦೩

ತಿದ್ದುಪಡೆ

ಪೇಜು	ಸಾಲು	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
೧	೧೦	ಸುರಗುಣಾರ್ಚಿತಾಯ	ಸುರಗುಣಾರ್ಚಿತಾಯ
”	೧೨	ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರಾಯ	ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರಾಯ
೨	೨೨	ಮಹಾಗುರುವೆನಿಸಿ	ಮಹಾಗುರುವೆನಿಸಿದ
೩	೧೦	ವರಣ	ಪರಣ
೬	೨೨	ಬಟವಾಸ	ಭವವ್ಯಾಸ
೯	೩	ಶುಸುಕ್ತ	ಶುಷುಪ್ತಿ
”	೧೦	ಪರರುಣಿಯನಿ	ವರಕರುಣಿಸಿದರೆ
೧೦	೨೧	ಭಟ	ಭವ
೧೩	೧೦	ಆಲೂರ	ಆವೂರ
೨೦	೩	ಶಾಪವನಿ	ಶಾಪವನು
೨೧	೨೪	ಭವವರಾಗಳೆ	ಭವವದಾಗಳೆ
೨೪	೧೯	ಪಾಸಾಂ	ಪಾನಾಂ
೨೬	೧೪	ಗಾಳದ	ಗಾಣದ
೩೦	೧೪	ಕೃಷ್ಣಾಂಬುಧಿನಿ	ಕೃಪಾಂಬುಧಿನಿ
೪೩	೧೯	ಕೃಷ್ಣಬಾಣಕ್ಕೆ	ಕೃಷ್ಣಚಕ್ರಕ್ಕೆ
೫೬	೪	ಪತಿಗಳಿರಾ	ಪತಿಗಳಿಂ
೬೩	೨೦	ಚಿದಂಬರೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ	(ಪ್ರಕರಣ)
೬೪	೧೨	ಕುಸುಂಬಿನೇ	ಕುಟುಂಬಿನೇ
೬೪	೧೨	ವದಸಬೆ	ವದಸಬೆ
”	೧೩	ಕಸ್ಯತ್	ಕಸ್ಮಾತ್
೬೯	೨೨	ಕೊಣ್ಣೂರ	ಗೊಣ್ಣಾರ
೭೫	೫	ನವಾಪೂರ	ಮಾವೂರ
೮೩		ಗರಗದಲ್ಲಿ ಮಠಸ್ಥಾಪನೆ	
೮೫	೧೦	ರಾಮನಗೌಡ್ರ	ರುಮಪ್ಪನವರು
”	೧೨	ಬಿಂಧವ್ವ	ಬಂದವ್ವ

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್ನ

ಮುನ್ನುಡಿ

ಮಾನವ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧನಗಳನ್ನೇಕಲುಂಟು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾವಿರತಿ ಸಂಪನ್ನತೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜೋಬಲದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬೆಳಗಿದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಸಾಧು ಶಿರೋಮಣಿ ಶ್ರೀಗುರು ಗರಗದ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರೂ ಒಬ್ಬರು ಏಕೆಂದರೆ?—

“ಕಾಲಪಾಶವ ಹರಿದು ಭೋಧಜಾಲವನು ತಾಭವದಿ ಹರಡಿ ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಈ ಭವವ ಧಾಟುವ ಮಹಿಮಾತ್ಮನೀ ಜಗದಿ ನಿಜ ಸಾಧುವಲ್ಲ ವೇನಯ್ಯಾ? ಮೇಲು ಮೇಲಾಗಿರುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ವರ್ಣಿಸುವ ಕಾಲ ಕಾಲನ ಪಾಶ ಹರಿದೊಗದ ಭವಲೀಲಾತೀತ ನೀ ಜಗದಿ ನಿಜಮುಕ್ತಿ ಸಾಧುವಲ್ಲ ವೇನಯ್ಯಾ? ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಜಗ ಜನದಿ ಮೆರೆದಿಹ ಯೋಗಿಶ್ರೇಷ್ಠ ನಮ್ಮ ಬಾಲ ಮಡಿವಾಳೇಶ ನೀ ಭವದಿ ನಿಜ ಸಾಧುವಲ್ಲವೇನಯ್ಯಾ—”

ಕಾರಣ ಭವದಲ್ಲಿ ಮಾಯಾತೀತನಾಗಲು ಮಹಾತ್ಮರು ಎತ್ತಿಸುವದು ಇದೇಕಾರಣ. ಭವಕ್ಕೆ ಅಂಜದೆ ಬಂದ ಎಡರುತೊಡರುಗಳಿಗೆ ಎದೆಗೊಟ್ಟು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕಡೆಯ ಭಯವಾದ ಕಾಲಪಾಶವನ್ನು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಹರಿದೊಗೆದು ಮಹೇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಚಿನ್ಮಯ ರೂಪ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಲು ಎತ್ತಿಸುವದು ಮಾನವನ ಕರ್ತವ್ಯವೇ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದ ಕರ್ತವ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು. ಮಾನವನು ಅತಿ ಯತ್ನಪಡಬೇಕು ಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಮಾನವನು ತನ್ನ ತಾನರಿಯಲುಬೇಕು.

“ತನ್ನ ತಾನರಿಯುವದು ನಿನ್ನತಾನರಿತಂತೆ, ತನ್ನ ಆತ್ಮದ ಅರಿವು ಜನ್ಮ ಕಡಿಗಾಣಿಸುವದು. ಮುನ್ನಜಗದೀಶ ನಿನ್ನರಿವು ಬಯಸಿದ ಮಾನವನು. ತನ್ನ ತಾನರಿಯುವದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲವೇನಯ್ಯಾ.”

ಶ್ರೀ ಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ.

ಎಂಬಂತೆ ತನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಒಡಮೂಡಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅರಿಯುವದು ಅತಿ ಕಠಿಣವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸುವ ಮಹಾತ್ಮರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರನಾಯಕರಾದ ಮಹಾತ್ಮಮಡಿವಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಆತ್ಮನನ್ನು ಗೆಲಿದು ಭವತೀತರಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಡರು. ಜ್ಞಾನಿಯಾರು ಎಂದರೆ.

“ ನಡೆನುಡಿಯು ಒಂದಾಗಿ ವಡಲಭಾವನೆಯು ನಿಜ
ವಾಗಿ ವಡಮೂಡಿ
ವಡಹುಟ್ಟಿ ಭಾವನೆಯು ಜಗ ಜನದಿ ತಾ ತೋರಿ ವಡ
ಲಲಿ
ನಿನ್ನ ನಾಮಮೂರ್ತಿಯೇ ವಡಮೂಡಿದವ ನಿಜಜ್ಞಾನಿ
ಯಲ್ಲವೇನಯ್ಯಾ ಶ್ರೀ ಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ”

ಈ ರೀತಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯುವ ಮಹಾತ್ಮರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವದು ಸಹಜ. ಕಾರಣ ಭಾರತಾಂಜೆಯ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಸಂಪನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಚಿಕ್ಕ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದೆ.

ಈ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದ ಶ್ರೀ ರಾ|| ರಾ|| ರಾಮಚಂದ್ರ ಬಾಳಪ್ಪ ಎಲಿಗಾರ ಇವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ವಿಷಯವು ಅತಿರಮ್ಯವೂ ಸುಗಮವೂ ಅದೆ. ಇವರ ಭಾಷೆಯು ಸರಳವಾಗಿಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತಿದೆ.

ಈ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಕಾವ್ಯಗಳು ಸರಸವಾಗಿಯೂ ರಂಜಕವಾಗಿಯೂ ಇವೆ. ಇವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದ ಪ್ರಕರಣದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಪದ್ಯಗಳು ಆ ಪ್ರಕರಣದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಿವೆ.

ಉದಾ:—ಎರಡನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ.

ಭರದಿ ಪಟ್ಟವನೇರುತಾ ಗುರು ।

ವರನು ತರುತಲಿ ದೇವಗಂಗಾ |

ಪರಮ ಜಲವನು ನೀಡಿದನು ಶಾಪವನಾ ಬಾಪು

ರಾಜಂಗೆ ||

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಬಾಪುರಾಜನಿಗೆ ಅವನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಗಂಗಾಜಲ ತಂದು ತನ್ನ ಆಜ್ಞಾಮೀರಿದೊಡನೆ ಕೋಪದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಶಾಪವನ್ನಿತ್ತ ವಿಷಯವು ಚನ್ನಾಗಿವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಷಯದಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಬರೆದಿರುವರು. ಇಂತು ಗುರುಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಬೇಡಿ ಗುರು ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಈ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬರೆದವನಿಗೂ ನನಗೂ ಮತ್ತು ಓದುಗರಿಗೂ ಶ್ರೀ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ಮುಕ್ತಿ ನೀಡಲೆಂದು ಬೇಡಿ ಈ ಲೇಖಕರು ಶ್ರೀ ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಲೇಖನಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಈ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವೆ.

ಮಾಘ ಶು || ೧ ||

೧೮೭೦ನೇ ಶಕೆ

ಶ್ರೀಮನ್ನಿರಂಜನ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ

ಗರಗ

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್

ಪೀಠಿಕಾ

ತನ್ನರಿವೇ ತನಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಲ್ಲ ವೇನಯ್ಯಾ

ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದರೆ ಮಾಹಾತ್ಮರಾಗಲು ಮಾನವನಿಗೆ ಶಕ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಾಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರು ಯೋಗರಾಜ ಗರಗದಮಡಿ ವಾಳಿವೆಯೋಗಿಗಳು ಒಬ್ಬರು. ಇವರು ಆಚರಿಸಿದ ಅಖಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜೋಬಾವು ಜಗತ್ತಿನ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅವರಚರಿತ್ರೆ ಪಠಣದಿಂದ ವಾಚಕರು ಮನಗಾಣಬಹುದು. ಮಾನವನು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಬಲದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೈವಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಮತ್ತು ವಾಕ್ ಶಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವನೆಂಬದನ್ನು ಮನ ಗಾಣಬಹುದು. ಇಂಥ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವದು ಸಲ್ಲು ಕಠಿಣ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡಾಂಜನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವ ತರಿಸಿದ ಪುಣ್ಯಮುರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಾಹಾತ್ಮರು ಒಬ್ಬರು. ಕೆಸರಲ್ಲಿಯ ಕಮಲ ದಂತೆ ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮುಮುಕ್ಷುಮಾರ್ಗ ಸಾಧಿಸಿದರು.

ಮಹಾತ್ಮರು ಅವತರಿಸುವದು ಸುಮ್ಮನೆಯಲ್ಲ, ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಧರ್ಮವು ಕುಂಠಿತವಾದಾಗ ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಉದಯಿಸುವರು. ಇವರು ಉದಯಿಸುವಾಗ ಯಾವದಾದರೊಂದು ನೆನ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸುವರು. ಅದರಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕಾಂಜನ ಸಂಸ್ಥಾನ ಶಿರೋಭೂಷಣವಾದ ಕಿತ್ತೂರ ಕಲ್ಮಠದ ರಾಜಗುರುವಾದ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಯವರ ತಪಶ್ಚರ್ಯದ ಫಲದ ಪರಶಿವನ ವರ ಪ್ರಸಾದ ರೂಪಿ ಫಲವೇ ಮಹಾತ್ಮ ಮಡಿವಾಳಿವೆಯೋಗಿಗಳಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯಥಾ ಅಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅವಿರಳ ಪರಂಪರಾತ್ಮಿಗಳ ಜನನ ಕಾಲವು ತಿಳಿಯಲಶಕ್ಯವಾದರೂ ಇವರು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಮೊದಲನೇ ಖಾನೇ ಸುಮಾರಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರದ

ಮೇಲಿಂದ ಇವರು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೭೦ನೇ ಇಸ್ವಿಯಿಂದ ೨೦ರವಳಿಗೆ ಜನಿಸಿರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಲಸರ್ಜ ದೊರೆಯು ಪಟ್ಟವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಗುರು ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಆ ಪ್ರಭುದೇವರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಮರಣಾನಂತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು ಅಂದಮೇಲೆ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರೆಂದು ಮಗುವಿಗೆ ನಾಮಕಾರಣ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಹೀಗಿದ್ದು ಅವರು ಮುದಿಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದ್ದು ಸಲ್ಪು ಅಗಮ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವದು.

ಇನ್ನು ಮುದಿಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರು ಗುರುವಾಗಿದ್ದು ಗೀಜಗನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲನಗೌಡರ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಂದವೇಲೆ ಅವರು ಮಡಿವಾಳ ಸಾವಿವಿಯವರ ಜನನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಂಡರು.

ಈ ಮಹಾತ್ಮರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಪುಣ್ಯಮಯವು ಅಗಮ್ಯವು ಆದಂತೆ ಸರಸವೂ ಸುಲಭವು ಅದೆ. ಯಾವ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ನಾಮ ಮಾತ್ರ ದಿಂದ ಜಗತ್ತೂ ಪುನಿತವಾಗುವಾಗ ಇವರ ಪುಣ್ಯ ಚರಿತ್ರ ಪಠಣದಿಂದ ಜಗತ್ತೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗಲಾರದೇ? ಕನ್ನಡಮಾತೆಯ ಉದ್ಧಾರಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಂಡ ಪರಹಿತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಚರಿತ್ರವು ಪೂಜ್ಯಗ್ರಂಥವೆಂದು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಸದ್ಗುರುವು ಭವತೀತನು ಭವಲೀಲೆ ಭವದುಃಖದಳವನ್ನು ಪಾರುಮಾಡುವ ಭವನವರೆಯನಾವಿಕನೂ ಆಗಿ ಭವದಲ್ಲಿ ಭವಪಾಶಹರಿಯುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕಿಗಳಾಗಿ ಹೋದರು. ಇಂಥ ಮಹಾತ್ಮರ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಜನದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಭಾವ ಜಾಗ್ರತೆ ಹುಟ್ಟಲೆಂದು ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿಯೂ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿಯೂ ಬೇಡಿ ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವೆ.

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್ನ.

ನಮಃ ಸಾಂಬಾಯ ನಿತ್ಯಾಯ ಶಿವಾಯ ಪರಮಾತ್ಮನೇ !
 ಸತ್ತಿಂಕತ್ತತ್ತ್ವಂ ಬೀಜಾಯ ಲಿಂಗರೂಪಾಯ ಗುರುಪೇ ! ||೧||
 ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪಾಯ! ನಮಃ ಸಾಂಬಾಯ ಶಿವಾಯನಮಃ !
 ಸಮಶ್ಚಂದ್ರ ಶೇಖರಾಯನ ಮೋ ಮಹಾದೇವಾಯ ನಮಃ ||೨||
 ಜಗನ್ನೂಲಂ ನಿರ್ಮಲಂ ನಿತ್ಯಂ ನಿರಾಕಾರ ರೂಪಂ ಚಿನ್ಮಮಯೋ
 ದಧಿ |
 ಜಗ ದಾಧಾರಂ ಗುಣಾತೀತಂ ಸರ್ವಲೋಕ ಕಾರಣಂ ಸರ್ವಾಂತ
 ಯಾರ್ಪಿಂ ನಮಃ ||೩||
 ಸತ್ಯಾಯ ಸತ್ಯ ರೂಪಾಯ ಸದಾಶಿವಾಯ ಶಂಕರಾಯ |
 ವಿಶ್ವೇಶಾಯ ವಿಶ್ವರೂಪಾಯ ವಿಶ್ವಕೃಷ್ಣಾಯ ವಿಶ್ವತ್ಮಾ
 ಯನಮಃ ||೪||
 ಹರಾಯ ಹರಸ್ವರೂಪಾಯ ಸುರುಮುನಿ ಪೂಜತಾಯ ಸುರಗಣಾ
 ತೀತಾಯ |
 ಪರಾತ್ಮಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಯ ಶರಣಾಗತಾತ್ಮಾಯ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವಾ
 ಯನಮಃ ||೫||

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್ನ

ಓಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪ | ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪ | ಓಂ ಪರತರಸ್ವರೂಪ ||
 ಸದಾಮನದಾನಂದ ರೂಪ ||
 ಓಂ ಶಾಂತಿ ಭೂಷಣ | ಕರುಣಾಕರಾತ್ಮ | ಓಂಭ್ರಾಂತ ಬನಹರಣ |
 ನಿತ್ಯಗುಣಾತ್ಮ ||

ಓಂ ಕರಣಂ ಜನವತ್ಸಲ | ಭಕ್ತಭಾವನಾತೀತ | ಓಂ ಜಗವಾನಂದ
ಲೋಲ ಗರಗದ ಯೋಗಿ ಕರುಣಾವಿಶಾಲ | ಗಿರಿಜಾವರ ಹಸ್ತ
ಗಿರಿಜಾಪ ತ್ರಿಪುರ ಸಂ | ಹರಕರ ಪಾತ್ರಕಪಾಲಿ | ಕರ ಖಡ್ಗ
ತ್ರಿಶೂಲಮಾಲಾ |

ಚಮಾಂಬರ ಮಡಿವಾಳೇಶ ರಕ್ಷಿಪುದು ||

ಓಂಕಾರ ಸ್ವರೂಪಿ ಎನಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿರಚಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಪರ
ಶಿವನ ಅಂಶೀಭೂತ ಮಾನವನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ
ದರ್ಶಿಗಳ ಜನನ ವಾಗುವದು, ಅತಿ ವಿರಳ ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದರೆ ಮಾನವನು
ಮಹಾತ್ಮನಾಗುವನೆಂದು ವೇದಗಳು ಸಾರುತ್ತಿವೆ. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಮಹಾ
ತ್ಮನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ವೇದ ಸಮ್ಮತ ಲಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನ
ಮಹಾತ್ಮರು ಜಗದಿ ಜನ್ಮಿಸುವದು ಯುಗಾಂತರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಅದು ದರ್ಮೋ
ದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಗೀತಾಗುಣವಾಗಿ ಅಂದರೆ, || ಯದಾ ಯದಾ ಹಿ ದರ್ಮಸ್ಯ ಗ್ಲಾ
ನಿರ್ಭವತಿ ಭಾರತ ಅಬ್ಯುತನಧರ್ಮಸ್ಯ ಅಬ್ಯುದಯನಾಂ ಸಂಭವಾಮಿ ಯುಗೇ
ಯುಗೇ. || ಪರಮಾತ್ಮನು ಜಗದ ಭೋದಕನಾಗಿಯೂ ಜಗದಲ್ಲಿಯ
ಜನರ ಧರ್ಮದ ಅವನ ತಿಗಳಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಪರಮಾತ್ಮನು ಜಗದಿ
ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸುವನು ಈ ರೀತಿ ಅವತರಿಸಿದ ಮಾನವ ರೂಪೀ
ಶಿವನ ಲಕ್ಷಣಗಳೇ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಇಂಥಹ ಧರ್ಮ ಸಂಪನ್ ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗರಗದ ಮಡಿವಾಳ
ಶಿವಯೋಗಿಗಳೊಬ್ಬರು ಈ ಮಹಾತ್ಮರು. ತಮ್ಮ ಯೋಗ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ
ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಯೋಗ್ಯ ಯೋಗಿ-ಶ್ರೇಷ್ಠರೆನಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ
ಮಾತೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಾಗಿ
ಮುಮುಕ್ಷು ಮಾರ್ಗದ ಹಾದೀ ತೋರಿಸಿದಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯರೆನ್ನಲಿಕ್ಕೆ
ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯ ತಿಲಕ ಪ್ರದಾಯಕರಾದ ಈ ಮಹಾನು
ಭಾವರ ಚರಿತ್ರವು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಅತಿ ಕಠಿಣವಾದರೂ ಮಹಾಗುರುವೆನಿಸಿ
ಮಹಾತ್ಮರ ನಾಮ ಪಠಣದಿಂದ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗುವಾಗ ಅವರ
ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಬರೆಯಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದ ಪಾಮರನಿಗೆ ಗುರುವು ಸದ್ಬುದ್ಧಿ

ಯನ್ನೀಯುವನೊಬ್ಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಈ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯುವಕ್ರಮಿಸುವೆ.

ಹಿಂದಮ ಶಿವಾಯ ಮಂತ್ರ ಪಠಣದಿಂದ ಸಕಲಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸಂಸಾರ ವಶದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಲು ಮಾನವನಿಗೆ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸಲು ಉದಯಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ. ಸಕಲ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗಲಿಯವೇ ?

ಈ ಮಹಾ ಯೋಗಿಶ್ವರನ ಸಪ್ತ ಅಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುಕ್ತವಾದ ಚರಿತ್ರದಿಂದ ಓದುಗರು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದ ಪ್ರಥಮ ಸೋಪಾನ ಪತ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲೆಂದು ಓದುಗರಿಗಾಗಿ ಸದಾಜೀವಾಧಿವೇಶನಾದ ಮಡುವಾಳೇಶನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಎರಣಯೋಗ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಜನತೆಗಾಗಿ ಬರೆಯಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಈ ಪಾಮರನನ್ನು ಯೋಗಿಶ್ವರನೂ ಜನತೆಯೂ ಕ್ಷಮಿಸಲಿ.

ಜನ್ಮ

ನರಮ ಪರಶಿವ ನಾಜ್ಞೆ ಯಿರುವಲಿ || ಭರಣಿ ಜನಿಸಿದನಾಗ ರಿಪಮತ ಧರಿಯು ಗುರುವರ ವೀರಕಲ್ಮಷದಿ ||

ವಾಚಕ ಮಸನೀಯರೇ ಮಹಾತ್ಮಾ ಮಡುವಾಳ ನೃಪಸುಯವರ ಚರಿತ್ರೆ ಬರೆಯಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸುವ ಮೊದಲು ಇವರಿಗೆ ಈ ವೆಸರು ಬರಲು ಕಾರಣರಾದ ಇವರ ಪೂರ್ವಜರ ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಎಳೆಯಲು ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಜಗವು ಉದಯಿಸಿದಾಗಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಗಿರೋವ ಕನ್ನದ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಿಂದಾ ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಧನಲಭ್ಯಜನವನ್ನು ಪಾರಾಡಿಸಿದ ಕನ್ನದ ಮೂಲ ಕಿತ್ತೂರ ಕೇಸರಿ ಚನ್ನಮ್ಮಾಜಿಯ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಅಂಥದ ಅಭಿಮಾನವ್ಯಾಲಿ ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೂಲಪುರುಷರು ಕಿತ್ತೂರ ಹತ್ತರ ಇರುವ ಗೀಜಗನಹಳ್ಳಿಯೆಂಬ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ಗೌಡರು ಇವರ ಹೆಸರು ಸಂಣ ಮಲ್ಲನಗೌಡರು ದೊಡ್ಡ ಮಲ್ಲನ ಗೌಡರೆಯೆಂದು ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ೧೫ನೇ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ

ಉತ್ತರದಿಂದಾ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಹಾತ್ಮರು ಆ ಉರಿಗೆ ತೀರ್ಥಾಟನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದರು. ಅವರಲ್ಲಿ (೧) ಶ್ರೀಗುರು ಮುಡಿಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿ ಯವರು (೨) ಶ್ರೀಯುತ ಗುರುಶಿಷ್ಯೇಶ್ವರರು. (೩) ವಿರುಪಾಕ್ಷಸ್ವಾಮಿಗಳು (೪) ಬಾಬಾಯೆಂಬ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಾಧುಗಳು ಈ ನಾಲ್ವರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದರು ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕರಾದ ಮೂಲ ಪುರುಷರಾದ ಮುಡಿಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು. ಗೀಜಗನಹಳ್ಳಿಯ ಗೌಡರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದರು ಎರಡನೇಯವರಾದ ಗುರುಶಿಷ್ಯಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿರತರಾದರು ಮೂರನೇಯವರಾದ ವಿರುಪಾಕ್ಷಸ್ವಾಮಿಗಳು ಉಪ್ಪಿನ ಜಟಿಗೇರಿಗೆ ಹೋದರು. ನಾಲ್ಕನೇಯವರಾದ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಗುರುಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಗುರುಗಳಾಗಿ ಉಳಿದರು.

ಈ ನಾಲ್ವರಲ್ಲಿ ವೈಭವ ಸಂಪನ್ನತೆ ಸು ಗುರುತ್ವದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಡಿಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು. ಇವರ ಗುರುಕ್ರಪಾ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೇ ಗೀಜಗನ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಕಿತ್ತು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಿತ್ತೂರೆಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು. ಆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಪತಿಯು ಮಲ್ಲನಗೌಡರು ಅವರ ಹೆಸರೇ ಮುಂದೆ (ಸಂಗಮಲ್ಲನಗೌಡರು) ಮಲಸರ್ಜ ದೇವಾಯರಾಯೆಂದು. ಅವರು ಗುರುಗಳ ಗುಣ ಸುಯೋಗ ಬರುವದಕ್ಕಿಂತಾ ಸ್ವಲ್ಪಾವಧಿ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ಮುಡಿಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಕಾಲಾಧೀನವಾದರು.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನನ ಮರಣಗಳು ಎಂಥವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಮಾನವ ರೂಪಿಯಾದಮೇಲೆ ಮಹಾತ್ಮರೂ ಸಹ ಮಾನವನ ಆಚರಣೆಗೆ ಒಳಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಾಲಾಧೀನರಾದಲ್ಲೇನಾಶ್ಚರ್ಯ?

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಾಲಾಧೀನರಾದ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ತರುವಾಯ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಹಾಧಿಶ್ವರರಾಗಿ ರಾಜಗುರುತ್ವದ ಪಟ್ಟವನ್ನೇರಿದರು. ಈ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಪಟ್ಟವನ್ನೇರಿದಾಗ ಕಿತ್ತೂರ ಮಲಸರ್ಜದೊರೆಯು ಅವರ ಪಟ್ಟದ ವಿಸ್ಮಯವಾದನು. ಮಲಸರ್ಜ ದೊರೆ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮ ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸು ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಬೇಕು. ಮಲಸರ್ಜಪ್ರಭು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ವೈಕ್ತಿರಃ ದೊಡ್ಡ ಗುಣವಂತನೆಂದು ಹೆಸರು. ಇವರ

ಸೆತಿಸಿರೋಮಣಿಗಳು ಇಬ್ಬರು ಇವರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವಳಾದ ರುದ್ರಮ್ಮಾಜಯ್ಯ ತಲ್ಲೂರ ದೇಸಾಯರ ಮಗಳು. ಕಿರಿಯವಳಾದ ಚನ್ನಮ್ಮಾಜಯ್ಯ ದೇಸಾಯರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಾಕತಿ ದೇಸಾಯರ ಮಗಳಾದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೇಳ ಬಹುದು. ಕಿರಿಯವಳಾದ ರುದ್ರಮ್ಮಾಜಯ್ಯ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದ ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಕೂಡ ದುಗು ಬಡಿಸಿ ಮೈಸೂರ ಹುಲಿಯೆಂದು ಖ್ಯಾತಿಪಡೆದ ಟೀಪುಸುಲ್ತಾನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಜಯಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಗತಿಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಾಸ್ಪದವಾದ ಮಾತು.

ಇನ್ನು ಚನ್ನಮ್ಮ ರಾಣಿಯ ವಿಷಯವಂತೂ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ತನ್ನ ನಾಡಿಗಾಗಿ ನರನಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತವಿರುವವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಾಡಭಕ್ತನು ಹೋರಾಡಿ ಪ್ರಾಣಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಪಾಠಹಾಕಿಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಕೈಯೊಳಗಿರುವ ಬಡ್ಗದಿಂದ ಅಗಿನ ಸೆನ್ನಾಸ ನೂಗಲು ಕಾರಣನಾದ ಧ್ಯಾಕರೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಬಡ್ಗದಿಂದಾ ಚಂಡಾಡಿ ವೀರರಾಣಿಯೆಂದು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಹಿಮಾಚಾಲ ಜಯಭಿರಿಯನ್ನು ಹೋಡಿಸಿದಳು. ಇಂಥ ವೀರರಾಣಿಯಿಂದ ಶೋಭಿತನಾದ ಮಲಸರ್ಜ ದೊರೆಯ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳು ನೀತಿವಚನಭೋಧಕರು ಆದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸಿರಿಯನ್ನು ಎಂತು ಬಣ್ಣಿಸುವದು ತನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದಾ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದನು.

||ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದ ಗುರುವರ ತ್ಯಾಗಬುದ್ಧಿಯ ತೋರುತಲಿ ತಾ ಭವಯೋಗ ಮಾಯೆಯ ಬಿಡಿಸಿದನು ಮಲಸರ್ಜ ಪ್ರಭುವರನ||

ಗುರು ಪ್ರಭುವರನು ತನ್ನ ತಿಷ್ಠ ಮಲಸರ್ಜನಿಗೆ ಸಮಯೋಚಿತ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತ ತನ್ನ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ಬೇಡುತ್ತ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಾಸಕ್ತನಾಗಿ ವಿರಕ್ತ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ವಿರಕ್ತರ ಪ್ರಪಂಚ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ನೀವು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತರಾಗಬಹುದು. ಮಾನವ ರೂಪಿಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ಧರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದುಗುರಿ ಅರ್ಥಾತ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವರ್ತಿ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯಿರಲೇಬೇಕು ದೇವರು ಅವತರಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯಬರುತ್ತದೆ ಆತನು

ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಅದರಂತೆ ಪ್ರಭುವರನಿಗೂ ಒಂದು ಜನ್ಮದಗುರಿಯಿತ್ತು ಅದೇನು ತಾನು ವಿರಕ್ತನಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತನ್ನ ಪತ್ನೀತಮಠಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವನು ರಥಯೋಗ್ಯ ಅಯೋಗ್ಯವೆಂಬವರಿಗಾಗಿ ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದನು ಈ ಸರಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಿವಾರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಭುವರನು ದೇವಕುವರನ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಮಗ್ನನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ದೇವನು ಭಕ್ತ ಪರಾಧೀನನಲ್ಲವೇ ? ಅಂತೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲನೆಂಬ ಹೆಸರು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿರುವುದು ಪರಶಿವನನ್ನು ಪ್ರಭುವರನು ಏಕೋಭಾವದಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಲೀನನಾಗಿದ್ದನು. ಪ್ರಭುವರನ ತಪಃಪ್ರಭಾವಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲೆ ತಾಂಡವನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಿವನ ಮನಸ್ಸುಕೂಡಾ ಚಲ ಏಚಲ ಮಾಡದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ ಆಗ ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲನಾದ ಶಂಕರನು ತನ್ನ ತಾಂಡವನೃತ್ಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಭಕ್ತಪ್ರಭುವರನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರಮಥಗಣಗಳ ಸಭೆ ಕರೆದನು.

ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನು ತನ್ನ ವಾಹನನಾದ ನಂದೀಶನನ್ನು ಕರೆದು ಇಂತೆಂದನು — “ ನಂದೀಶ್ವರಾ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಥಾನ ಶಿರೋಭೂಷಣರಾದ ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಗುರುವಾದ ಪ್ರಭುವರನು ತನ್ನ ಮಹಾಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಯೋಜನ ಕುವರನನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿರುವನು ಅದರ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಚಲ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಘೋರ ತಪಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವನು. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಯಾರು ಅವತರಿಸಬೇಕು ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಾಡಿ ಶಂಕರನು ತಾನೇ “ ನಂದೀಶಾ ವೀರಭದ್ರನನ್ನು ಕರೆಯೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆಗ ನಂದೀಶನು ಶಿವಸುತನನ್ನು ಕರೆದನು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕ ಮಹನೀಯರೇ ಭಕ್ತಮನಃಪೂರ್ವಿತ ಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ ಪರಶಿವನು ಪ್ರಭುವಿಗೆ ವರಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ತನ್ನ ಭಕ್ತ ಪ್ರಭುವರನ ಮಗನಾಗಿ ಅವತರಿಸಲು ವೀರೇಶನನ್ನು ಶಿವನು ಈಪರಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಮಗು ನನ್ನ ಭಕ್ತ ಪ್ರಭುವರನ ಇಚ್ಛಾ ಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ ನೀನು ಭೂಲೋಕ

ವಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಬೇಕು. ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ವೀರಭದ್ರ ದೇವರು
 .. ತಂದೆಯೇ ಭೂಲೋಕವು ಮಾಯೆಯ ತವರೂರು ಸ್ತ್ರೀಗರ್ಭ ಜನಿತ
 ಜನ್ಮವು ಅತಿ ಹೇಯವು. ಆ ನರಕ ಯಾತನೆಯನ್ನನುಭವಿಸಲು ನಾನೊಲ್ಲ
 ಮತ್ತಾರಿಗಾದರೂ ಹೇಳಿ. ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ಶಿವನು
 ಮಗುವೇ ನಾನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲನಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಕಾಲಗತಿಗನುಸಾರ
 ವಾಗಿ ನೀನೇ ಯೋಗ್ಯವುತ್ರನು. ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮವು. ಸ್ತ್ರೀಜನಿತ
 ನಾಗದೆ ಆಯೋನಿಜನಾಗುವದು.

ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಜಾಗ್ರತೆಗಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ನನ್ನ ಮೂವರು ಶಿಷ್ಯರೊಡನೆ ನಾನು ಅವತರಿಸುವೆ .

ನಾನು ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುರಗೋಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಂಗೇರಿ ಮಲ್ಲಾರ
 ದೀಕ್ಷಿತರ ಉದರದಲ್ಲಿ ಚಿದಂಬರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಾ ಪ್ರಕಟವಾಗುವೆ.

ಭೃಂಗೀಶನು ನಾಗಲಿಂಗನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ
 ಸವಲಗುಂದ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವನು.

ಗಣಪತಿಯು ಬಾಣಾವರದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಮಲ್ಲಾರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಾ
 ಪ್ರಕಟವಾಗುವನು ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಂದೇಶನು ಹೊಸಹಳ್ಳಿಯೆಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ
 ಭೋಧಿಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಾ ಪ್ರಕಟವಾಗುವನು ಕಾರಣ ನೀನು ಯಾವ
 ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಚಿಂತಿಸದೆ ನನ್ನಾಚ್ಛೆಯಂತೆ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಅವತರಿಸಲಿಕ್ಕೆ
 ಸಿದ್ಧನಾಗು ನಾನು ಪರಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದಾ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿಯ ಶಿವಪರಿ
 ವಾರವು ಭೂಮಿಗೆಅವತರಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾದಾಗ ಶಿವನ ಪ್ರಮಥಗಣಗಳು
 ಶಿವಲೀಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಆನಂದದಿಂದಾ ಜಯಘೋಷಣವನ್ನು
 ಮಾಡುವರು. ಆದರೆ ಭೃಂಗೀಶ ವೀರೇಶರ ಅವತಾರವು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಯಾವ
 ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುವದೆಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದಲೋ, ಯಾವ ಉದ್ಧಾರ
 ಮಾಡುವದೆಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದಲೋ ಅವರ ಅವತಾರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜಗವು
 ನಲಿದಾಡಿದಂತೆ ಭಾಸ ವಾಯಿತು.

ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಹಾತ್ಮರಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ದೇವಗಣಗಳಲ್ಲಿ
 ಭಟವ್ಯಾಪ ಹರಿದು ಭವಸಾರದಿಂದ ದೂರಾಗಲು ಯತ್ನಿಸಿ ಅಖಂಡ ಬ್ರಹ್ಮ
 ಚರ್ಯ ವೃತದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬೆಳಗಿದ ಮಹಾತ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದರೆ ನಮ್ಮ

ಚರಿತ್ರನಾಯಕ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಇವರು ಭೂಮಿಗವತರಿಸುವಾಗ ಜಗವು ಉತ್ಸಾಹಭರಿತವಾಗಿತ್ತೆಂಬದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಕೈಲಾಸ ಶಂಕರನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವೀರೇಶನಿಗೆ ವಚನವಿತ್ತಂತೆ ಪರಶಿವನು ವೀರಭದ್ರ ದೇವರ ಅಯೋಧಿಜಾವತಾರಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಕಂಠಾಭಿರಣಾದ ಅದಿಶೇಷನನ್ನು ಕರೆದು ಹೀಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ಭೂಭಾರಾತ್ಮಜ ಶೇಷವಾಜನೇ ನಮ್ಮ ವೀರೇಶನ ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಕ್ಷಾರಣ ನೀನು ಈ ವೀರಭದ್ರನ ಬಾಲರೂಪವನ್ನು ವಯ್ದು ಕಿತ್ತೂರ ಕಲ್ಮರದ ಹೂದೋಟದಲ್ಲೆ ಇಟ್ಟು ಬಾ. ಹೋಗು ದಕ್ಷಾರಿ ಶೇಷನ ಹೆಡೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಪರಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದಾದ ದಕ್ಷಾರಿಯಿಂದಾದ ಭೂಪಣಿ ನಾದ ಅದಿಶೇಷನು ಜಗದ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆಯ ಶಿರೋ ಭೂಪಣಿವಾದ ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಗುರುವೆನಿಸಿದ ಪ್ರಭು ವರನ ಹೂದೋಟಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದನು.

ಬಾಲ್ಯ.

ಬಾಲರೂಪದಿ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ | ಲೀಲೆಗಳ ತೋರುತ ಮಡಿವಾಳ |
ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಮೆರೆದನಾ | ಕಿತ್ತೂರ ಕಲ್ಮರದಿ ||

ಮಹಾತ್ಮರು ಉದಯಿಸುವಾಗ ಜಗವು ಆನಂದ ಭರಿತವಾಗುವದೆಂದು ತಿಳವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅಂತೂ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಂದಾದ ಆಶ್ರಿತರಾದ ವೀರಭದ್ರ ಅದಿಶೇಷರು ಕೈಲಾಸದಿಂದಾದ ಹೊರಟಿದ್ದನ್ನು ವಾಚಕರು ಮರೆಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ತಪಸ್ಸುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಭುವರನ ಗತಿಯನುಯಿತೋ ನೋಡುವಾ. ಶಿವಚಿಂತಾಮಗ್ನನಾದ ಪ್ರಭುವರನು ಪುತ್ರ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ಈಸು ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ದೇವಾ ನೀನು ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಿಯಲ್ಲವೇ ? ವಿಶ್ವಾಧಾರಕ ನೆನಿಸಿಮೆರೆದ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಮಗುವನ್ನ ದಯವಾಲಸು ವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ. ಶರಣಜನವತ್ಸಲನೇ ಬೇಗ ನನ್ನ ವಾಂಛಿತನವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಗೋಳು. ಇಂದು ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಪೂರ್ತಿ ಯಾಗದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆಮಾಡಿ ಭವದೇವದಿಂದಿಹಾ ಪಾರಾಗುವೆ. ದೇವಾ ದಯಾಳುನಾ ಭಕ್ತವನ್ನೋವಾಂಛಿತ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸವೆ ಟೀಕ

ನೀನು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಅವರನ್ನು ಕರುಣಿಸು ನನ್ನ ಪುತ್ರ ವಾಂಛಿತ ತ್ರಲೋಕಿಯನ್ನು ನೀಗಿಸು ಎಂದು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸ್ತುತಿಯಮೃಗೈದು ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭುವರನು ನಿರ್ದಾಸಕ್ತನಾದನು ಜಾಗ್ರತ ಶುಷುಕ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿಯಿದ್ದ ಮನವನಿಗೆ ತನ್ನ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತು ಶೂನ್ಯವಾಗುವದು ಬ್ರಾಂತಭವದ ನೇಮಕನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರಭುವರನು ಒಂದು ಕನಸು ಕಂಡನು ಮಹಾದೇವನ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ ಪ್ರಭುವರನಿಗೆ ಅವನ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವ ವಿಷಯವೂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯಲಿಲ್ಲ ತನ್ನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸದ ಕಡೆಗೆ ಕೃಮಾದಿ ಶಿವನಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅದೇನಂದರೆ ದೇವಾ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಮಾಡಲಾರೆಯಾ? ಇಗೋ ಇಂದು ನೀನು ನನಗೆ ಪರರ ರುಣಿಯೆನಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮಗುವಿನ ಚಿಂತನೆಯಿಂದಾ ನಾನು ಜರ್ಜರಿತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಭವದಿಂದಾಡಿ ದಾಟುವೆನು. ಇಂಥ ಪ್ರಭುವರನು ದೈನ್ಯದಿಂದಾ ಬೇಟೆ ಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಕಂಡು ಪರಶಿವನು ಪ್ರಭುವರಾ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ ನಾನುಮೆಚ್ಚಿರುವೆ ನಾಳೆ ನ ದಿವಸ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವ ಮುಂಚೆ ನಿನ್ನ ಮಠದ ಹೂದೋಟದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವ ಕೂಸು ನಿನ್ನ ಮಠದ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗುವದು. ಚಿಂತಿಸಬೇಡಾ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದ್ವೈತನಾದನು ಆಗ ಪ್ರಭುವರನು ಎಚ್ಚತ್ತು ತನ್ನ ಕನಸಿನ ನೆನಪು ಆಗ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದವರಿಗೆ ಅರನಿದ್ದೆಯಿಂದಾ ಹೊರಳಾಡಿದನು. ಇಂತು ಪ್ರಭುವರನು ಚಿಂತಾಮುಗ್ಧನಾಗಿ ಅರನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರಲು. ಅವನ ಹೃದಯ ಭಾವವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರುವದಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಜಗತ್ತಿನ ಮಹಾತ್ಮವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬರುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಕೋಳಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಂಜುಳ ನಾದದಿಂದಾ ಕುಕ್ಕೂ ಕೂ ಎಂದು ಕೂಗಿದವು. ತನ್ನ ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಭುವರನು ಆ ಕೋಳಿಗಳ ಕೂಗಿನಿಂದಾ ಎಚ್ಚತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯದಕ್ಷನಾಗಿ ಜಗದಾದಿ ನಾರಾಯಣನಾದ ಸೂರ್ಯನು ಬರುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ತನ್ನ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಕನಸಿನ ವಿಷಯ ಚಿಂತನೆಯಿಂದಾ ಸೂದೋಟದ ಕಡೆ ಸಾಗಿದನು.

ಆ ಮಹಾತ್ಮಾ ಪ್ರಭುವರನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಧಿಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು
 ಹೊರಡುವಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಥಾನಾಧಿಪತಿ ಮಲಸರ್ಜ ದೊರೆಯು ಪ್ರಭುವರನ
 ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಆಗಮಿಸಿದನು. ತಿಷ್ಯನ ಆಗಮನದಿಂದ ತನ್ನ
 ಹೃದಯ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಭುವರನು ಅವನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ
 ಹೃದಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಡಲು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿದನು ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯದಂತೆ
 ಅನರ್ವಿರೋಧವೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟದ ಕಡೆ ಸಾಗಿದರು ಆಗ
 ಪ್ರಭುವರನು ತನ್ನ ಗತರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗತಿಸಿದ ಕನಸಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು
 ಹೇಳುತ್ತ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ್ದನು ಹೀಗೆ ಸಾಗಿದ ಆ ಗುರು ತಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ದೈವೀ
 ಭಾವನೆ ಹುಟ್ಟಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕನಸಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂದ
 ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಉಪವನದಲ್ಲಿ ಸುಚರಿಸುವಾಗ ಆ ಬಾಳೆಯವನದಲ್ಲಿ ಶೇಷ
 ಘೂರ್ಣಾರವು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಪ
 ಗಳು ಮಾಡಿದ ಮೇಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಯಾವದೇ ಒಂದು ಮೋಹಕ ವಸ್ತುವಿನ
 ಮೇಲಾಗಲಿ ಮತ್ತು ದೇವಾಂಶವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರು
 ತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಸರ್ಪವನ್ನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದ
 ಕೊಂಡು ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ಆ ಪ್ರಭುವರನಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಭವ
 ಬಂಧಿತರಾದ ಆ ಗುರುತಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಶೇಷನನ್ನು ಕಂಡು ನಡುಗಿದರು ಆಗ
 ಪ್ರಭುವರನು ಕ್ಷಣಕಾಲ ವಿಚಾರಿಸಿ ಗತರಾತ್ರಿಯ ಕನಸು ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ತಂದು
 ಶೇಷಘೂರ್ಣಾರ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಆನಂದಭರಿತನಾದನು. ಅದೇ
 ಆನಂದ ಭರದಲ್ಲಿ ಶೇಷನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಮೊದಲೇ
 ಪರಶಿವನ ಅಜ್ಞೆಯಿಂದಾ ನಿಯಮಿತನಾದ ಬಾಲ ವಿರೂಪನು ಪ್ರಭುವರನ
 ಆನಂದಸಂಧಿಯನ್ನು ಉಕ್ಕೇರಿಸುವ ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಚಂದ್ರನಂತೆ
 ಕಂಡನು ನೋಡಿ ಪಾತಕರೇ ಸಕಲ ಭವವನ್ನು ತನ್ನ ರೋಷದಿಂದ ಸುಟ್ಟು
 ಸೂರೆಗೊಳಿಸುವ ದಕ್ಷಾರಿಯು ಭವ ನಿಯಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಭಟ ಬಾಲಕ
 ನಂತೆ ಭವಕ್ಕಂಜಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು ಪಾರ್ವತ ಅತ್ಮ ಜನಕಾರಣವನು
 ಪ್ರಭು ನಿರ್ವಯ ನಿಲ್ಲುವನು ಜನಿಕೆ ಉರ್ವಿಗುಮಿನೆ ಮವಾಳೇಶ್ವರನ
 ಬಾಲಕೃತಿಗಳ ಗಿರ್ವಾಣರೊಲಿದಾಲವು.

ಭವಕ್ಕಂಜಿ ಅತ್ತ ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರಭುವರನ ಪ್ರತ್ಯ
ಲಾಭದ ಹಿರಿದಾತೆಯ ಹೆಗ್ಗುಲಿಯು ಉಕ್ಕೇರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ತಾನು
ಎರಕ್ಕನಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಕನಸಿನ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಹೃದಯಾಘಾತದ ಮೂಲಕ
ಮಗುವಿನ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಸಂಚಿಕರಂತೆ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾ
ಡಿದನು. ಆ ಮಗುವಿನ ಮುಖವು ಪೌರ್ಣಮೆಯ ಚಂದ್ರ ಮನಂತೆ ಉಲ್ಲಾ
ಸದಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪ್ರಭುವರನಿಗೆ
ಮನದಾನಂದವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಈ ಸರಿ ಪ್ರಭುವರನ ಮನದಾನಂದ
ಕಾರಣಿಯಾದ ಆ ಪಾರ್ವತೀಸುತ ಬಾಲರೂಪ ವಿರೇಶನು ತನ್ನ ಜನನಕ್ಕಾಗಿ
ದಂಬಲಿಸಿದ ತನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ಮಗನಂತೆ ಭಾಸವಾದನು.

ಇಂತು ಪ್ರಭುವರ ಹಸ್ತಗತವಾದ ಶಿಶುವನ್ನು ಗುರುಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರೂ
ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಆನಂದದಿಂದ ನಲಿದಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು.
ಆಗ ಪ್ರಭುವರರು ತಮ್ಮ ಮಹಾಶ್ರಿತರಾದ ವಿದ್ವಾನ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಸುಂಡಿತರ
ಸತಿ ಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು ಹುಟ್ಟು
ಬಂಜೆಗೆ ಎರಡನೆಯವರ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು. ಅದರಂತೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ
ಆ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ಆ ಕೂಸನ್ನು ಅತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪೋಷೆ ಮಾಡಲಾ
ರಂಭಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಫಲಸ್ವರೂಪಿ ಆ ಬಾಲಕುವರನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಠದ
ಅಡ್ಡ ಗುರುವಾದ ಶ್ರೀಗುರು ಮುದಿ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರನ ನಾಮವನ್ನು
ಆ ಪ್ರಭುವರನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆ ಬಾಲ
ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರನು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಪೌರ್ಣಮೆಯ ಚಂದ್ರನಂತೆ ತನ್ನ ಗುರು
ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಇಚ್ಛಿತಪಿತನಿಗೂ ತನ್ನ ಸಾಕು ತಾಯಿಯಾದ ನಾಗಲಾಂಬಿ
ಕೆಗೂ ಬಾಲ ಲೀಲೆಯನ್ನು ತೋರಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಯಾವ ಪ್ರಭುವರನು ತನ್ನ ಲೀಲಾ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಜಗದ ಜಟ್ಟಿಗಳ
ಹೃದಯವನ್ನು ಭೇದಿಸಲು ಶಕ್ತನಾಗಿರುವನೋ ಅಂಥ ಶಿವಕುತನು ಭವದ
ನಿಯಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಭವಪಿತ ಮಾತೆಯರಿಗೆ ಅಂಜಿ ನಡೆಯಬೇಕು
ಯಿತು. ಯಾವ ಪರಮಾತ್ಮನು ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ಆಟವನ್ನು
ಲೀಲೆಯಿಂದಾಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ಅಂಥವನು ಭವಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಅದ
ಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ನೋಡಿ ! ಮಹಾಶಯರೇ ಅಂಥ ದೈವೀ ಪುರುಷನಿದ್ದರೂ

ಭವದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಭವನಿಯಮ ಬದ್ಧನಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕರಾದ ತ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವರರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕರಾಗಿಯೂ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ ವಿರುಪಾಕ್ಷರಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗಿಯೂ ನಡೆಯಬೇಕಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಿಕ್ಕ ಮಡಿವಾಳನು ಆಟದಲ್ಲಿ ಬಡಿದಾಟ ಬಂದು ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹೊಡೆದನು. ಅವರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಹತ್ತಲು ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯವರಿಗೆ ಫಿರ್ಯಾದಿ ಬಂದಿತು ಆಗ ಅವಳು ಬಾಲಾ ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿ ಈ ವ್ಯಾಜ್ಯವು ಮಠನಿವಾಸಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಬೆದರಿಸುವುದಕ್ಕೆನ್ನವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಡಿವಾಳನು ಕೈಗೆ ಸಿಗದೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯು ತನ್ನ ವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಹೊಂದಿ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ನಡೆವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು ಆಗ ಪ್ರಭುವರನು ಘಾಬರಿಯಾಗಿ ಹುಡುಕಲು ಒಂದು ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರೊಡನೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಈ ಪರಿ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ಜನರ ಮುಟ್ಟು ಕುಮಾರನಾಗಿ ಅಬಾಲ ಮಡಿವಾಳನು ಕಿತ್ತೂರಲ್ಲಿ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತೋರಹತ್ತಿದನು ಭವದ ಲೀಲಾ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಹಾತ್ಮರು ಭವದ ಮಾನವರಂತೆ ಕಾಣುವದು ಸಹಜ.

ಧರ ಮಡಿವಳ ವಿಧೈ ಕಲಿಯುತೆ |

ಧಾರುಣೀತಲದೊಳಗೆ ತನ್ನಯ |

ಪಾರ ವಿಧೈಯ ಮಹಿಮೆನಾದ ಸಾರ ಗುರುದಯದಿ ||

ವಾಸವ ನಿಶ್ಚ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜನ್ಮಧಾರಣ ಮಾಡಿದ ಮಹಾತ್ಮರು ಸಹ ಮಾನವ ಜನಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಮಾನವನಂತೆ ನಟಿಸ ಹತ್ತವರು.

ನಾನೊಂದು ನುಡಿದರೆ ತಾವೊಂದು ನುಡಿಯುವರು. ತಾವೊಂದು ನುಡಿದರೆ ನಾನೊಂದು ನುಡಿಯುವೆನು. ಇದು ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ನಮಗೆ ಮೇಳವಿಲ್ಲ.

ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಯಂತೆ ಪರಶಿವನ ನೆಲೆಯು ತಿಳಿಯದ ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಮಹಾತ್ಮರ ನೆಲೆಯು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವದು ? ಭಗವಂತನು ನೀಚರಿಗೆ ನೀಚರಂತೆಯೂ ಸುಜನರಿಗೆ ಸುಜನನಾಗಿಯೂ ತೋರುವದು ಸಹಜ ಕಾರಣ ತಿಳಿದವರು ಭಾವದಂತೆ ಭಕ್ತಿ ಜತಿಯಂತೆ ಮತಿಯೆಂದು ಹೇಳುವರು

ತನ್ನ ಮನೋಭಾವನೆಯೇ ಮಾನವನಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ ರೂಪಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ. ಮಾನವನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೇ ಅವನ ತಪಃಫಲವು. ಸತ್ಯಯುತರು ನಡೆ ನುಡಿ ಏಕಮಾತ್ರ. ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಸರ್ವವೂ ಸಾಧ್ಯ ಮಾನವನು ಭವದಸುಖ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಭಾವನಾಮಾತ್ರದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವನು. ಸುಖದುಃಖಗಳಲ್ಲಿ ಸಮತ್ವಭಾವನೆಯನ್ನು ತಳೆದ ಮಾನವನು ಮಹಾತ್ಮನಾಗುವದು ಸಹಜ. ಇಂತು ಭವಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆತ ಮಹಾತ್ಮಾಮಡಿವಾಳೆತ್ವರರು. ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದು ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟರು. ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವರಮಠವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಾಕುತಾಯಿಯ ಪತಿಗಳಾದ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಸುಂಡಿತರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಕಲಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವರ ಸಹ ಪಾಠಿಗಳೆಂದರೆ ಮಲಸರ್ಜ ದೊರೆಗಳ ಯುವರಾಜ ಬಾಪುರಾಜರು. ಮಲ್ಲಪ್ಪನೆಂಬ ಅಲ್ಲೂರ ತಪ್ಪಿಯ ಮಗನು. ಮರು ವಿರುಪಾಕ್ಷನೆಂಬ ಅಮಠವಾಸಿ. ಈ ಮೂವರು ಮಡಿವಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಕೂಡ ಕಲಿಯುವಾಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳಿಂದ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಕಂಡು ಈ ಸಹ ಪಾಠಿ ಪ್ರಪಂಚವು ಅಸೂಯೆ ಪಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ನೋಡಿ ಮಹಾನುಭಾವರೇ! ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವಸುತನ ವಿದ್ಯೆಗೂ ನರದೇಹ ಧಾರಿಗಳಾದ ಇವರ ವಿದ್ಯೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇನು ? ಹುಲಿಯ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ನರಿಯು ಮೈ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಂತೆ ಭವಪಾಶಾತಿತರಾದ ಮಹಾಸಾಧುಧುಗಳ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಭವಬಂಧ ಮಾನವನ ವಿದ್ಯೆಯು ಸರಿಯಾದೀತೇ? ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಯವರನ್ನು ಗುರುಗಳು ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಪುರಾಜನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಇದೇ ಶ್ಲಾಘನೆ ತಿರಸ್ಕಾರಗಳು. ಮುಂದೆ ಶ್ರೀಗರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರೊಡನೆ ಉದಯಿಸುವ ವಿಷ ಪ್ರಜ್ಞೆಕ್ಕೆ ಬೀಜಾಂಕುರವಾಯಿತು.

ಆ ಬಾಪುರಾಜನಿಗೆ ಮಹಾಭಾರತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಶಕುನಿ ದುಃಶ್ಯಾಸನರಂತೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ, ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಶರಣರು ಕೂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ದುರುಪದೇಶದಿಂದಾ ಬಾಪುವು ಗುರುನೈರತ್ಯವನ್ನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ರಾಜವಾಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಪಂಕ್ತಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ, ಪ್ರಭುವರನ ಕೂಡ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಸಹಕಾರವು ಬಾಪುರಾಜನಿಗೆ ಸೇರದಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಬಾಪು

ರಾಜನಿಗೂ ಗುರುವಿಗೂ ಶ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಗಳವಾಯಿತು. ಆಗ ಬಾಪುರಾಜನು ಗುರುವಿಗಿಂತ ಮೊದಲಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ಒಳಗೆ ಬರದಂತೆ ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಸಿದನು. ತಮ್ಮ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಪ್ರತಿ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರಿಗೆ ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದ್ದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಇತ್ತ ರಾಜಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾದ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಗನ ಆಗಮನ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಪುಲ್ಕ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಒಳಗಿದ್ದ ಪ್ರಭುವರನಿಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಾಲ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿತು. ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರೊಬ್ಬರೇ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರು ಏಕೆ ಮಡಿವಾಳಾ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು 'ತಾತಾ ನಾನು ಒಳಗೆ ಒರಬಾರದೆಂದು ಬಾಪುರಾಜನು ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲವನನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕಾರಣ ನಾನು ಒಳಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ಕಿತ್ತೂರ ರಾಜವಾಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುವದಿಲ್ಲ ಬೇಕಾದರೆ ನೀವೇ ಊಟಮಾಡಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬನ್ನಿ. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಲ್ಪಿತದ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದರು. ಯಾವದೂ ಅರಿತದೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಘಟಿಸಿದ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರಭುವರನು ಅಶ್ಚರ್ಯ-ಚಕಿತನಾಗಿ ಮಗುವಿನ ಮನದಿಗಿಂತವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಹಸುವಿಗೆ ಹಾರೈಸಿದ ಧೇನುವಿನಂತೆ ಭೋಜನ ತೊರೆದು ಬಾಲ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರನುಸಾರಿಯಾಗಿ ಕಲ್ಪಿತಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು.

ಹೀಗೆ ಕೋಪಾವಿಷ್ಣುವಾದ ಗುರುವಿನ ಚರಣವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮಲ ಸರ್ಜನು ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆಬೇಡಿದನು. ಆಗ ಗುರುವು ರಾಜೇಂದ್ರ ನೀನು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ನಾನು ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ರಾಜ ವಾಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಊಟ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈಶ್ವರೀ ಸಂಕೇತವಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆಯಿತು. ಇಂದಿಗೆ ಕಿತ್ತೂರ ರಾಜವಾಡೆಯ ಪುಣ್ಯ ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು. ಮಲಸರ್ಜನನ್ನು ಇನ್ನು ತಡೆಯಬೇಡಾ ನಿನ್ನ ಅವನತಿಯ ಕಾಲ ಬಂದಿತೆಂದೇ ನಿನ್ನ ಮಗನಲ್ಲಿ ನಿರಕ್ತ ನೈರಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಬದ್ಧ ಕರ್ಮಾನುಸಾರಣಿಯಂತೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾರನನಿಗೆ

ಮದ್ಧಿಯು ಹುಟ್ಟುವದು ಸಹಜ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಕಂಡವರಾರು ನಾನಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳು ರಾಜವಾಡೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಲ್ಮಠದ ದಾರಿ ಹಿಡಿದರು.

ವಿರಕ್ತಕೋಪ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಜರ್ಜರಿತನಾದ ಮಲಸರ್ಜ ದೊರೆಯು ತನ್ನ ಆತ್ಮ ಶಾಂತಿ ಹೊಂದಲು ಅಶಕ್ತನಾದನು. ಗುರುವೈರ ವಿಷಭಾವ ನೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಗನಿಗಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದನು. ಆದರೆ ನಿರುಪಾಯನಾದನು. ತನ್ನ ಆತ್ಮ ಶಾಂತಿಪಡೆಯಲು ಗುರು ಮುಖೋಪದೇಶವೇ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಗುರುದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಭೋಜನ ಬಿಟ್ಟು ಗುರುವಿನ ಹಿಂದೆ ಧಾವಿಸಿದನು. ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಸದಾ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯ-ಸ್ನೇಹ ಸಂಬಂಧಿತರಾದ ಆ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅಗಲುವಿಕೆಯು ಪ್ರಮಾದವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವದನ್ನೂ ಅರಿಯದ ಅವರು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅಗಲಿದ್ದು ಪ್ರಮಾದ ವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ಮಗನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಂದೆಗೆ ಈ ಪರಿಕಷ್ಟ ಇದೇ ಈ ಅಗಲು ವಿಕೆಗೆ ಕಾರಣ ಇಂತು ಮನಸ್ಸಿನ ಸುತಾಪದಿಂದ ಕಳವಳಗೊಂಡ ಮಲ ಸರ್ಜ ಪ್ರಭುವರನು ತನ್ನ ಆತ್ಮ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ಗುರುಜ್ಞಾನಾ ಮೃತ ಭೋಧನೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಗುರುವರ ಕಲ್ಮಠಾದೀಶ ಪ್ರಭುವಿನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದನು. ಗುರುವರನು ಮಲಸರ್ಜ ದೊರೆಯನ್ನು ಗರ್ಜಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಯಾವದೂ ಅಪರಾಧವಿಲ್ಲದ ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಸುತಾಪದಿಂದ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಕಳವಳಗೊಂಡಿದ್ದನು. ಈ ಪರಿ ಹೃದಯ ಕಳವಳಿತನಾದ ಪ್ರಬುವು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ಮಲ ಸರ್ಜ ದೊರೆಯು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಈ ಪರಿ ನಿರ್ಮಲಭಾವದ ಶಿಷ್ಯನ ಆಗ ಮನವನ್ನು ಕಂಡು ಶಿಷ್ಯನಲ್ಲಿ ದಯಹುಟ್ಟಿ ಆ ಪ್ರಭುವರನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನೊ ಡನೆ ತನ್ನ ಮಠದಲ್ಲಿ ಸಹ ಪುಕ್ತಿ ಭೋಜನ ಇಚ್ಛಿಸಿದನು. ಇಂತು ಗುರು ವಿನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಭೋಜನದ ಎರ್ಪಾಡು ಆಯಿತು ತನ್ನ ಸಹ ಪುಕ್ತಿ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಸಿದ್ಧನಾದ ಪ್ರಭುವರನು ತನ್ನ ಕುಮಾರ ಮಡಿ ವಾಳನನ್ನು ರಾಜನೊಡನೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕರೆದನು. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಮಹಾ ಗುರುವು ರಾಜನೆದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಆ ಮಹಾರಾಜನ ಹೃದ ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಲಾಹಲವನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಭುವರನಿಗೂ ಕೂಡಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ

ವಾಯಿತು. ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಮಹಾತ್ಮರ ಮನೋಯೋಗವು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆಗ ಪ್ರಭುವು ಮಗು ಏಕೆ ಈ ಪರಿ ವರ್ತಿಸಿದ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಜನಕಾ ಇದು ನನ್ನಿಂದಾದ ಅಪಮಾನವಲ್ಲ ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮನಾದ ಶಿವರೂಪಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಅರಸನ ಅವನತಿಯು ಎಂದು ದೈವಿ ವಾಣಿಯಿಂದ ಆವನು ಹೇಳಿದನು. - ಆಗ ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಆ ಬಾಲ ಯೋಗಿಶ್ವರನ ವಾಕ್ಯವು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವರನು ಆ ಬಾಲಯೋ ಯನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು. “ಬಾಲಾ ಪೆನ್ನೇ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ ಆಗ ಆ ಯೋಗಿಶ್ವರನು ತಾತ ಗುರುದ್ರೋಹದ ಗುರಿಯನ್ನೇ ತನ್ನ ಜನ್ಮದ ಗುರಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಬಾಪುನಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅವನತಿ ಯಾಗುವದೆಂದು ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮನು ನುಡಿಯುವನು ಎಂದು ಉತ್ತರ. ಕೊಟ್ಟ ಆಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆ ಮಲಸರ್ಜನು ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಗದ್ಗದಿತ ಕಂಠದಿಂದ ಗುರು ಚರಣಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬಾಲ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂಜಿ ತನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಉಳವಿಗಾಗಿ ಅಭಿಶಾಪ ಮುಖದ ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಈ ಪರಿ ಶರಣಾಗತನಾದ ಮಲಸರ್ಜ ಭೂವರನನ್ನು ಕಂಡು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಭುವರನು ಭೂನರಾ, ಚಿಂತಿಸಬೇಡಾ ಕಾಲಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುವಿನ ಬಾಯಿಂದ ವಾಣಿಯನ್ನು ನುಡಿಸಿದನು. ನೀನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಾ ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅವಸಾನ ಕಾಲವು ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಆಗುವದೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಬಳಲಬೇಡ. ನೀನು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮಾತ್ರ ಆದರೆ ಸಕಲ ಜಗತ್ತಿನ ಚರಾ ಚರ ವಸ್ತುಗಳ ಚಲನವಲನವೂ ಒಬ್ಬ ಜಗತ್ತಕರ್ತನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಆಗುವದೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯರು ಇಲ್ಲಾ ಬಿಡು ಸಂಸ್ಥಾನ ಚಿಂತೆ ಬೇಡಾ ಎಂದು ಸಂತೈಸಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರಲು ಬೋಧಿಸಿದನು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ಯಾವದಾದರೊಂದು ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಬಂಧಿತನಾಗಿರಬೇಕು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರಹಗಳುಂಟು.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸತಿಪತಿ ಪ್ರೇಮ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೇಮ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಪ್ರೇಮ ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ತರಹದ ಪ್ರೇಮಗಳುಂಟು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವದು ಗುರು-ಶಿಷ್ಯ ಪ್ರೇಮ. ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಯಿರಲಾರದು ಯಾವಗಲೂ ಗುರುವಿನ ಸೇವಾ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರುವದು ಶಿಷ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಶಿಷ್ಯನ ಪ್ರೇಮ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಮುನ್ನುಡುವಾಗದ ಸೋಪಾನಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ ಅವನನ್ನು ಕೃತಾರ್ಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದು ಗುರುವಿನ ಕರ್ತವ್ಯ ಈ ರೀತಿ ಜಗನ್ನೀತಿ ಯಂತೆ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಸಂತ್ಯೆಸಿ ಕಳಿಸಿದ ಪ್ರಭುವರರು ತನ್ನ ಕುವರ ಮಾಡುವಾಳೆ ಶ್ವರನ ಬಾಲವಾಕ್ಯವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಸಂಸ್ಥಾನ ನಾಶವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ತೂಗಿ ನೋಡಲು ಪ್ರಪಂಚದ ಭವಣೆಗೆ ಬಿದ್ದು ಜರ್ಜರಿತ ನಾದ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಪರಡಿಯು ತನ್ನ ಬಾಲನ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪರಡೆಗೆ ಗಗನ ಗೋಲಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿತು. ತನ್ನ ಗುರು ಶ್ರೀಗುರು ಮುದಿ ಮಾಡುವಾಳೆ ಶ್ವರರ ವರ ಪ್ರಸಾದ ರೂಪಿ ಸುಸ್ಥಾನ ನಾಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವರನು ಚಿಂತಿಸಿದನು. ಆದರೆ ದೈವಗತಿಯ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಶಾಂತಮನಸ್ಕನಾಗಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಶಾಂತಿ ಚಿತ್ತದಿಂದ ನಿದ್ರೆಹೋದನು. ನೋಡಿ ಮಹಾಶಯರೇ, ತಾನು ನೆಟ್ಟ ಗಿಡವು ಬೇರು ಸಹಿತ ಮುರಿದು ಬೀಳುವಾಗ ಎಂಥ ಯೋಗಿಗೂ ಮುಖ ವಾಗದೇ ಇರಲಾರದು.

ಕಾರೀತಿ ಅಂದು ಘಟಿಸಿದ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಯ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಉಳವಿನ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಆ ಪ್ರಭು ವರನು ನಿದ್ರೆ ಹೋದನು. ಚಿಂತಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಹೊತ್ತಿದ ಅವನ ಹೃದಯ ವೇದನೆಯ ಅಗ್ನಿಯು ಆ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುಡದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಇಂತು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ನಿದ್ರಾಸಕ್ತನಾದ ಆ ಪ್ರಭುವು ಗತಿಸಿ ಹೋದ ಕಥೆಯ ಚಿಂತನವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲದೆ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕನಸಿನ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡನು. ಚಿಂತಾಮಗ್ನನಾದ ಪ್ರಭುವು ತನ್ನ ಕನ ಸಿನ ತೆರೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಿಂತಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡನು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಗುರುವರಾ ನೀನಿಷ್ಟೇಕೆ ಚಿಂತಿಸುವಿ ಭವದಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ಸುಖದುಃಖ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಂತಮನಸ್ಕನಾಗಿರಬೇಕು. ಅವನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸಮತ್ವ ಭಾವನೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಚಿಂತಿಸಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಈ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸುವ ವಿಷಯ ದೈವೀ

ಸ್ನೇಹಣೆಯಿಂದ ಘಟಿಸಿರುವದೇ ಹೊರತು ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀನು ವಿರಕ್ತನಿದ್ದು ಹೀಗೇಕೆ ಬ್ರಾಂತನಾಗುವಿ ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯ ಪ್ರೇಮವು ಅಗಮ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ ಆದರೆ ಮಾನವನ ಅಗು ಯೋಗುಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀನಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಸಂಸ್ಥಾನವು ಕಾಲಾಂ ಚಿತಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಮರಣಾನಂತರ ವರ ಆಧೀನವಾಗುವದು. ಇದು ಗುರು ದ್ರೋಹದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಉಳವಿಲ್ಲ ಬಿಡು. ಅದರ ಚಿಂತೆ ನಿನಗೇಕೆ ನೀನು ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯ ನಾದನು. ಈರೀತಿ ಶಾಂತಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಭುವು ತನ್ನ ಗತರಾತ್ರಿಗಳೆದನು. ಸದಾ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಉದಯಿಸುವ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣನು ತನ್ನ ಹೊಂಬಣದ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆಡವಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಅತಿ ಕಷ್ಟಬಟ್ಟು ತನ್ನ ಕಿರಣವನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆಡವಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಇಂತು ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಅನುವಾಗಲು ಪ್ರಭುವರನು ಎದ್ದು ಪ್ರಾತರ್ವಿಧಿಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಹಾದಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಮಾನವನಿಗೆ ಚಿಂತೆಯೇ ಮುಪ್ಪು ಸಂತೋಷವೇ ಯವನ ಎಂಬಂತೆ ಮನುಷ್ಯನು ಎಂಥ ಸಿರಿವಂತನಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಿದ್ದರೆ ಅವನು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಾಣುವದು ಅಶಕ್ಯ. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವರನ ಶಿಷ್ಯ ಮಲಸರ್ಜ ಭೂವರನ ಗತಿ ಯಾಗಿತ್ತು. ಬಾಲ ಯೋಗಿಶ್ವರನು ಲೀಲಾಮಾತ್ರದಿಂದ ನುಡಿದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನ ಅವನತಿಯ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ ತಾನು ಗತರಾತ್ರಿ ಗತಿಸಿದ ಕನಸಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಚಿಂತಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತನ್ನ ಗುರುಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಅರಸನು ಕಲ್ಮಶವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಅತ್ತ ಪ್ರಭುವರನು ಇವನ ಹಾದಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಲಸರ್ಜನ ಪ್ರಭುವು ಚಿಂತಾಮಗ್ನತೆಯಿಂದ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಆಗ ಪ್ರಭುವು ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದನು. ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತಮೇಲೆ ಮಲಸರ್ಜನು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ತನ್ನ

ಮನದ ದುಗಡವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಗತರಾತ್ರಿಯ ಕನಸನ್ನು ಗುರುವಿನ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. “ ಗುರುವೇ ಏನು ನನ್ನ ಈ ಭವಣೆ ಯಾವದೂ ಅಪರಾಧ ವಿಲ್ಲದ ನನ್ನಲ್ಲೇಕೆ. ಗುರುಕ್ಷೋಭೆ ನಿನ್ನಿನ ದಿವ್ಯ ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಗಲಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಶಿವಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ನಿವ್ರಿಸಿದಾಗ ನಾನೊಂದು ಕನಸು ಕಂಡೆ—

ಗುರುವರಾ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದಮೇಲೆ ನಾನು ಕಂಡ ಕನಸಿನ ರೀತಿಯೇಪರಿಯದೆ ನಿಮ್ಮ ಉಪದೇಶಾವೃತ್ತದಿಂದ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಮಲಗಿದ ನಾನು ಒಂದು ಭಯಾನಕವಾದ ನಿಬಿಡಾರಣ್ಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇರಿದ್ದೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹೋಗುವಾಗ ನಮಗೊಬ್ಬ ಬಾಲ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣವೇ ನಾನು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆ. ಆಗ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ನನ್ನಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಮೂರ್ಛಾ ಗುರುದ್ರೋಹದ ವಾಪ ಬೀಜಾಂಕುರದ ಮೂಲಸಾದ ನಿನ್ನಿಂದವನ ಸ್ವರ್ಗ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಪಾದ ಮಲಿನಮಾಡಬೇಡ ನತೆ ದೂರಾಗು ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಗರ್ಜಿಸಿದ ಆ ವಟುವಿಗೆ ನೀವು ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸಲು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಬಂದೆವು.

ಈ ರೀತಿ ಶಿಷ್ಯನು ಹೇಳಿದ ಕನಸಿನ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಕನಸಿನ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸಲ್ಪ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಮೌನದಿಂದ ಇದ್ದನು. ನಂತರ ಅವನು ಅರಳನನ್ನು ಕುರಿತು ಭೂವರ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಕಾಲಚಕ್ರದ ಗತಿಯನ್ನು ಮೀರಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಸಂಸಾರ ಸಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ನೀನು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿರು ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಅವನೊಡನೆ ಬೇರ ವಿಷಯ ಚರ್ಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು ಇಂತು ಗುರುಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ಶಾಂತಿ ಪಡೆದು ಕಾಲ ಕಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

೨ನೇ ಪ್ರಕರಣ

ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರ

ಭರದಿ ಪಟ್ಟವನೇರುತಾ ಗುರು |

ವರನು ತರುತಲಿ ದೇವ ಗಂಗಾ |

ಪರಮ ಜಲವನು ನೀಡಿದನು ಶಾಪವನಿ ಬಾವು ರಾಜಗೆ ||

'ವಾಚಕರೇ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಗುರು-ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಚಿಂತೆಯು ಸದಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕಟಿಯುತಿತ್ತು. ಕಟಿಯ ದೇನು ಮಾಡಿತು. ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನವು ಭಾವುರಾಜನ ಗುರುದ್ರೋಹವೆಂಬ ಕುಠಾರದಿಂದ ಬೇರು ಸಹಿತ ಕಡಿದು ಬೀಳುವದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರು ಚಿಂತಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ? ಈ ರೀತಿ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರು ಸದಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಸ್ಥಾನ ಚಿಂತನದಲ್ಲಿಯೆ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು ಕಾಲಚಕ್ರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನಿಯಾತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ಮಲ ಸರ್ಜ ದೊರೆಯು ಸರಶಿವನ ಸಾನಿಧ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದನು ಮಲಸರ್ಜನು ಶಿವ ಸಾನಿಧ್ಯವನ್ನು ಸೇರಲು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಮರಣವು ತನ್ನ ಕುಮಾರನ ವಾಕ್ಯ ಬೋಧನೆಯಿಂದಲೇ ಆಯಿತೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯ ಗುರು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನೆನೆದು ತನ್ನ ಅವಸಾನಕಾಲ ಸಮಾಪಿಸಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಕಂಠದೊಳಿಟ್ಟ ಬಾಲ-ಮಡಿವಾಳವನ್ನು ಮಠದ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಗುರುವರನು ತನ್ನ ಮಗು ಮಡಿವಾಳವನ್ನು ಕರೆದು ಮಗು ನನ್ನ ಅವಸಾನ ಕಾಲ ಸಮಾಪಿಸಿತು. ಕಾರಣ ನೀನು ಇನ್ನು ಮಠಾಧಿಕಾರಿಯಾಗು ಎಂದು ಹೇಳಲು,

ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ತಂದೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಯನಿತ್ತು ಮಠದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧತೆ ಗಳು ನಡೆದವು. ಅಲ್ಲಿ ಮಠವಾಸಿಯಾದ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಶರಣನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಳಮಳಿಸಿದನು. ತಾನು ಮಠಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೂಡ

ಜೇಕೆಂಬ ದುರಾಶೆಯಿಂದ ಪೂರಿತನಾದ ಆ ಚಾಂಡಾಲನು ತನ್ನ ದುರಿಚ್ಛೆ ಪೂರ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿಯ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಬಾಪು ರಾಜನಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ದುರಾಲೋಚನೆ ತುಂಬಿ ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅವನತಿಯ ವೃಕ್ಷಜೀಜಾಂಕುರವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದನು. ಇವರು ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆ ಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿದುಷ್ವರಂ ಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮೆರೆದಿರುವರು. ಈ ತ್ರಿದುಷ್ವರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿರುಪಾಕ್ಷನ ಪಟ್ಟದಾಶೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿಯ ದುಡ್ಡಿನಾಶೆ ಬಾಪುವಿನ ರಾಜ್ಯಮದ ಇವು ವಡೆದು ಕಾಣುವಂತಿದ್ದರೂ ಈ ಮೂವರು ಮೂರ್ಖರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇರಲಿ ವಾಚಕರೇ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗಮನಿಸದೆ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೂಡ್ರಲು ಸಿದ್ಧರಾದ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಡುವಾ.

ಈ ಪರಿ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇ ಶ್ವರರ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟುವ ಸಿದ್ಧತೆಯು ನಡೆಯಿತು. ಬರೇ ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಶೃಂಗಾರವಾಗುವಾಗ ಕನ್ನಡಾಂಬೆಯ ಮೂಲವಾದ ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಗುರುವಿನ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟುವದೆಂದಮೇಲೆ ಕೇಳುವದೇನು ಕಲ್ಮಶವು ಅತಿ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿ ತಳಿರು ತೋರಣಗಳಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಗುವಿನ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟುವದರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಉತ್ಸುಕತರಾಗಿದ್ದರು ಆಗದೇನು ಮಾಡ್ಯಾರು ತಾನು ನೆಟ್ಟ ಗಿಡವು ಮಧುರ ತರ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾರು ಅನಂದ ಬಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ಕಾಡಿಬೇಡಿದ ಕುವರನ ಆಶೆಯ ಅಂಕುರವು ಮೊಳೆತು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರಭುವು ಅನಂದಾಶ್ರುಗಳನ್ನು ಉದರಿಸಿದನು.

|| ಅಂತು ಪಟ್ಟವನಾಂತ ಗುರುವರ |

ಕಂತುಹರಸುತ ಪಟ್ಟವದುತ

ಸಂತಸದಿ ಮೆರೆದು ಭವನದಲಿ ಜನ ನಿತ್ಯ ಹೊಗಳಲೈ ||

ಶಾಂತ ಮಾದುದು ಭವವರಾಗಳೆ |

ಶಾಂತಿ ದೇವನ ಧೀರ ಪಟ್ಟದಿ

ಬ್ರಾಂತಿ ಬಿಡಸಿದ ನಿತ್ಯ ಗುರುವರ ಬ್ರಾಂತ ಭವವಿಜಯ || - ||

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ಕಿತ್ತೂರ ಕಲ್ಮಠದ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದಾಗ ಜನರು ಆನಂದಿತರಾದರು. ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಬುದ್ಧಿಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಅವನ ವಾಕ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಜನರು ಅವರ ಗುರುತ್ವದಿಂದ ತಾವು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬಹುದೆಂದು ಆಶಿಸಿದರು. ನೋಡಿ ಮಹಾಶಯರೇ ವಿಶ್ವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಗುರುವು ಭವನಿಯಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಆಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸೋಗು ಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು. ಆ ಆಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಂದ ಸಂಕಟಗಳೆಂಬ ವರಿಗಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಘರ್ಷಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಭವನಿಯಮ ಬದ್ಧನಾದ ಮಾನವನು ಭವನಿಯಮದ ತಕ್ಕಂತೆ ಜನನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯಾತ್ ಯೋಗ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಮಠಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದನೆಂಬ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೆಲಕಾಲ ಕಳೆದು ಕಡೆಗೊಂದುದಿನ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರನ್ನು ಕರೆದು ಭವದ ಜನರಂತೆ “ಮಗು ಮಡಿವಾಳಾ ನಾನಿನ್ನು ಒಹಳ ದಿವ್ಯ ಬನುಕಲಾರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಮಠದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದದ್ದು ಪರಶಿವನ ಇಚ್ಛೆ ನೀನು ಎಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೂ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಎಡೆಗೊಡಬೇಡಾ ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಸಂಸ್ಥಾನ ಚಿಂತನೆಯು ಸದಾ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರಲಿ ಎಂದ ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಶ್ವಾಸ ತಗೆದುಕೊಂಡು ದೇಹ ನೀಗಿದರು. ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈ ಪರಿ ದೇಹನೀಗಿದ ನಂತರ ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ಕೆಲಕಾಲ ಮಠದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಳೆದರು.

ಭರದಿ ಪಟ್ಟವನೇರು ತಾಗಳೆ |

ಸುರರ ದೇವಳನಮರ ಗಂಗಾ

ವರ ನಿಧಿಯ ತರುತ್ತ ಶಾಪವನಿತ್ತನಾ ಬಾಪು ರಾಜಂಗಿ ||

ಯಾವ ವಿಶ್ವವು ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಂತೀ ಭೂತವೋ ಅಂಥ ಪರಶಿವನ ಕುನರನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ಕಿತ್ತೂರ ಕಲ್ಮಠದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮೆರೆಯ ಹತ್ತಿದನು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾಗ ಕಿತ್ತೂರ ಗಾದಿಗೆ ಬಾಪುರಾಜರು ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರು ಹಿಂದೆ

ಹೇಳಿದಂತೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ವೈರವು ಬಾಪುನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇಸವನೆ ಕಟಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ಕಾಲಧೀನನಾದ ಮಲಸರ್ಜ ಭೂವರನ ತರುವಾಯ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗುವ ಕಾಲ ಅವನಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಗ ಅವನ ಶಾಲೆಯ ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಶರಣರೇ ಅವನ ಹಿತ್ತೈಸಿ ಗಳೂ ಉಪದೇಶಕರಾಗಿದ್ದರು ಯಾವ ನೀಚಾತ್ಮ ತ್ರಿವರ್ಗವು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ವೈರತ್ವವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತೋ ಅದೇ ಈಗ ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಧಾರಸ್ಥಂಭವಾಯಿತು. ಬಾಪುರಾಜನು ಜನ್ಮಧಹ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನ ಮಲತಾಯಿಯಾದ ವೀರರಾಣಿ ಕಿತ್ತೂರ ಚನ್ನಮ್ಮಾಜಿಯು ಅವನ ಮಂತ್ರಿ ಸಮಾನ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಸದಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಮರಣಕಾಲಕ್ಕೆ ವಚನ ವಿತ್ತಂತೆ ಬಾಪುವಿನ ಹಿತಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಮಾನವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾನವನಿಗೆ ದುಷ್ಟ ಗುಣಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ತೊಡಕುವವು. ಆದರೆ ಸುಗುಣಿಯಾಗುವದು ಮಾತ್ರ ಸಲ್ಪ ಕಠಿಣವೆನಿಸುವದು. ಮನುಷ್ಯನ ಶಿರಿ ಯೌವನ ನೀಚೋಪದೇಶ ಈ ಮೂರು ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಧಾಂದನಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ಮರೆಯುವನು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಬಾಪುರಾಜನಿಗೆ ಶರೀರದ ತ್ರಿಗುಣಗಳು-ವಾತ-ಪಿತ್ತ-ಕಫ-ಗಳು ಕೂಡಿದರೆ ದೇಹಾವಸಾನ ಹೇಳಿಸುವಂತೆ ಧನ ಯೌವನ ನೀಚೋಪದೇಶಗಳು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮಿಲಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಅಂದಮೇಲೆ ಕೇಳುವದೇನು ಅವನು ತನ್ನ ಮಧಾಂದ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಮೂರೇ ಬೆರಳು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ರಾಜ್ಯಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಯಲ್ಲಿ ಬರುವದೊಂದೇ ತಡ ಅವನು ತನ್ನ ಮಾತೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಮಾನಕೊಡದಾದನು. ನೀಚರಾದ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಮಲ್ಲಪ್ಪರ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಗುರು ದ್ರೋಹವೆಂಬ ಅಧಃಪತ ತುಳಿಯಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಈ ತ್ರಿದುಷ್ಟ ವರ್ಗವು ಯಾವನ ಜನ್ಮ ವೈರವನ್ನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತೋ ಅಂಥ ಸದ್ಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರನನ್ನು ಕಿತ್ತೂರ ಕಲ್ಮಠದ ಗಾದಿಯಿಂದ ತಳ್ಳಿಹಾಕಲ ಹೊಂಚು ಹಾಕಲು ಕೂಡಿದರು. ಕಿತ್ತೂರ ಮಾತೆಯಾದ ಚನ್ನಮಾಂಬೆಯ ಜೀವನ ಸರ್ವಸ್ವವಾದ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗುರುಕ್ಷೋಭೆಗೆ ಈಡುಮಾಡಲು

ಯತ್ನಿಸಿದ ತ್ರಿದುಷ್ಟರು ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರು ಕುತುಹಲಿತರಾಗಿರಬಹುದು.

ಮಹಾಶಯರೇ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಸ್ತ್ರೀ ನೆಲೆ ತಿಳಿಯ ಬಹುದು ನೀರು ನೆಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಬಹುದು. ಅತಿ ದುಷ್ಟ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಡಿ ವಾಣಿ ಹಾಕಬಹುದು. ಆದರೆ ದುಷ್ಟರ ಹೃದಯದ ದುರಾಗ್ರಹದ ನೆಲೆ ತಿಳಿಯಲು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಅಸಾಧ್ಯ. ಅವರು ಸೇವಿಮಾತಿನಿಂದ ಮನರಂಜಿಸಿ ತಮ್ಮ ದುರಾಗ್ರಹದ ಕ್ರೂರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವರುತೆ ಈ ನೀಚರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆಡವಿ ತಮ್ಮ ದುರಾಶೆ ಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ ಯತ್ನಿಸುವದು ಅಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ.

ಈರೀತಿ ಹೊಂಚುಹಾಕಿದ ಈ ಮೂವರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಕಿತ್ತೂರ ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣೀ ಭೂತರಾಗಿ ಗುರುವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಇದನ್ನರಿತ ಚನ್ನಮ್ಮಾಜಿಯು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕುರಿತು “ಮಗುವೇ ಈರೀತಿ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಮೋಹಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ನಾಶವನ್ನು ನೀನೇ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಡಾ. ನಿನ್ನ ಅವನತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆಬೇಡಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗು” ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ಉಪದೇಶವು ಕೆಳಗಿನ ನೀತಿಯ ವಾಕ್ಯದಂತೆ

ಉಪದೇಶೋಹಿ ಮೂರ್ಖಾಣಾ | ತಸ್ಯ ಪ್ರಕೋಪಾಯನ

ಶಾಂತಯೇ |

ಪಯಃ ಪಾಸಾಂ ಭುಜಂಗಾನಾಂ | ಕೇವಲಂ ವಿಷವರ್ಧನಂ ||

ಬಾಪುರಾಜನ ಕೋಪವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತೇ ಹೊರ್ತು ಅವನನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೌರವನನ್ನು ರಸಾತಲಕ್ಕೆ ತುಳಿಯಲು ಶಕುನಿಯು ಅವನನ್ನು ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ವಿಷಪಾನಾರಂಭದಿಂದ ದ್ರೋತ ಪರಿಯುತ ದುಷ್ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಸಿ ಕೌರವ ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಕಲಹ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿದಂತೆ ಬಾಪುರಾಜ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಕಲಹ ಬೀಜವನ್ನು ಗುರುದ್ರೋಹ ರೂಪದಿಂದ ಬಿತ್ತಿದರು ಮಡಿವಾಳೇ

ಕೃಷಕರು ಕಿತ್ತೂರಿನಿಂದ ಹೊರಟರು ಎಂದು ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗಲುನಾವಾದ ಬಾಪುವಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕಕ್ಕಾಗಿ ಗಂಗಾಜಲ ತರಲು ಗುರುವರನ್ನು ಕಳುಹಲು ಮುಕ್ತಿಮಾಡಿ ಆ ಮುಷ್ಕರು ನಕ್ಕರು.

ಈ ಪರಿ ತ್ರಿದುಷ್ಕರಲ್ಲ ನ್ಯಾಯವಾದಂತೆ ಬಾಪುರಾಜನು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪರಲ್ಲ ವಂಚನೆಯಿಂದಾ ಪ್ಲಮಜೇಡ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಮಾರನೇ ದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯಕರ್ಮ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಪುವು ಸೀಳ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಸದ್ಗುರುವರನನ್ನು ವಂಚಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕಲ್ಮಶದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಟನು. ವಾಚಕರೇ! ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ವಾದ ಮಹಾತ್ಮರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟ ದುಷ್ಟ ಬಾಪುವು ಸಹ ಸದ್ಗು ಷ್ಠಿಗೆ ಅನುವಾದನು. ನಾನು ಗುರುವರನನ್ನು ಹೇಗೆ ವಂಚಿಸಲಿ ಎಂಬ ಭಾವ ನೆಯು ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಮೂಡಿ ಮರೆಯಾಯಿತು. ಸದ್ಭಾರ್ಯ ಮುಖವು ಮುಂದೊದಗೂಡಿದ ಬಾಪುರಾಜನು ಕಲ್ಮಶದ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಎಂದೂ ಆಗದ ವಿಷಯವು ಘಟಿಸಿತೆಂದರೆ ಮಹಾತ್ಮರೂ ಸಹ ಅದ್ವೈಯ ವನಾಯವರು. ಎಂದೂ ಬಾರದ ಬಾಪುವು ಜನ್ಮಮೈರ ಮರೆತು ಸ್ನೇಹ ಗ್ರಾಮ ಪಳೆದವನನ್ನು ನೋಡಿ ಗುರುವು ಅನಂದ ಭರಿತನಾದನು. ಮಹಾ ತ್ವರು ನಿಷ್ಕು ಕೋಪಿಸಿದ್ದರೋ ಅನ್ನೇ ಕ್ಷಮಾ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರು. ಬಾಪು ವಂದೊದನೇ ಗುರುವು ಅವನನ್ನು ಅರಸಿ ಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಬಾಪುವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಪಟವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗುರುವಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಗುರುವು ಬಾಪುರಾಜಾ ಏನು ಸಮಾಚರಾ! “ ಮುಗು ಷ್ಠಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದೆ! ಏನಾದರೂ ಅಂಥ ವಿಷಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕರೆ ಕೊಳ್ಳಿಸಿದ್ದರೆ ನಾನೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲ ” ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಪುರಾಜನು “ ಮಧುತಿಷ್ಠತೀ ಜವ್ವಾಗ್ಗೆ ಹೃದಯೇತು ಪಾಲಕಲಾ ” ಎಂದು ಬುಕ್ತಿಗನುವಾರವಾಗಿ ಕೈವ ಮದಲ್ಲಿ ಕಾಪಟ್ಟಿದ ನಿಷ್ಠೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು. ಕೇಲೆ ಸವಿನುಡಿಯಿಂದಾ ಗುರುವಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. “ ಗುರು ವರಾ ನಾನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗುವವನಿದ್ದೇನೆ. ಕಾರಣ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾ ನಾಧನ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾ ಪವಿತ್ರವಾಸಿನಿಯಾಗಿ ಸಂದ ಗುಗಾ ಮಾತೆಯ ಮದಕವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವುದು. ಮುಹೂರ್ತವೊಳಗಾಗಿ ತಂದು

ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿವಂತರು ನೀವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಮಾತೆ ಮೊದಲೊಂದು ಎಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಾಪುವು ಸುಮ್ಮನಾದನು. ನೋಡಿದಿರಾ ! ಎಷ್ಟಾದರೂ ಸತ್ಸಂಗ ಪುನೀತ ಮಹಾನುಭಾವರ ಭಾವನೆಯು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಗುರುವರರು ಬಾಪುವಿನ ಕಾಪಟ್ಯಭಾವದ ಕಲ್ಪನೆಯಿಲ್ಲದಲೇ ಬಾಪುವು ತನಗಾಗಿ ಎಂಥ ಪವಿತ್ರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿಟ್ಟಿರುವನಲ್ಲಾ ! ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಗಂಗಾಜಲ ನಿಮಿತ್ತ ಭೂಮಿಯ ಜನರಿಗೆ ದರ್ಶನಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಮೂರ್ತಿ ರೂಪಿ ತನ್ನ ಪಿತವರನಾದ ವಿಶ್ವನಾಥನ ದರ್ಶನವು ತನಗೆ ಆಗುವದೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ತಾನು ರಾಜಗುರುವಾದ್ದರಿಂದ ರಾಜನ ಕಾರ್ಯವು ಎಂಥ ಕಠಿಣವಿದ್ದರೂ ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆಂದು ವಚನವಿತ್ತು ಗಂಗಾ ಜಲಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಇತ್ತ ಗುರುವನ್ನು ತನ್ನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿಕೊಂಡೆನೆಂದು ಬಾಪು ರಾಜನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನೆಯ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದನು. ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿ ಸುತ್ತ ಮುಂದೆ ಆಗುವ ಭವಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಜಾಲಗಾರನ ಗಾಳದ ಮೊಳೆಹುಳ ತಿಂದ ಮೀನದಂತೆ ಬಾಪುರಾಜನು ವಾಡೆಯ ಹಾದೀ ಹಿಡಿದನು. ಇತ್ತ ಗುರುವರರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ಸಿದ್ಧತೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಭಕ್ತ ಶಿರೋಮಣಿ ಮಲ್ಲಣನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದನು. ಭಕ್ತರು ಎಂಬ ಜನರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕರುಂಟು. ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾ ಪೂಜಿಸುವವರು ಇಚ್ಛಾಭಕ್ತರು. ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ದೇವಾರಾಧನೆ ಮಾಡುವವರೂ, ಸ್ವಾರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಗುರುವಿನ ಸೇವೆಯೇ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಮಾಡುವ ಭಕ್ತರು ಅನೈಚ್ಛಿಕ ಭಕ್ತರು. ಇವರಿಗೆ ಫಲದಾಶೆಯಿಲ್ಲಾ ಇವರಿಗೆ ಜಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂಬ ಹೆಸರು. ಇಂಥವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗುರುವರರ ಭಕ್ತ ಚಿಳವಡಿ ಮಲ್ಲಣನಾಗಿದ್ದನು. ಗುರುವಿನ ಕರಿಬಂದೊಡನೆಯೇ ಮಲ್ಲಣನು ತಾನು ಧನ್ಯನಾದೆನೆಂದು ತಿಳಿದನು. ಗುರುವರನಾಜ್ಞೆಯೇನೆಂದು ಬಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು “ ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ಬಾಪುನಿಗೆ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ತರಲು ಹೊರಟಿ ನನ್ನ ಕೂಡಾ ನೀನು ಬರಬೇಕು.” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದರು. ಆಗ ಮಲ್ಲಣನು ಗುರುವರನ ಪ್ರಸಾದವು ಶಿರ

ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಆಜ್ಞೆಯೆಂದು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಮಲ್ಲಣನು ಬೆಳಗಾಗುವದರೊಳಗೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು. ಮುಂದೆ ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ಪ್ರತಿಪದೆಯ ದಿನಸಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷಿಕ್ತನಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಪುವಿಗಾಗಿ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯು ೧೭೧೬ನೇ ವಿಜಯಾದಶಮಿಯ ದಿನಸ ಕಿತ್ತೂರಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದನು.

ಇಂತು ಗುರುವರರು ಕಿತ್ತೂರ ಕಲ್ಮಠದಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗ್ಯೆ ತನ್ನ ಮಠದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿಯೂ ತನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ಪಿತವರ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಯ ಗದ್ದುಗೆಯ ಪೂಜೆಗಾಗಿಯೂ, ಬಾಪುವಿಗೆ ಆಜ್ಞಾ ವಿಧಿಸಿದನು. ಗುರುವರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವದಕ್ಕೆ ಬಾಪುವಿನ ತ್ರಿಮಸ್ವರ ಸಂಘಸಹಿತ ಬಂದು ಗುರುವರರನ್ನು ಬಿಳ್ಳೊಟ್ಟು ಹಿಂದರುಗಿದನು. ಪರಮಭಕ್ತ ಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ಮಲ್ಲಣನು ಗುರುಸೇವೆಗಾಗಿ ಕಾರ್ತಿಕ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟನು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ! ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ಪುರಜನರು ಎಷ್ಟು ತರಹದ ಬಲಿ ಒಡ್ಡುವರು, ಎಂಬುದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ, ಕುದುರೆ, ನೀರು, ಇವುಗಳ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಾ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀಚರ ಹೃದಯ ಕಾಪಟ್ಟವನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ಮಾತ್ರ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವದೊಂದೇ ತಡ. ಕೂಡಿದ ನೀಚರ ಕೂಟ, ಹೇಗೆ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಅವರ ಮುಂದಿನ ವಿನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ಣ, ಶಕುನಿ, ದುಃಶ್ಯಾಸನರಿಂದ ಕೂಡಿದ ದುರ್ಯೋಧನನಂತೆ ಬಾಪುವು ತನ್ನ ವಿನಾಶಾಕುರದ ಬೀಜಕ್ಕೆ ನೀರು ಬಿಡುವ ಶಿಲೋಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಮೊದಲು ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಶಬರಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ವೀರಾಪಾಕ್ಷಶರಣ, ಮಲ್ಲಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದನು. ಮುಂದೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಕಿತ್ತೂರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಚೌಕಿಮಠದ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಗುರಿಗವಡದ ಗುರಿಶಿಢ್ಠ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಅಮಂತ್ರಿಸಿದನು. ತಾತ್ಕಾಲ ಪಟ್ಟಾಭಿಕಾರಿಯಾಗಲು ಬಾಪುವು ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಗುರಿಶಿಢ್ಠನು ನಡುಗಿ ಪಟ್ಟವೇರಲು ನಿರಾಕರಿಸಿ

ದನು. ಅದರ ರಾಜಸತ್ಯವು ಅಧಿಕಾರದ ಮುಂದೆ ನಿರುಪಾಯನಾಗಿ ಅನಾಸಿಯು ಬಾಪುವಿನ ಅಚ್ಚೆಯಂತೆ ಕಲ್ಪರದ ಪಟ್ಟವನ್ನೆರಿದನು. ದುಷ್ಟರ ಇಚ್ಛೆಯು ತತ್ಕಾಲ ಪೂರ್ತಿಯಾದದ್ದರಿಂದ ಬಾಪುವು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶರಣನನ್ನು ಮರದ ಕೋಟೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿಯೂ, ಮಕ್ಕಳ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮರದ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನಾಗಿಯೂ, ಮಾಡಿ ತಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ರಾಜಮಂದಿರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು.

ಮಗನು ಮಾಡಿದ ನೀಚಕಾರ್ಯವು ಚನ್ನಮ್ಮಾಜಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾರದೆ ಚಿಂತಾಮಗ್ನಳಾಗಿ ಗುರುವಾಸ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಿದಳು. ಬಾಪುವು ಹೇಳಿದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದರ ಮನ ಆ ವೀರ ಮಾತೆಯು ಚಿಂತಾಮಗ್ನತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಸದ್ರಾಭಂಗದಿಂದ ಪವಡಿಸಿರುವಾಗ್ಯೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ತರಂಗಗಳಿದ್ದು ಮತಿಭ್ರಮಣೆಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚಿಂತಾಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತಾ ಸಕ್ತಳಾದಳು. ನಿದ್ರೆ ಹೋದ ವೀರ ರಾಣಿಯ ಹೃದಯವು ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಮುಂಠಿ ಜನರ ತೋಫಿನ ಗರ್ಜನೆಗೆ ಹೆದರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಗುರುದ್ರೋಹದ ಪಾಪ ಭೀರು ಕೃತ್ಯದಿಂದ ನಡುಗಿದಳು. ಆ ವೀರ ಮಾತೆಯು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಪ್ರಕಾರ ಕನಸು ಕೂಡಳು. “ತಾನು ಖಡ್ಗಪಾಣಿಯಾಗಿ ಬಿಡಾರಣ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿ ತನ್ನ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಕ್ರೂರವನ್ಯ ಪಶುಗಳನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮದ ಘೋರ ವ್ಯಾಘ್ರವು ತನ್ನ ಉಗುರು ನ ಪಂಜರಗಳಿಂದ ಅರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಚನ್ನಮ್ಮಾಜಿಯ ಮೈಮೇಲೆ ಸಾಗಬಂತಿತು. ಆಗ ಆ ಮಹಾಮಾತೆಯು ಹೆದರದೆ ತನ್ನ ವೀರ ಗರ್ಜನೆಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟ ಪ್ರಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿನಾಳೇಶ್ವರರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಾ ಕೈ ಎತ್ತಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ಅವಳ ಕೈ ಜಗ್ಗಿದಂತಾಯಿತು. ಆಗ ಆ ವ್ಯಾಘ್ರವು ತನ್ನ ಉಗುರು ನ ಪಂಜರಗಳಿಂದ ಚನ್ನಮ್ಮಾಜಿಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದಿತು. ಆದರೂ ಆ ಮಹಾ ತಾಯಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಘಾಯಗಳಾಗಿ ಮರಣ ಸಂಭವವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮರಣೋನ್ಮುಖಿಯಾದ ತಾಯಿಗೆ ಗುರವರರು ವರದ ಹಸ್ತವಿಟ್ಟು, ತಾಯೀ ಮಗನ ಕರ್ಮದ ಫಲವು ತಾಯಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಗುರುವಿನ ವರದ ಹಸ್ತ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತು ಸುತ್ತು ಮುತ್ತ

ನೋಡಿದಳು ಅಲ್ಲೇನಿದೆ ! ಅಂಧ ಕಾರ ! ಕನಸಿನ ವಿಚಾರದಿಂದ ಮಾತೆಯು ಹೊತಾಡುಗ್ಗುಳಾದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ತನ್ನ ಮಗನ ಆತ್ಮದವನತಿಯ ವಿಚಾರವು ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯದೇ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪರಿಭವ ಬಂಧನದ ಅಳವಿನಿಂದ ದುಃಖದ ಭವದೇವದಾಸ ಆ ಮಾತೆಯು ತನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅವನತಿಯು ಸಮಾಪಿಸಿ ತಂದು ಚಿಂತಿಸಿದಳು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ತೀರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಮನಗಂಡಳು. ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶ್ವಾಂತಿಯನ್ನು ತಂದಳು. ಮಾನವನು ಯಾವಬೀಜರೂಪವನ್ನು ಭವದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಫಲರೂಪವು ಅಂಕುರವಾಗಿ ಸುಖ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವದು.

ಅಮರ ಗಂಗಾ ಜಲವ ತರುತೆ ।

ವಿಮಲ ಭಾರತ ಪ್ರಭು ಮಡಿವಾಳ ।

ಅಮಿತ ಶ್ಯಾಪವರ್ಣಿ ಮೆರೆದನು ಬಾಪುರಾಜಂಗೆ ||ಪಲ್ಲ||

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ಭಕ್ತ ಮನ ವಾಂಛಿತ ಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ ಕಾಶಿಗೆ ಹೊರಟದ್ದು ವಾಚಕರ ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಈಗ ನಾನಾದರೂ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಕೂಡ ಕಾಶಿಗೆ ಹೊರಟು ಅವನು ಏನು ಮಾಡಿದನೆಂಬದನ್ನು ನೋಡುವಾ! ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರು. ಕಾಶಿಗೆ ಅತಿ ತೀವ್ರ ಪ್ರಯಾಣದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದರು. ಕಾಶೀ ವಿಶ್ವನಾಥನ ಸುರವ್ಯ ವಾದ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ಗುರುವು ಆನಂದ ಭರಿತನಾದನು. ಪರಶಿವನ ಸತಿಯಾದ ಗಂಗಾಮಾತೆಯು ಆತನ ಜಟಾಭೂಷಣಳಾಗಿ ಗಂಗಾಧರನೆಂಬ ನಾಮ ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿದ. ಪರಮ ಪಾವನ ಭಾಗೀರಥಿಯು ನಾನಾದಿಂದ ಭಗೀರತಥನ ಕೊನೆಯನ್ನೆದ್ದಿರಿಸಿದ. ಪರಮ ಪಾವನೆಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಆ ಗಂಗಾದೇವಿ ಯನ್ನು ಸದಂತಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದ ಹೊಂದುವ ಶಿಸುವಿನಂತೆ ಗಂಗಾ ಮಾತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀ ಮಡಿವಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು. ಅನಂದಾಭಿ ಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು ಉತ್ಕಂಠಿತರಾಗಿ ಗಂಗಾ ಮಾತೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡ ತೊಡಗಿದರು.

ಈ ಪರಿಣಾಮ ತನ್ನ ಮಾತೆಯ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಗೈದು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬಾಪುರಾಜನ ಅಭಿಷೇಕಯುಕ್ತವಾದ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ತುಂಬಿದರು. ವಿಧಿಪೂರ್ವಕ ಗಂಗೆಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಭಕ್ತ ಮಲ್ಲಣನನ್ನು ಕರೆದು ಇಂತೆಂದರು. “ ಮಗು ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ನಾನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬರುತ್ತೇನೆ ನೀನು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಬಾಪುರಾಜನಿಗೆ ಈ ಪವಿತ್ರ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ಕೊಡು. ಮತ್ತು ನಾನು ಬರುವವರೆಗೂ ಈ ನೀರನ್ನು ಒಡೆಯಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳು.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗಂಗಾಪೂರಿತ ಹೂಡೆಯನ್ನು ಮಲ್ಲಣನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದಾ ಮಲ್ಲಣನು ಗುರುವಿನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಬಾಪುರಾಜನಿಗೆ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ತೀವ್ರ ಕಿತ್ತೂರ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದನು.

ಗುರುವು ಮಲ್ಲಣನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕಾಶೀ ವಿಶ್ವನಾಥನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗಂಗಾಸ್ನಾನ ಪವಿತ್ರತೆಯಿಂದಾ ಶುದ್ಧವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆತನ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಜಯಜಗತ್ತಯನಾಥ, ಭಕ್ತಾಶ್ರಯ, ಸದಾಶಿವ, ಸಾಧುವತ್ಸಲ, ಲಯವಿಹೀತ, ಮನ್ಮಥ ಸಂಹರ, ಮಹಾದೇವ, ಭಯರಹಿತ, ಬಾಳಾಕ್ಷ ಲೋಕವ್ಯಯ ಭುವನ, ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯತ್ರಯನಮಸ್ಯತ, ನಿಗಮಸ್ಯತ, ಹರಹರಾ, ತ್ರೈಮೂರ್ತಿ, ಕೃಷ್ಣಾಂಭುನಿಧಿ, ಭಕ್ತವಲಂಬಿ, ಸೇವಕಪ್ರಿಯ, ಭೂತಬಾವನ, ಭಾವನಾತೀತದೇವ, ಸುರಧನುಜೇಂದ್ರವಂದಿತ, ಮನುಮುನಿಕರ ಪೂಜಿತ, ದೇವತಾತ್ವಾಕಾರ, ಬಹುಗುಣನಾಮ, ಲಂಗಮಯ, ನಿರ್ಲಿಂಗ, ಲಿಂಗಾತ್ಮಕ, ಮಹಾಲಿಂಗ, ವಿಲಸಿತಲಿಂಗ, ಮರ್ಗಾಲಿಂಗಿತಾಂಗ, ವಿಲಾಶ ಶಂಕರ, ಹರನೇ ಗಂಗಾಧರನೇ, ಗಿರಿಜಾವರನೇ, ಶಶಿಶೇಖರನೇ, ದಕ್ಷಧ್ವಯಹರನೇ ನಿಜಭಕ್ತಮನೋಭಿಷ್ಠನೇ ಕರುಣಿಸು, ಉದ್ಧರಿಸು, ಪೊರೆಎರಗಾಭರಣ ಶ್ರೀ ವಿರೇಶ್ವರಾ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ನಿಗಮಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಪರಶಿವನ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಸಂತೋಷಭರಿತರಾದರು. ವಿಶ್ವನಾಥನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆದು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಿತ್ತೂರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟರು. ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆ ದ್ರೋಹ ಚಿಂತನೆಯ ಪ್ರತಿಕಾರ

ಬುದ್ಧಿಯ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದಂತಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಬಲದಿಂದ ಶಾಂತವಾಯಿತು ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಿಶ್ಚಲ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ ಸಾವಧಾನ ವೃತ್ತಿಯಿಂದಾ ವಿವೇಕ ಪ್ರವರ್ತರಾಗಿ ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ತಳೆದರು. ಮತ್ತು ಕಿತ್ತೂರ ಪರಿಯಂತ ಬಂದರು ಇರಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಮಲ್ಲಣನ ಗತಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವಾ. ಮಲ್ಲಣನು ಕಿತ್ತೂರ ಪರಿಯಂತ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಬಾಪುರಾಜನಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಕೂಡಾ ವಂಚಿಸುವಂಥ ಮಹಾ ನೀಚರು ಭಕ್ತ ಮಲ್ಲಣನಿಗೆ ಎಂತು ಹೆದರುವರು ?

ಮಲ್ಲಣನು ಬಂದು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಜಲಪೂರಿತ ಹೂಜೆಯನ್ನು ಕೊಡುವದೊಂದೇ ತಡ. ಬಾಪುರಾಜನು ಮೊದಲೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಂತೆ ಗುರುದ್ರೋಹವಾದೀತೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಹಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾರದೆ ಗಂಗಾಜಲಪೂರಿತ ಹೂಜೆಯನ್ನು ಒಡೆದನು. ವಾಚಕರೇ ನೋಡಿದಿರಾ ! ಗುರುವಾಚ್ಛೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವ ಬಾಪುರಾಜನ ಭಕ್ತಿಗೂ, ಮತ್ತು ಗುರು ಅಚ್ಛೆಯನ್ನು ಅತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪಾಲನೆ ಮಾಡಿದ ಮಲ್ಲಣನ ಭಕ್ತಿಗೂ ಎಷ್ಟು ಅಂತರವಿರುವದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರ ಭಕ್ತಿಯು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಫಲ. ಬಾಪುರಾಜನು ಗುರುವಿನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಶಾಪಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಣನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗುರುವಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಾ ಗುರುವಿನ ಕೃಪಾಪಾತ್ರನಾದನು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬಾಪುರಾಜನಿಂದ ಅವಮಾನಿತನಾದ ಮಲ್ಲಣನು ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ. ಊರಹಾದೀ ಹಿಡಿದನು ಅವನು ಊರಿಗೆ ಹೋದ ನಾಲ್ವಾರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಿತ್ತೂರಿಗೆಬಂದರು. ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ತಾವು ಯಾವಮಕ್ಕಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೋ ಆ ಮಠದ ಅಧಿಕಾರವೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪೂಜ್ಯಪಿತಾಮಹರಾದ ಪ್ರಭು ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಗದ್ದುಗೆಯ ಪೂಜೆಯೂ ಕೂಡಾ ಆಗಿದ್ದಿಲ್ಲಾ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ ಗುರುವರರು, ಮಹಾದೇವನು ಪ್ರಲಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ರುಧ್ರಾವತಾರ ತಾಳಿದಂತೆ, ತಾವು ಅತಿ ಕೋಪದಿಂದ ಮಠವನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು ತನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ಪಿತರಾದ ಪ್ರಭು ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಶಿಯು

ಕುಳಿತದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲಂತೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್‌ದಕ್ಷಿಣಾ ಪರಶಿವನು, ಈತನ ಸತ್ಯವೆಂಬ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಿಡಿಗಳು ಉದುರಹತ್ತಿದವು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಏನೋ! ಏ, ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಜೀವದಿಂದಿರುವಾಗ ನೀನು ಈ ಮಠಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯೋ? ಅದು ಹೇಗೆ? ಈ ಪಟ್ಟದಲ್ಲ ಕೂಡಲು ನಿನಗೆ ಅಧಿಕಾರವೇನು? ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವಿಯೋ ಅಥವಾ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ? ಈ ಪರಿಗರ್ಜಿಸಿದರು. ಆ ಗುರುವರ ವೀರ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಪಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಗಂಧಿಗವದದ ಗುರಿದ್ದನ್ನು ಗಾಬರಿಯಾದನು. ಮೊದಲಿಗೇ ತಾನು ಯೋಚಿಸಿದಂತೆ ಮಹಾ ಸಂಕಟ ಬಂದೊದಗಿತೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ವಿಚಾರಿಸಿ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಅವನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ವಿಚಾರಿಸುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಎಲೋ, ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಪಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿದವರಾರು? ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳದವರಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಖಡ್ಗದಿಂದ ನಿನ್ನ ಶರವನ್ನು ಹಾರಿಸುವೆನು. ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ ಖಡ್ಗವಾಣಿಯಾಗಲು ಅವರ ಮುನಿದರೊಡ್ರಾವತಾರಕ್ಕೆ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯು ಬೆದರಿದನು. ಆಗ ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಗುರುವೇ ನಾನು ಪಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಮೊದಲು ಸಮ್ಮತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಉರದೈವದವರೂ, ಬಾಪುರಾಜರೂ, ಕೂಡಿ ಜುಲುಮೆಯಿಂದಾ ನನ್ನನ್ನು ಪಟ್ಟದ ಗಟ್ಟಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ “ಎಲಾ ಬಾಪು ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡಾ ಈ ಪರಿ ವಂಚಿಸಿದಿಯಾ” ತಾಳು ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ “ದೈವದವರೆಂದರೆ ಯಾರು” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಸನ್ಯಾಸಿಯು “ಅನರೇ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ನಿರುಪಾಕ್ಷ ಶರಣರು” ಎಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದನು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈಗ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲಿರುವರೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಗುರುವೇ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟಿಯು ಕಲ್ಮಠದ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿಯೂ ನಿರುಪಾಕ್ಷ ಶರಣರು ಕಲ್ಮಠದಕಾರಭಾರಿಯೂ ಆಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವರು. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ತನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಮೊರಟು ಮೋದನು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಕಾಶಿಯಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬಂದರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ
ಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಬಾಪುರಾಜನಿಗೆ ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಮಲ್ಲಪ್ಪ
ತೆಟ್ಟೆಯು ರಾಜವಾಡೆಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದನು. ನೋಡಿ! ವಾಚಕರೇ! ದುಷ್ಟ
ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವರ್ತರಾದ ನೀಚರು ಪೂರ್ಣ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳಲ್ಲ. ಯಾವ
ಬಾಪುರಾಜನಿಗೆ ಗುರುದ್ರೋಹವನ್ನು ಮಾಡಲು ದುಷ್ಟೋಪದೇಶ ಮಾಡಿ
ಅವನಿಂದ ಗುರುದ್ರೋಹವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದರೋ ಅದೇ ನೀಚರು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ
ಎದೆಗೊಡಲು ಹೆದರಿ ಬಾಪುರಾಜನಿಗೆ ಕೋಟಿಯ ಬಾಗಿಲವನ್ನು ಹಾಕಿಸು
ವಂಥ ನಿಚೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಲು ಈಗ ಪ್ರವರ್ತರಾದರು. “ವಿನಾಶ
ಕಾಲೆ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿ” ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಯಂತೆ ತನ್ನಾ ವಿನಾಶ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿ
ಯಾಗಿ ದುಷ್ಟೋಪದೇಶದಿಂದ ಬಾಪುರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರಭುವರರ ಅಪಮಾನ
ಮಾಡುವಂಥ ಕೋಟಿಯ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕುವ ದುಷ್ಟಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ತ
ನಾದನು

ಇಂತು ತ್ರಿದುಷ್ಟರು ಕೂಡಿ ತಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನ
ಬಾಗಿಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ತ್ರಿಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು
ಭಸ್ತಿಭೂತವಾಗಲು ಗುರುವಿನ ಅಪಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಕೋಟಿಯ
ಬಾಗಿಲವನ್ನು ಹಾಕಿಸುವಂಥ ದುಷ್ಟಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು.

ಇತ್ತ ಪ್ರಭು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ಮುನಿದ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದ ರುದ್ರ
ನಂತೆ ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆ ಉಲ್ಲಂಘನ ಮಾಡಿದ ತ್ರಿದುಷ್ಟರ ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ತ್ರಿ.
ಪುರ ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟ ಪರಶಿವನಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಿಡಿಗಳನ್ನುದುರಿ
ಸುತ್ತ ಖಡ್ಗಪಾಣಿಯಾಗಿ ಕೋಟಿಯಹಾದಿಹಿಡಿದನು. ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು
ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಕೋಟಿಯ ಬಾಗಿಲವು ಹಾಕಿತ್ತು. ಆಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ.
ಯವರು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸು ಹಾಕದೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೋಟಿಯ
ಬಾಗಿಲದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುತನ್ನ ಭವಲೀಲೆಯ ರಾಜವೈಭವದ ವೇಷವನ್ನು
ಮರೆಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ದಿಗಂಬರ ರೂಪಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಹಾಕಿದರು.
ಆಗ ಆಗುವವು ತನ್ನ ಮನವಿೂರಿ ಆನೀಚ ತ್ರಿದುಷ್ಟರಿಗೆ ಶಾಪವನ್ನು
ಕೊಡಲು ಕೋಟಿಯ ಬಾಗಿಲಮುಂದೆ ನಿಂತು ತನ್ನ ಶಾಪಗ್ರಸ್ಥ ಹಸ್ತ
ವನ್ನೆತ್ತಿದನು. ಯಾವಗುರು ಸ್ವರೂಪಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ಹಸ್ತವು

ರತ್ನಕಾಚ ಸಾಧೂನಾಮ್ |

ವಿನಾಶಾಯತ ದುಷ್ಟತಾಮ್ |

ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನಾ ಥಾರ್ಥಯ |

ಸಂಭವಾಮಿಯುಗೇ ಯುಗೇ || ಶ್ಲೋಕ ||

ಎಂಬಂತೆ ಪರಿಪಾಲನಾ ಉಪಕಾರಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತರ ಕಾಮಧೇನುಕ
ಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತ್ತೊ ಅಂಥಹದು ಇಂದು ತನ್ನ ಮನ
ಮೊರೆ ಭಕ್ತ ನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೇದ್ದಿತು. ಯಾವಜಗನ್ಮಂಗಲವನ್ನೂ
ಬೀರುವ ಮಹಾಶುಭದಾಯಕ ಮಹಾತ್ಮಾ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ಬಾವು
ರಾಜನ ಮನದಿಚ್ಛೆ ಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ ಅಮರ ಗಂಗಾಜಲ ತರಲು ವಿಶ್ವನಾಥ
ಸ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರೋ ಅದೇಗುರುವು ಕೋಪಾವಿಷ್ಠರಾಗಿ ಬಾವು ರಾಜನಿಗೆ
ಶಾಸಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವರು. ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮ ವರವ
ಹಸ್ತವನ್ನೂ ಶಾಸಕೊಡಲು ಎತ್ತಿವಾಕ್ಯವೇ ಭೂಮಿ ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿತು.
ತ್ರಿಪುರದಹನಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರಶಿವನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ನಡುಗಿದ ಭೂಮಿಯಂತೆ
ರಾವಣ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ರಾಮನು ಕೋದಂಡಕ್ಕೆ ಬಾಣವನ್ನು ಹೋಡಿದಾಗ,
ದಕ್ಷಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿ ವಾಕ್ಸಾಯಣಿ ಕುಮಾರ ಜನಿತ ಪರಶಿವನ ಫಾಲ
ನೇತ್ರದ ಉರಿಗೆ ಬೆದರಿದಂತೆ ಸಮುದ್ರನಾಥನ ಮಂಥನದಿಂದ ಹೊರಟಿ
ಹಾಲಾಹಲಕ್ಕೆ ಹೆದರಿದಂತೆ ಭೂಮಿಯು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಶಾಪಕ್ಕಾಗಿ
ಬೆದರಿತು.

ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೋಟಿಯ ಬಾಗಿಲ ಹಾಕಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀಗು
ರುವು. ಸಮುದ್ರನಾಥನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ವಡವಾಗ್ನಿಯದಳ್ಳುರಿಯ ಜ್ವಾಲೆ
ಯಿಂದ ಭಸ್ಮವಾಗುವ ವಸ್ತುವಿನಂತೆ ತನ್ನ ಹೃದಯ ನಿವೇದನೆಯ ದಳ್ಳು
ರಿಯ ಜ್ವಾಲೆಗೆ ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ಸುಟ್ಟು ಸುಡುಬುಗ್ಗೆ ಮಾಡಲು
ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ಆ. ಶ್ರೀಗುರುವು ತನ್ನ ನೊಂದ ಹೃದಯದಿಂದ ಶಾಪ
ಕೋಪಾವಿಷ್ಠರಾಗಿ ತನ್ನ ಹೃದಯ ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಕಿಡಿರೂಪದಲ್ಲಿ
ಕಿತ್ತೂರ ಕೋಟಿಯಮೇಲೆ ಉಗುಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ
ಕರುಣಾಸಮುದ್ರನಾದ ಪರಶಿವನು ಎಷ್ಟು ಶಾಂತನೋ ಅವನು ಮುನಿದರೆ
ಅಷ್ಟೇ ಉಗ್ರ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಾಳುವನು ಅದರಂತೆ ಬಾವು ರಾಜನಿಂದ

ಅಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗುರುದ್ರೋಹದಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿದ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಹೃದಯಾಗ್ನಿಯು ಶಾಪರೂಪದಿಂದ ಕಿತ್ತೂರನ್ನು ಸುಡಲನುವಾಯಿತು.

ಗುರುವು ಕೋಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಈ ಪರಿನುಡಿದನು

ಇಂತು ಶಾಪ ಹಸ್ತವನೆತ್ತಿದ ಗುರುವರರ, ಕಿತ್ತೂರ ಭವಿಷ್ಯ ರೂಪ ರೇಷೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪ ಹೃದಯದಿಂದ ಉಸುರಿದರು.

ಗುರುದ್ರೋಹಿ ಬಾಪುರಾಜಾ ವಂಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಿನಗೆ ಬಂದಿತೆ ? ಮಾಡುವದೇನು “ಬುದ್ಧಿ ಕರ್ಮಾನು ಸಾರಣಿ” ಎಂಬ ತೆ ನಿನ್ನ ವಿನಾಶವವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಮಾಡಿಕೊಡಿಯಾ ನನ್ನ ಪಿತ ಪ್ರಭುವರನಿಗೆ ವಚನವಿತ್ತಂತೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನ ಉಳಿಸಲು ಯಷ್ಟು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಕಡೆಗೂ ನೀನು ಅಡಬಾರದೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯುಳ್ಳ ನನ್ನ ಮನ ಸ್ಥಿರವಿರುದ್ಧವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಲು ಹಚ್ಚಿದಿಯಾ. ಮಹದೇವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನ ನಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಯಿದ್ದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡುವದು ಕೇಳು ನನ್ನ ತಪ್ಪ ಹೃದಯದಿಂದ ಕೊರಬೀಳುವ ಶಾಪವನ್ನು ಕೇಳು.

“ಯಾವ ನಿನ್ನ ನೀಚ ಮಿತ್ರರ ಉಪದೇಶದಿಂದ ನೀನು ವಿಚಾರ ಶೂನ್ಯ ನಾಗಿ ಗುರುದ್ರೋಹವನ್ನು ಮಾಡಲೆಳಿಸಿದಿಯೋ ಅಂಥ ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜವಾಡೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ನಾಯಿ ನರಿಗಳು ಅಡ್ಡಾಡಲಿ ಗುರುದ್ರೋಹವೆಂಬ ಬಿರುಗಾಳಿಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಂಶದ ನಂದಾದೀಪವು ನಂದಿಹೋಗಲಿ ಯಾವ ನಿನ್ನ ನೀಚ ವೃತ್ತಿಯ ಕಪಟಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದು ನಿನಗೆ ಮಾರ್ಗಗ ಯಾಗಬೇಡವೆಂದು ನಿನ್ನ ಮಾತೆ ಚನ್ನಮ್ಮಾಜಿಯು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದಳೋ ಅಂಥ ಮಹಾತಾಯಿಯ ಕೌರ್ಯದ ಪ್ರಖರ ತೇಜವು ದೇಶ ಪರದೇಶಿಗ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿಸಲಿ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಾದಿಗಳಿರುವವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಾತೆ ತಿಲಕಪ್ರಾಯವಾದ ಕಿತ್ತೂರ ವೀರ ರಾಣಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಮುಂದೆ ಜನಿಸುವ ಕನ್ನಡ ಮಕ್ಕಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಿನಾದಿಸಲಿ ಯಾವ ಪಾಪಾತ್ಮನು ಈಗ ನಿನಗೆ ಗುರುದ್ರೋಹ ಮಾಡಬಯಸಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದನೋ ಅವನೇ ಪರರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಕಠಾರವಾಗಲಿ ಮತ್ತು ಜಗದ ನೀಚರ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶಿರೋ ಭೂಷಣನಾಗಿ ಕಿತ್ತೂರ ಜನರು

ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡುವಂತೆ ಮರಣ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಘೋರಯಾತನೆ ಅನುಭವಿಸಲೆ
ಯಾವ ಕಿತ್ತೂರು ನನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ಪಿತಾಮಹ ಶ್ರೀಗುರು ಮುದಿ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರ
ವರದಿಂದ ಗಿಜಗನ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಕಿತ್ತೂರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಭಿ
ಮಾನಾಸ್ಪದ ಸಂಘಾನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ
ವರೆಗೆ ತಡೆದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಕಾಲಚಕ್ರದ ತೀವ್ರ ಗತಿಯ ನಿಯಾತಕ್ಕೆ ಬಲೆ
ಯಾಗಲಿರುವ ನಿನ್ನ ಅವಸಾನಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ನಿನ್ನ ವಿನಾಶ ಕಾಲಕ್ಕೆ
ಹುಟ್ಟಿದ ಗುರುದ್ರೋಹದ ವಿಪರೀತ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಾನೆಂತು ತಡೆ ಹಾಕಲಿ
ತಂದೆಯ ವಚನದಂತೆ ನಾನು ರಕ್ಷಿಸಲಿತ್ತಿಸಿದೆ ಆದರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ.
ನಿನ್ನ ನೀಚ ವೃತ್ತಿಯ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಬೋಗಿಸುವದು ನನ್ನ ಕುಪಿತ ಹೃದ
ಯದ ಕಡೆಯ ವಾಕ್ಯ.

ನಿನ್ನ ಗುರುದ್ರೋಹದ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ದಹಿಸಿದ ತೀವ್ರ ಮರಣದ
ನಂತರ ನಿನ್ನ ಮಾತೆಯು ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಜಗಜೆಗಗಿ ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪರರ
ಪಾಲಾಗಲಿ.

ಈ ಪರಿಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪಿ ಗುರುವರರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಅಂದೋಲನವನ್ನು ಹೊರಗೆಡವಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಾದ ನಂತರ ಶಾಂತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಹುಟ್ಟು
ವಂತೆ ಶಾಂತ ಮನಸ್ಸರಾಗಿ ತಾನು ಯಾರು ? ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು !
ತಮ್ಮ ಅವತಾರದ ಗುರಿಯು ಯಾವದು ! ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ
ಮೌನದಿಂದಿದ್ದು ತಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಕಾಣುವ ಕೋಟಿಯ ಮಹಾದ್ವಾರವು ಮುಚ್ಚಿ
ದ್ದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಭವಭುಧನಾತೀತರಾದ ಅನುಭವ ಕುಮಾರ ಮಡಿವಾಳೇ
ಶ್ವರರು ತಮ್ಮ ಭವಲೀಲೆಯ ಬಾಗಿಲ ಮುಚ್ಚಿ ವಿರಕ್ತಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ
ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಕ್ರೋಧ ಸಂತಪ್ತ ಹೃದಯದ ಅಂದೋಲ
ನದ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತೂರು ಸುಟ್ಟು ಸುಡುಬುಗ್ಗೆ ಮಾಡುವ ಮುನಿದ
ಪ್ರಳಯ ಕಾಲನ ಫಾಲನೇತ್ರದ ದಕ್ಕುರಿಯ ಸ್ವರೂಪಿ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸುರಿ
ದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಳಮಳಿಸಿ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.
ಆ ನಂತರ ಮಹಾಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಮೈಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು
ಗೂಡಿಸಿ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಗ್ನಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ
ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಾಳುರಾಜಾ ! ಸನ್ಮಾನಿಸುವನ್ನು ತಡವಿದರೆ ಮೈಯಲ್ಲ ಬೂದಿ

ಎಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯದವೇ ನನ್ನ ದ್ರೋಹವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸರ್ವ ಸಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ವಸ್ವ ಘಾತ ಮಾಡಿದಿ ಎಂದು ನುಡಿದು ಆ ಬಟ್ಟಿಯ ಬೂದಿಯನ್ನು ಮೈಯ್ಯಲ್ಲ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಜಗದ್ವಂದ್ಯ, ಜಗ ಪೂಜ್ಯ, ದಿಗಂಬರ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬೆಳವಡಿಯ ವಾರೀ ಹಡಿದರು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ, ಕಿತ್ತೂರ ಕಲ್ಮಠಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ, ರಾಜಗುರು ನಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ವೈಭವ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯುಳ್ಳಾ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ದಿಗಂಬರ ರೂಪ ಧರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆ, ಅವಕೃಪೆಗಳು ಸುಕೃತ ದುಷ್ಟತಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣಗಳು. ಕಾರಣ ಜಗನ್ನೂಲ ತತ್ವದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋದಯಕ್ಕಾಗಿ ಆತ್ಮಪರಿ ವರ್ತಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಭಾವ ಜಗಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಲು ದೇಹದ ಪರಿವೆಯನ್ನೂ ಮರೆತು ದಿಗಂಬರ ರೂಪ ಧಾರಣ ಮಾಡಿದ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಭಾವವು ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಂತಯೇ—

ಶ್ರೀಯಶ್ವರಿತ್ರಂ ಪುರುಷಶ್ಚ ಭಾಗ್ಯಂ. “ ದೇವೋನ ಜಾನಾತಿ ಕುತೋ ಮನುಷ್ಯ ” ಎಂದು ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳುವರು. ಇದನ್ನರಿತ ಮಾನವರೇ ಮನುಷ್ಯರು.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ.

ವರ ದಿಗಂಬರ ರೂಪ ಧರಿಸುತೆ |

ಪರಮ ಪರಶಿವ ಪುತ್ರ ಗೆಲಿದನು |

ಧರೆಯ ಪಂಡಿತ ಸಭೆಯನಾ ವಿಶ್ವೇಶ ಪುರದೊಳಗೆ ||

ಈ ರೀತಿ ತನ್ನ ತಪ್ಪು ಆತ್ಮದ ಆಂದೋಲನದ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಪುಟಿಹಾಕಿ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಆತ್ಮದಿಂದ ದಿಗಂಬರ ರೂಪ ಧರಿಸಿದ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ಒಳಗಿನಿಂದ ಅವರ ರೂಪ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ತ್ರಿದುಷ್ಟ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹುಚ್ಚರಂತೆ ಕಂಡರು. ಕಾಣದೇನು ಮಾಡ್ಯಾರು. ಮಾನವನ ಮನದ ಬಿಂಬವೇ ಅವನ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಆತ್ಮೀಯ ತೇಜಸ್ಸಿನ ಭಾವವನ್ನು ಹೃದಯ ಪಟಲದ ಮೇಲೆ ಒಡಮೂಡಿಸಿ ನುಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನೇ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ದುಷ್ಟ ಕಲ್ಪನಾಪೂರಿತ ಹೃದಯದ ದುಷ್ಟರ ಭಾವಕ್ಕೆ ಮಹಾತ್ಮಾ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ಹುಚ್ಚರಂತೆ ಭಾಸವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ. ಸತ್ಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ತನ್ನ ದೇಹದ ಆಶೆ ತೊರೆದು ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಪ್ರಥಮ ಮೆಟ್ಟಿಲಾದ ದಿಗಂಬರ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರ ಮಹಿಮೆಯ ಭಾವವು ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೊಳೆಯಬೇಕು.

ಇದು ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಭಾವನೆ “ಆತ್ಮವೃತ್ತ ಸರ್ವಭೂತಾಸಿ” ಎಂಬಂತೆ ತನ್ನಂತೆ ಸಕಲ ಜಗತ್ತು ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸುವದು. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮಹಾ ಭಾರತದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲರೂ ದುಷ್ಟರಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಸತ್ಯಸಂಧನಾದ ಧರ್ಮನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳೇ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಅವನು ಅಜಾತ ಶತ್ರುವೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದನು.

ಇಂತು ಹುಚ್ಚರಂತೆ ಭಾಸವಾದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಬೆನ್ನುಟ್ಟು ಬೇಕೆಂಬ ಹುಚ್ಚಿನಿಂದ ಬಾವುರಾಜನು ತಮ್ಮ ದಿಗಂಬರ ರೂಪದಿಂದ ಬೆಳವಡಿಯ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದ ಮಹಾತ್ಮಾ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಲು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ನೋಡಿದಿರಾ ಮಹಾ ಮುಷಿಗಳ ಘೋರ ತಪಶ್ಚರ್ಯದ ಭಕ್ತಿ ಭಾವಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ಮಹಾದೇವನ ಅನಂತ ರೂಪವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಅರಸನ ಸೈನ್ಯವು ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆ? ಭೇ ಎಂದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಅನಂತ ಲೀಲೆಗಳ ಪ್ರಭಾವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಳಯ ವನ್ನೇ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಜಗದಂತರಾತ್ಮಾ ಜಗದೀಶನು ಬಾವುರಾಜನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಭಯಪಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ ಬಾವುರಾಜನ ಸೈನ್ಯವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾಲ್ಕಾರು ಮೈಲು ದೂರ ಇರುವ ನಂದೆಳ್ಳ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದ ಹತ್ತರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಂದ ಹೊಡತತಂದು ಹಿಂದು ತಿರುಗಿತು ಮುಂದೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ತೀವ್ರ ಬೆಳವಡಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದರು. ಅವರು ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಎಂದೂ ಕೂಗಿದರು— ಅಗ ೨ ಭಕ್ತವರನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಾನೆ.

ಭಕ್ತ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಎಂದ ಕೂಡಲೆ ನಮ್ಮ ವಾಚಕರು ಸಲ್ವು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹೊಂದಬಹುದು ಹಿಂದೆ ಮಹಾತ್ಮಾ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ಬಾವುರಾಜನ ಇಚ್ಛಾ ಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ ಕಾಶಿಗೆ ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಅವರೊಡನೆ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಮಲ್ಲಣ್ಣನೇ ಈ ಮಲ್ಲಣ್ಣನು ಮೇಲೆಹೇಳಿದಂತೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಾನೆ ರಾಜೈಶ್ವರ್ಯ ಭೋಗಯುಕ್ತ ನಾದ ರಾಜಗುರುವು ದಿಗಂಬರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಎಂಬ ಭಾವಹುಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಅವನು ತಂದೆಯೇ ಇದೇನು ಹೀಗೇಕೆ ನಿನ್ನ ದೇಹದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೀಗೇಕೆ ಎಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಂದ ಸತ್ಕರಿತರಾದ ಮಹಾಗುರುವರು ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಮಗು ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ನೀನು ಕಾಶಿಯಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದನಂತರ ಮೊದಲೇ ಯೋಚಿಸಿದ. ಪಾಪಿಗಳ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕದೆ ನಾನು ಅವರ ನೀಚವೃತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಗೆ ಮಗು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ವೀರೇಶನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೀಲಿ ಹಾಕು. ಹೂಗಾರನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸು ಒಂದು ಬೇಡಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ ನನ್ನ ಕಾಲಲ್ಲಿ ತೊಡಿಸು ಅನಂತರ ನಾನು ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ ನಂತರ ಹನ್ನೊಂದು ದಿವ್ಯ ಎಂಥಹ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೂ ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲ ತೆರೆಯ ಬೇಡಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ, ಮಹಾದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಭವದ ಜನರಿಗೆ ಶಿವಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ತೋರಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಿಯಾದ ಮಹಾಗುರುವು ಮೋಕ್ಷ ಪದದ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವೆ ಮೊದಲನೇ ಮೆಟ್ಟಿಲಾದ ಏಕಾಂತವಾಸವನ್ನು ಬಯಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ದೇವಾಧಿ ದೇವನು ತನ್ನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ವೀರೇಶನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಭಕ್ತ ಮಲ್ಲಣ್ಣನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸರ್ವಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿ ಗುರುಕಾರ್ಯವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದರು.

ಸಿದನು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸಿದ್ಧತೆಯಾದ ನಂತರ ೨-೩ ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ಮೂರ್ಖ ಸಿರೋಮಣಿ ಬಾಪುರಾಜನಾಚ್ಛೇ ಪ್ರೇರಿತ ಸೈನ್ಯವು ಬೆಳವಡಿಗೆ ಬಂದು ಭಕ್ತ ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಗೆ ಗುರುವನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ತ್ರಾಸು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಎಂಥ ಕಷ್ಟ ಬಂದರೂ ಗುರುವಿನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣನು ಸಹಿಸಿದನು. ಸಕಲ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ನಿಷ್ಫಲರಾದ ಸೈನಿಕರು ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ, ನಮ್ಮ ಭಕ್ತ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ಗುರುವಿನ ರಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಹ ಸಿದ್ಧನಾದನು.

ಭಕ್ತವರ ಮಲ್ಲಣ್ಣನು ಸಹಿಸುತೆ |

ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕಾಯ್ದನಾದಿಸ |

ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಪರಮ ಗುರುವರನ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||

ಭಕ್ತಿ ಪುರುಷ್ಕರವಾಗಿ ಗುರುವಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಗುರುವು ತಾನಾಗಿಯೇ ವಲಿಯುವನು ಎಂಬ ಭಾವದಂತೆ ಎಕೊಭಾವದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದ ಭಕ್ತನ ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದು ದೇವರು ಅವನ ದಾಸಾನು ದಾಸನಾಗುವನು. ಈಪರಿ ೧೧ ದಿವ್ಯ ಅವರ ಪೀಡೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತ ಹನ್ನೆರಡನೇ ದಿವ್ಯಕ್ಕೆ ವೀರೇಶನ ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲವನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಗುರುವು ಮಾಯವಾಗಿದ್ದನು. ಗುರುವು ಮಾಯವಾದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಲ್ಲಣ್ಣನು ಮೊದಲು ವಿಷಾದಪಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಗುರುವಿನ ಅನಂತ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲ ಆ ಭಕ್ತನು ಗುರುವಿನ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಆನಂದ ಭರಿತನಾದನು. ಜಗತ್ತಿನ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಬಂಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವುಳ್ಳ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪರಾಧೀನನಾಗುವದು ಸಾಧ್ಯವೇ.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾಯವಾದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಯೋಗ ಸಾಧನದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಸೊಗಲಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸೊಗಲಪುರವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕುಂದರ ನಾಡಿನ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕೈಲಾಸವೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ದಕ್ಷಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾದ ಜಗನ್ಮಾತೆ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಯ ಮರಣಾನಂತರ ವಿರಕ್ತಭಾವ ತಳೆದು ಪರಶಿವನು ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ತಪಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ ನಂತರ ಅವನ ವರಪ್ರಸಾದದ ಬಲದಿಂದ ಮೆರೆಯುವ. ತಾರಕಾಸುರ ಮೊದಲಾದ ರಾಕ್ಷಸರ ವಧೆಗಾಗಿ ಉದಯಿಸುವ ಕುಮಾರದೇವಸೇನಾಪತಿಗಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಮನ ಪಂಚಬಾಣಾಘಾತದಿಂದ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ಪರಶಿವನ ಫಾಲನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕಾಮನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾದನು. ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕೊಟ್ಟ ಕಾಮನಿಗಾಗಿ ಅವನ ಸತಿಯು ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡಲು ಆಗ ನಾರದನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾದ ದೇವತೆಗಳು ಶಿವನ ಲಗ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯೊಡಗೂಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಾಕ್ಷಣವೇ ರತಿಗೆ ವರವಿತ್ತ ಶಿವನು ಗೌರೀದೇವಿ ಲಗ್ನವಾದ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಾನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದು ಶಿವನ ಕೈಲಾಸ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

ಇಂಥ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹನ್ನೊಂದು ದಿವ್ಯ ನಿರಾಕಾರ ತಪಶ್ಚರ್ಯ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಯೋಗಬಲ ಬೆಳೆಸಿ, ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ವೇಹಕ್ಕೆ ದೇಶಸಂಚಾರದ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬೆಳವಡಿಗೆ ಬಂದು ವೀರೇಶನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿಸಿ ಗುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೊಡ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸುರುವಿಸಿ ಅಂತ್ಯಜರಿಗೆ ಆರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಶಿಗೆ ಹೊರಟರು.

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ದೇಶಪರ್ಯಟನ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಂಡು ಕಾಶಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಕಳೆದು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಂಗ ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು ವಿದ್ಯಾರಂಭದ ಕೆಲಕಾಲ ನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಬೆಳಗಲಾರಂಭಿಸಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದರು. ಅವರು ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಿಮಾಂಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರ ಮುಖ್ಯರೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾನವನಿಗಾದರೂ ನಿಂದ ಕರು ಇದ್ದೇ ಇರುವರು. ಅವರ ನಿಂದೆಯಿಂದ ಮಾನವನ ಗುಣ ಪರೀಕ್ಷೆ

ಯಾಗಿ ಅವನ ಸತ್ವ ಹೊರಬೀಳುವದು. ಭಂಗಾರಕ್ಕೆ ವರೆಗಲ್ಲು ಇದ್ದಂತೆ ಮೂರ್ಖ ನಿಂದಕರು ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದ ಒರೆಗಲ್ಲು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಕತ್ತಲೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ದೀಪದ ಮಹತ್ವ ಗೊತ್ತಾದಂತೆ ನಿಂದಕರ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಮಹಾತ್ಮರ ತೇಜಸ್ಸು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೆಳಕು ಮಾಡಿಸುವದು

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಹಾತ್ಮಾ ಮಡಿವಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ನಿಂದಕರ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಲಾರಂಭಿಸಿದವು ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ, ಸುವರ್ಣ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ವರೆಗಲ್ಲು ಬೇಕಾದಂತೆ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದ ತಿರುಳು ತಿಳಿದು ಅವರ ಮಹಾತ್ಮೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ನಿಂದಕರೂಪಿ ಮಹಾತ್ಮರ ಗುಣಗಾನಿ ಶ್ಲಾಘಗಳು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಇದಾವದನ್ನೂ ತಿಳಿಯದಲೇ ಸಾಧುಶಿರೋಮಣಿಗಳ ನೆಲೆಯನ್ನೂ ಅರಿಯದೆ ತಮ್ಮ ಮುಖದಿಂದ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ನಿಂದೆಯನ್ನಾರಂಭಿಸಿದರು. ಭವಲೀಲಾ ಮಾತ್ರ ರಾದ ಮಾನವರಿಗೆ ಭವಲೀಲಾ ಅನುಭವ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಈ ರೀತಿ ನಿಂದಕರ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ಪಂಡಿತರ ಸಭೆಯು ಕೂಡಿತ್ತು. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಮೊಮಾಂಶ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು. ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತರಿಬ್ಬರ ಅನೇಕ ಜನರು ಬೆರಗಾಗುವಾಗ ಪಂಡಿತರ ಸಭೆಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಕೇಳುವದೇನಿದೆ. ಇಂತು ಗಾಂಭೀರ್ಯ ವೃತ್ತಿಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶ ದೇಶಗಳಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದ ಪಂಡಿತಾದ್ಯರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯ ನಂ ಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ದೇದಿಷ್ಯ ಮಾನವಾದ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ದಿಗಂಬರ ಮೂರ್ತಿಯ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಭಾವ ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಯೋ ಅಥವಾ ತನ್ನ ವಿಜಯ ಪತಾಕೆಯನ್ನು ಪಂಡಿತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಮಹಾತ್ಮಾಮಡಿವಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗಾಂಭೀರ್ಯತೆಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತಾ ಸಭಾಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಬಂದಾಕ್ಷಣವೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹದ ಪ್ರಕಾಶ ಬಿದ್ದಂತಾಗಿ ಸಭೆಗೆ ಕಳೆಯಿತು.

ಈ ರೀತಿ ಸಭಾ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ ಮಹಾತ್ಮಾ ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿ ಯವರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಚಿತ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿತರಾದರು. ಸಭೆ

ಯಲ್ಲಿ ವೇದಾಂತ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆನಡೆಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಪಾಂಡವರು ರಾಜ ಸೂಯಯಾಗ ಮಾಡುವಾಗ ಅಗ್ರ ಪೂಜೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ರಾಜ-ರಾಜರಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷವಾದಂತೆ ಈಗ ಪಂಡಿತರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈರ್ಷೆಯಿಂದ ಚರ್ಚಿಸಲು ಪಕ್ಷಗಳಾದವು. ವಿಷಯಾನಂತರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನಗೌರವ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆಂದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಕೀರ್ತಿಯು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಹನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗೀರ್ವಾಣ ಬಾಷಾ ಪಂಡಿತರಾದ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಾಸಭೆಯ ಪಂಡಿತರು ಬೆರಗಾದರು. ಜಗದ ವಿದ್ಯಾ ಭಾಂಡಾರವನ್ನೇ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜಗವನ್ನೇ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ ಮಾಡುವ ಜಗದೀಶನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿಯದ ಪಾಮರ ಪಂಡಿತರು ಜಗದೀಶ ಕುಮರನಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡಿ ಜಯಸುವದು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆ? ಅದರೂ ದೇವಾಧಿ ದೇವನ ದೇವತ್ವವನ್ನರಿಯದ ಮೂರ್ಖರು ದೇವ ಸತಿಯ ಕುಮರನಲ್ಲಿ ಕುಂದು ಕಾಣಲು ಹಾತೊರೆದರು ಯಾವ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸುಶೋಭಿತ ವಾದ ಆ ದಿಗಂಬರ ಮೂರ್ತಿಯ ದಿಗಂಬರತತ್ವವೇ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕುಂದಾಗಿ ತೋರಿತು. ಅದೇ ಆ ನಿಂದಕರ ನಿಂದಾಸ್ಪದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಇಂತು ದಿಗಂಬರರ ತತ್ವವು ಕುಂದೆಂದು ತಿಳಿದ ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತನು ಎದ್ದು ಅಗ್ರಪೂಜೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲವೆಂದು ಅವನ ದಶವಾತರದ ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವ್ಯತಾಸ ತಿಳಿದು ಅವನ ನಿಂದೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕೃಷ್ಣ ಬಾಣಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಕೊಟ್ಟ ಮೂರ್ಖ ಶಿಶುಪಾಲನಂತೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕುಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಎದ್ದನು. ಆ ಪಂಡಿತನು ಎದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಶಿವಸುತನು ಅವನ ಭಾವ ತಿಳಿದು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿದನು. ಆಗ ಪಂಡಿತನು ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕುರಿತು “ ಏನು ಸ್ವಾಮಿಯವರೇ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವೇದಾಂತ ವಿಷಯ ಚರ್ಚಿಸುವ ನೀವು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಹೀಗೆಗೆ ದಿಗಂಬರತ್ವದ ಸೋಗು ಹಾಕಿರುವಿರಿ ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಶಿವಸುತನು ಕೋಪಿಸಿದರೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಶಾಂತತೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ಅಗಲವಾದ ಪಾತ್ರೆ ತರಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಂದಿಡಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವದೂ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಮುಖದಿಂದ ವೀರ್ಯಸ್ಥಲನ ಮಾಡಿದರು ಅದರಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ವೀರ್ಯವು ಪಾತ್ರೆಯೆಂಬ ಹೊರಬೀಳಲು ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಹಾಸಿದ್ದ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದರ ಪ್ರಖರ ತೇಜದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಸಿದ್ದ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯು ಸುಡಲಾರಂಭಿಸಿತು ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಪಂಡಿತರು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ಮುಂದಿನ ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಲು ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ರತ್ನಗಂಬಳಿಯ ಮೇಲೆ ಸಮುದ್ರನಾಥನಲ್ಲಿಯ ಒಡವಾಗ್ನಿರೂಪಿಯಂತೆ ಬಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯ ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ಪರಶಿನನು ಕೂಡಿದ ಹಾಲಾಹಲ ವಿಷದಂತೆ ತಾನು ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ದ್ಯುಕ್ತರಾಗಲು ಆ ನಿಂದಕರ ನಿಂದೆಯಿಂದ ಅವಮಾನಿತ ತಪ್ಪಹೃದಯದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ದಳ್ಳುರಿಯ ಜ್ವಾಲೆಯು ಹೇಗೆ ಶಾಂತವಾದಿತೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವ ಪಂಡಿತರ ಸಭೆಯನ್ನೂ ಶಾಂತಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕಂದೇ ಗುರುವು ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಗುರುವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಗುರುವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾರಂಭಿದರು. ಆಗ ಶ್ರೀಗುರುವರರು ಅವರ ವಿನಂತಿಗೆ ಮಾನಕೊಟ್ಟು ಸಕಲರು ಬೆರಗಾಗುವಂತೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಶೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಪಂಡಿತ ಸಭೆಯ ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು.

ನೋಡಿ ಮಹಾನುಭಾವರೇ, ಜಗನಿಯಮದಂತೆ ನಡೆಯುವ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಶ್ರೇಷ್ಠರು? ಚತುರ್ದಶಭುವನವನ್ನೇ ಬೆಳಗುವ ಬಾಲಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಕಿತ್ತೂರ ಕಲ್ಮಠ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ರಾಜವೈಭವದಿಂದ ಮೆರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಪ್ರಭುವರರು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಪಡೆದ ಫಲವು ಕಿತ್ತೂರ ಕಲ್ಮಠ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರ ತೃಪ್ತಿಸಿ ತನ್ನ ತಪ್ಪಹೃದಯದಿಂದ ಕಿತ್ತೂರು ಸುಟ್ಟು ತನ್ನ ಆತ್ಮಬಲದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೃದಯಭಾವ ಅಳಿದು ದಿಗಂಬರ ರೂಪಧರಿಸಿ ಮೂರ್ಖರ ನಿಂದೆಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿ ಅದೇ ದಿಗಂಬರ ರೂಪದ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ತನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಬಲವನ್ನು ಪಂಡಿತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು.

ಇಂತು ಪಂಡಿತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾದ ಮಹಾ ಗುರುವರರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಬಲದ ಉನ್ನತಿಯ ಶಿಖರ ಮುಟ್ಟಿ ಆತ್ಮಿಯ ತೇಜಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಬೆಳಕು ಕಂಡು ಹೃದಯ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ತನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಕೀರ್ತಿಧ್ವಜವನ್ನು ಕಾಶಿಯ ಪಂಡಿತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಸಿ ತನ್ನ ಜನ್ಮ ಭೂಮಿಯಾದ ಕರ್ನಾಟಕಾಂಬೆಯ ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಜನ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಲು ಕಾಶಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ಎಂಥವನ್ನಿದ್ದರೂ ಅವನು ಕಡೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜೋ ಬಲದ ಮುಂದೆ ಬಾಗಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಕೊಡಲು ನಮ್ಮ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪಂಡಿತ ಸಭೆಯ ವಿಜಯವೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಇಂಥ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಾದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೂಡ ಜನ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ತೋರಿಸಿದರು. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಮಮತೆ ದೊಡ್ಡದು. ಕಾರಣ ಜಗದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಹಾತ್ಮರು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ

ಪುನರಾಗಮನ (ತಿರ್ಥಾಟನೆ)

ಜಗದಿ ಪಂಡಿತ ಸಭೆಯ ಗೆಲಿಮುತೆ |

ನಿಗಮ ತೀತನ ಕುವರ ತಿರುಗಿದ |

ಜಗದೊಳ್ ಮೆರೆದಿಹ ಮುದ್ದು ಕನ್ನಡ ಮಾತೆ ಕಾಣಲ್ಕೆ.||

ಶ್ರೀ ಗುರುವಿನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಮಾನವನು ಜನ್ಮ ನೆತ್ತಿದರೂ ಕೂಡ ಅವನಲ್ಲಿ ಮಾತೃ ಭಾವನೆ ಇದ್ದೇ ಇರುವದು. ಅದರಂತೆ ಮಾನವನ ಜನ್ಮ ಧಾರಿಯಾಗಿ ಅವನು ಎಂಥ ಮೈರಾಗ್ಯ ತಳೆದರೂ ಕೂಡ ಅವನು ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಸದಾ ಹಂಬಲಿಸುವ ಅವನ ಧರ್ಮ ಅದರಂತೆ ಅಖಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವೃತವನ್ನಾಚರಿಸಿದ ಗುರುವು ತನ್ನ ಜನ್ಮದಾತ ಕರ್ನಾಟಕಾಂಬೆಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕಾಶಿಯಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳಸಿದರು.

ರತ್ನವು ಯಾವದರಲ್ಲಿ ಸಮ್ಪೂರ್ಣವಾದರೂ ತನ್ನ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಾವು ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ

ವಿದ್ಯೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ತಿರುಗುತ್ತಾ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದರು.

ಕಾಶಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ಮಹಾಗುರುವು ಪರಶಿವನ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಹಿಮಾಚ್ಛಾದಿತ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಹಂಬಲಿಸಿದರು. ಅವರು ಕಾಶಿಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸರಯೂ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ನಿಬಿಡವಾದ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಗಗನಚುಂಬಿತ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಕ್ರೂರವನ್ಯ ಪಶುಗಳಿಂದಲೂ, ತುಂಬಿದ್ದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕೂಡ ಕಾಣದೆ ಬರೇ ದೂಮ್ರವಾದ ಹಿಮದಲ್ಲಿ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು ನೋಡುತ್ತ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನ ಲೀಲೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವಸೃಷ್ಟಿಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಹಿಮಗಿರಿಯನ್ನೇರಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮೊದಲು ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿ ಯವರು ಪರಶಿವನ ಜಟಾಭೂಷಿತ ಜಗದೊದ್ದಾರಿ ಗಂಗಾಮಾತೆಯ ಹರಿದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಹರಿದ ಚಮತ್ಕಾರ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಶಿವ ಸತಿಯ ಭಗೀರಥನ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಒಲಿದ ಶಿವಸಂದು ತನ್ನ ವೇಗ ತಡೆಯ ಲ್ಪಟ್ಟು ಮಾನಸ ಸರೋವರದಿಂದ ಜನಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಮಗಿರಿಯ ಇಳಿಜಾರಿನಿಂದ ಅತಿ ತೀವ್ರವಾಹಿನಿಯಾಗಿ ಹರಿದ್ವಾರದವರೆಗೆ ಭೋರ್ಗರಿಯುತ್ತ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಾದ ಬಂಧಿತಳಾಗಿ ತನ್ನ ಆವೇಶ ಮರೆವಾಡಿ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ವಿಶಾಲ ಹೃದಯಸ್ಥಳಾದದ್ದನ್ನು ಕಂಡರು. ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಾಹಿನಿಯನ್ನು ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ತಂದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಜಗದ್ವಂದ್ಯ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಿ ಭಗೀರಥನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಕೇದಾರಗೌರಿ, ಬದರೀನಾಥ, ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ರ.ವ ಮಹಾತ್ಮರ ದರ್ಶನ ಹೊಂದುತ್ತ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರು.

ಹೀಗೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮುಂದೆ ಕೈಲಾಸ ಗಿರಿಯನ್ನು ಕಂಡರು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಪರಾಶರ, ವಶಿಷ್ಠ, ಭಾರದ್ವಾಜ, ನರ ನಾರಾಯಣ, ನಾರದ, ಮೊದಲಾದ ಋಷಿಗಳ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪುನೀತ ಹೃದಯರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಕಳೆದು ಮುಂದೆ ಮಾನಸಸರೋ ವರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ದಾರ್ಜಿಲಿಂಗದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹಿಮಗಿರಿಯನ್ನು ಇಳಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು ಅವರು ತಮ್ಮ ತೀವ್ರಗಾಮಿನಿಯಿಂದ ಭರತ

ಭೂಮಿಯ ಪುಣ್ಯವಾಹಿನಿಗಳೆನಿಸುವ ಪವಿತ್ರ ಗಂಗೆ-ಯಮುನೆಯರಿಂದ ಕೂಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸರಯೂ ನದಿಯ ಸಂಗಮಸ್ಥಾನವಾದ ತ್ರಿವೇಣಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿದ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಉಜ್ಜಯಿನಿ, ಮಥುರಾ, ವೃಂದಾವನ, ಗೋಕುಲ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಧಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಜನರ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಜನರನ್ನು ಮನದಾನಂದ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಲೋಕ ಪೂಜಿತರಾಗುತ್ತ ಭಕ್ತರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಅರ್ಧ ಭಾಗವಾದ ಪವಿತ್ರ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಮೊದಲಿಗೆ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ಭಾರತಾಂಬೆಯ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನಿತೆಯಾದ, ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವತಾರ ಮಾಡಿದ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ ರಾಮಾ ವತಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಾತೆಯಾದ ಕೃಕೆಯಿಂದಾ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೀರಾಮನ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನವಾದ ಪಂಚವಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಗೋದಾವರಿಯ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಾನವಾದ ತ್ರಿಬಕೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಜಗದ್ವಂದ್ಯ ಜಗನ್ನಾಥಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಮೈಕುಂಠ ಸಮಾನವಾದ ವಿಷ್ಣುಕಂಚಿ, ಶಿವಕಂಚಿ, ಮೊದಲಾದ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅಭಿಮಾನಾಸ್ಪದವೂ ನಮ್ಮ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ, ಅದೂ ಈಗ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಶಕಪುರುಷನಾದ ಶಾಲಿವಾಹನನ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನವಾದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದರು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮೈಸೂರಿಗೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಆಳುವ ಅರಸನು ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಪಂಡಿತರ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದನು. ಆ ಸಭೆಗೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಗುರುಗಳಾದ ಹಾವೇರಿಯಂಗಿ ಚನ್ನಬಸವಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬಂದಿದ್ದು ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದರು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ದರ್ಶನವಾದ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಾವೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿಕಾಯುತ್ತು ಊರ ಹೊರಗಿರುವ ಮಾರುತಿ ದೇವಾ

ಲಯದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳೊಡನೆ ದಾರಿಕಾಯುತ್ತು ಕುಳಿತರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳ ನಂತರ ಆ ಊರ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಮುಖ ವೈಕ್ರಿಯ ಮಾರು ತಿಯ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದನು. ಆಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವನನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಮಾರುತೀರ್ಪರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಒಲಿಯುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಅವನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಾಗುವಂತೆ ಪ್ರೇರಿಸಿದರು.

ಆಗ ಅವನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಅರಸನಿಗೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬಂದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ ಅರಸನು ಗುರುಶಿಷ್ಯರಿಗಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸಭೆಗೆ ಬರಲು ಆಮಂತ್ರಣ ಕಳಿಸಿದನು.

ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಸಭೆಗೆ ಒಟ್ಟು ಐದುನೂರಾಯಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಪಂಡಿತರು ಕೂಡಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರೆಂದರೆ ಲಂಬಕರ್ಣ, ಗಜಕರ್ಣ, ವಾತಾಳ ಸನ್ಯಾಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಿಮಾಂಸೆಗಳ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಆ ಮೂವರು ಪಂಡಿ ತರನ್ನೂ ಗೆದ್ದಿದ್ದರು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೋದನಂತರ ಪ್ರತಿ ಇವರೊ ಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾದರು ಮೊದಲು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಗುರು ಗಳು ಲಂಬಕರ್ಣ, ಗಜಕರ್ಣ, ಇವರನ್ನು ಜಯಿಸಿದರು ಆ ನಂತರ ಪಾತಾಳ ಸನ್ಯಾಶಿಯೊಡನೆ ನಿರಾಹಾರಚರ್ಚೆಯ ಪಣತೊಟ್ಟು ವಾತಾಳಸನ್ಯಾಶಿಯೊ ಡನೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹನ್ನೊಂದು ದಿವಸದ ನಂತರ ಆ ಪಾತಾಳ ಸನ್ಯಾಶಿಯು ಕರ್ಪೂರದಲ್ಲಿ ಶಾರದೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಅವಳ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಿಮಾಂಸೆಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿ ದರು. ಆಗ ಚನ್ನಬಸವಾಚಾರ್ಯರು ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕಂಡು ತಿರುಗಿ ನೋಡಲು ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಾವು ನಿಂತು ಶಾರದೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಟಿಂಗಿನ ಮೇಲೆ ಷಣ್ಮುಖದೇವರ ಸ್ಥಾಪನೆಗೈದು ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಶಾರದೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲಾರಂಭಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಹನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಗಳವರೆಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಾದ ನಡೆದು ಶಾರದೆಯು, ಮಗು ಮಡಿವಾಳಾ, ನಿನ್ನ ವಿದ್ವ ಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ, ನೀನು ಜಗದ್ವಂದ್ಯನಾಗಿ ಬಾಳು. ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಪಂಡಿತರ ಸಭೆಯು ಬೆರಗಾಗುವಂತೆ ಶಾರದೆಯು ಮಾಯವಾದಳು. ಅಲ್ಲಿಯ ಪಂಡಿತರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಜನರು ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಹಾ

ರಾಜನ ಆದರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಕೆಲದಿವಸ ರಾಜನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿತ್ಯ ಸ್ವೀಕಾರವಾಡುತ್ತ ರಾಜಮರ್ಯಾದಿತರಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆದರು. ಹೀಗಿರುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆ ಅರಸನಿಗೆ ಹಿತೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಕೆಲಕಾಲ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದರು ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿಯ ಆಸ್ಥಾನಪಂಡಿತರಾದ ಪರಕಾಲಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಕೂಡ ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಿಮಾಂಸೆ ಸಂಸ್ಕೃತಗಳ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಅವರ ಆದರಾತಿಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಕೆಲಕಾಲಕಳೆದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆಂದು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಸರಿದರು. ಅವರು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ದೇವರುಷಿಗಳ ತಪಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ವಲಿಯದ ಪರಶಿವನು ತನ್ನ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನೇ ರಾವಣನ ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದು ಕೊಡಲು ಮುರ್ಖಶಿರೋಮಣಿಯಾದ ರಾವಣನು ತನ್ನ ಕಾಲಗತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಪರಶಿವನಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಅವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಾಗುವಂತೆ ತನಗೆ ದೊರೆತ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಡಲು ಅದು ಸಪ್ತಪಾತಾಳಗಳನ್ನೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದರೂ ಕೀಳದಂಥ ಲಿಂಗವನ್ನು ತನ್ನ ಬಲಾಡ್ಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕೀಳಲಿತ್ತಿಸಿದನು ಆಗ ಭೂಮಂಡಲವು ಬೆದರಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ಮರೆಹೋಗಲು ಶಿವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ರಾವಣನಿಗೆ ವರವನ್ನಿತ್ತಸ್ಥಾನವಾದ ಭೂಕೈಲಾಸ ಅರ್ಥಾತ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನ ಆತ್ಮಲಿಂಗದ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದರು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕ ಮಹಾಶಯರೇ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವದಾದರೂ ಒಂದು ಸದ್ಗುಣವಂತನಾದರೆ ಅವನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಶ್ರಾಲಿಯಾಗುವದು ಸತ್ಯ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಹಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಹರ್ಯದ ತೇಜೋಬಲವು ಕೂಡಿತೆಂದರೆ ಅದು ಭಂಗಾರಕ್ಕೆ ಕುಂದಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಗುರುಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಪ್ರಥಮ ಮೆಟ್ಟಿಲಾದ ದಿಗಂಬರ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ದೇಶಾನುಭವ ದೇಹಾನು

ಭವವನ್ನು ನೀಡಲು ದೇಶಸರ್ಯಟನವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರು. ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಸಂಕಟಗಳು ಬಂದರೂಕೂಡಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಸಹಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಜಗದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತ ಅಖಂಡ ಹಿಂದುಸ್ತಾನವನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿದರು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಟ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಾವು ಮುಟ್ಟಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಆ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶನಿದ್ದನು. ಅವನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಯವರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಇಂತು ಇಳಿದಿಹ ಶಾಂತಿ ಗುರುವರ

ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಲಿ ರೂಪವ ತೋರಿದ

ಭ್ರಾಂತಿರೂಪದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನುದ್ಧರಿಸಿದ ವೀರಗುರುವರನು ||

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಆದರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಆ ಶಿಟ್ಟಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸವು ವಾಸವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದ ಜನರಿಗೆ ತ್ರಾಸ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜನರು ಅದರಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸದಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಇಂತು ರಾಕ್ಷಸನಿಂದಾ ಉಪದ್ರಿತವಾದ ಆ ಮನೆಗೆ ರಾಕ್ಷಸಗ್ರಹವೆಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಜನರು ಹಾಯಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಭಯಾನಕ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗುರುವರನ ಸತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಮಹಾತ್ಮರೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದಾ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಅವರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಅದು ಅಂಥ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲಾ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿದೋ, ಅಥವಾ ತಿಳಿಯದಲೋ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಪರಶಿವನು ಶಾಂತ ಚಿತ್ತದಿಂದಾ ಆ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ಹೊತ್ತು ಆ ಸಾವುಕಾರನು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಸಿ ಪಂಡಿತರ ಸಭೆ ಕರೆದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು

ನಡೆಯಿಸಿದನು. ಆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಚರ್ಚೆಯು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಕೆಲಕಾಲ ಕುಳಿತು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದ ಪಂಡಿತರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೋದ ನಂತರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ಗಂಟು ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾಸಿ ನಿದ್ರಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಆ ಪಂಡಿತರು ತಾವು ಮಾಡಿದ ಹಂಚಿಕೆಯು ಮಾಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರ ಕಲ್ಪನೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉಪಾಯ ಬಲ್ಲ ಮಹಾತ್ಮರು ಯಾವ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡರು. ನಾಲ್ಕು ತಾಸು ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಹೋದ ನಂತರ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಿದ್ರೆಹೋಗಲನುವಾದರು. ಇಂತು ಯಾವ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ನಿದ್ರೆಹೋದ ಮಹಾತ್ಮರು ಮಲಗಿದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಾಂತಮನವಾದ ವಾತಾವರಣವು ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಆ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೀಪವು ಮಿಣುಕುತ್ತಿತ್ತು. ದೀಪದ ಮಂದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಧಕಾರವು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಭವದ ಅಂದಕಾರವನ್ನು ಹರಿದೋಗಿದ ಭವ ಪಾಶತೀತ ದಿಗಂಬರ ಮಾರ್ತಿಯನ್ನು ನುಂಗಲು ತನ್ನ ಭಯಂಕರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿತು. ಇಂಥ ಭಯಾನಕವಾದ ಅಂಧಕಾರದ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸವು ತನ್ನ ಭೀಕರ ರೂಪವನ್ನು ತಳೆದು ಮಾನವನನ್ನು ನುಂಗಲು ಬರುವ ಮಹಾವೃತ್ಯು ದೇವತೆಯಂತೆ ಭೀಕರ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಾ ಗುರುವಿಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನಿತ್ತು ಗಹಿಗಹಿಸಿ ನಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಇಂತು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಗಹಿಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಿದರು ಮಂದವಾದ ಹಣತೆಸು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತನ್ನ ಕ್ರೂರತ್ವದ ತಾಂಡವನೃತ್ಯಗೈಯುವ ರಾಕ್ಷಸನ ಮೂರ್ತಿಯು ಗುರುವಿನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಆಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಚ್ಚತ್ತು ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಕ್ರೂರ ರೂಪವನ್ನು ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಯಾವ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕಂಡು ರಾಕ್ಷಸವು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತವಾಯಿತು.

ಆಗ ಅದು ತನ್ನೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಭವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಕೆಲಕಾಲ ಮೌನದಿಂದಾ ನಿಂತಿತು. ಆಗ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು,—

ಕಂಡೆನೆಲೆ ಮಾಯ ನಿನ್ನ ರೂಪವ | ಭಂಡತನವ ಬಿಡು|

ದಂಡಿಸದೆ ಪ್ರೋವುದಿಲ್ಲ | ಬಂಡತನವ ಮಾಡದಲೆ ನೀ ||

ಇಂತು ಪದವನ್ನು ಅನ್ನಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿ ತನ್ನ ಚರಿತಾರ್ಥದ ಹುರ್ಮತೊರಲು ಶಕ್ಯವಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ರಾಕ್ಷಸವು ಹವಣಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಇನ್ನು ತನ್ನ ಆಟವು ಸಾಗುವ ದಿಲ್ಲವೆಂದರಿತು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆಗಾರಂಭಿಸಿತು.

ಎಲೋ ನೀನು ಯಾರು ? ನನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವೇನು ನೀನು ನನ್ನ ಆಹುತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದು ನುಡಿದು ಗಹಿಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಎಲೋ ಪಿಶಾಚಿಯೇ ಜಗತ್ತೇ ಆತ್ಮವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವಾಗ ನಿನ್ನಂಥ ಕ್ಷುದ್ರ ಜೀವಿಗೆ ಬೇರೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು, ನಿನಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಾ ಆಗೈ ತಿಳಿಯುವುದು ನಿನ್ನ ಬೆಳಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ನುಡಿದ ನಂತರ ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ರಾಕ್ಷಸವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ನನ್ನ ದರ್ಶನವಾದ ಕೂಡಲೇ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹೆದರಿ ನಡುಗುವಾಗ ಇವನಾವನೋ ಮಹಾತ್ಮನು ನನ್ನೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವನಲ್ಲ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಎಲೋ ಮಾಯಾ ರಾಕ್ಷಸಾ ನಿನ್ನ ಮರ್ಮವನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ ಇನ್ನು ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಇರಲು ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹುಡುಕು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಇವನಾವನೋ ಮಹಾತ್ಮನಿರಬೇಕು, ಇವನ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಆಟವು ನಡೆಯಲಾರದು ಇವನಿಗೆ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕು ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ

ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಮಹಾನುಭಾವಾ, ನನಗೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸು ಈ ಪರಿ ದೈನ್ಯವೃತ್ತಿಯಿಂದಾ ಬೇಡುವ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಕರುಣ ಬಂದಿತು.

ಆಗ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಎಲೋ ರಾಕ್ಷಸಾ ಅಂಜಬೇಡ. ಇನ್ನು ತುಸು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮವು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಈ ಪಿಶಾಚಿಯ ಜನ್ಮದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವದು. ನೀನು ಎಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರೂ ಜನರಿಗೆ ತ್ರಾಸು ಕೊಡಬೇಡ, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಆಗಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಅದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ತರಂಗಗಳಿದ್ದು ಹೃದಯವನ್ನು ಕುದಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಸಾವು ಕಾರನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲದ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಈ ರೀತಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಭಾವವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಗಳುವದಕ್ಕೆ ಕೋಳಿಗಳು ಕೂ, ಕೂ, ಕೂ, ಎಂದು ಕೂಗಿದವು. ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಕರ್ತವ್ಯಶಾಲಿಯೆನಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮಾ ಭಾಸ್ಕರನು ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಈ ಅಘಟಿತ ಘಟನೆಯನ್ನು ಅತಿ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ನೋಡಲೆಳಿಸಿದಂತೆ ತನ್ನ ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿಯ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಡವಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವದೊಂದೇ ತಡ ಮೊದಲೇ ತಾನು ಯೋಚಿಸಿದಂತೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡ ಸಾಧುಗಳ ಗತಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಆ ಸನ್ನಿಹಿತ ಸಾವುಕಾರನು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಇದ್ದ ಮನೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದನು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಎದ್ದು ಕೂಡುವದಕ್ಕೂ ಆ ಶೆಟ್ಟಿಯು ಬರುವದಕ್ಕೂ ಕೂಡಿತು. ಆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆ ಶೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಏನು ಶೆಟ್ಟರೇ ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು-ಮಲಗಿಸಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಿರಿ ನಿಮಗೆ ಈ ರೀತಿ ಬುದ್ಧಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹುಟ್ಟಿತು. ನಿಮಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ

ನನಗೆ ಏಕೆ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಂಥ ಅಧಿತಿಗಳು ಸತ್ತರೆ ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷವೇ ? ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಆ ಶೆಟ್ಟಿಯು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿ ಯೋಗವರ್ಯರಾದ ಅವರಿಗೆ ಅದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಲ್ಲವೆಂದು, ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ಆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನ ಭಾದೆಯಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಶೆಟ್ಟಿರೇ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ ಆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಭಾದೆಯಿಂದ ದೂರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು. ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಸಾವುಕಾರನು ೧೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ತಂದು ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಆಚಾರ್ಯನನ್ನು ಕರೆಯಿಸೆಂದು ಹೇಳಲು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ಆ ಸನ್ಮಿತ್ರ ಸಾವುಕಾರನು ಒಬ್ಬ ಪುರಾಣಿಕನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಅವನಿಂದ ಸ್ಕಂದ ಪುರಾಣವನ್ನು ಹೇಳಿಸಿದನು. ಮರುದಿನವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆ ಸನ್ಮಿತ್ರ ಸಾವುಕಾರನಿಂದ ಸನ್ಮಾನಿತರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದರು.

ಈ ರೀತಿ ಪರಾರ್ಥಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಂಡ ಲೋಕೋದ್ಧಾರಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾದ ಮಡಿವಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಅಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯರಾಗುತ್ತ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಸರಿದರು

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆಕಾಶ ಚಿದಂಬರರ ಸುರಮ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ದೇಶ-ದೇಶಗಳನ್ನು ತಿರುಗುತ್ತಾ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ದಕ್ಷಿಣದ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ನಿರ್ಮಿತ ಸೃಷ್ಟಿಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳ ಮಹಾತ್ಮಾ ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರು ರಾಮಾಯಣ ಕಥಾಭಾಗದ ಸೇತುಬಂಧನ ಭಾಗವು ನೆನಪಾಗಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ತರಂಗಗಳೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರನ ತಾಯಿಯಾದ ಕೈಕೇಯಿಯು ವಚನ ಪೂರ್ವಿಗಾಗಿ ವನವಾಸಿತನಾದ ಶ್ರೀ ರಾಮನ ಪತ್ನಿ ಜಗನ್ಮಾತೆ ಸೀತಾದೇವಿಯು ರಾವಣನಿಂದ ಅಪಹರಿತಳಾದ ಮೇಲೆ

ಅವಳ ಶೋಧ ಹೂಡಿದ ಹನುಮಂತನಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ರಾಮನು ವಾನರ ಸೇನಾಸಮೇತನಾಗಿ ಬಂದು ಸೇತುಬಂಧನದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತನ್ನ ವಿಜಯ ಮಾರ್ಗ ಸರಳು ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಮನಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸೇತು ಬಂಧನ ಚಮತ್ಕಾರ ನೋಡಿ ಆನಂದಿತರಾಗಿ ಸಮುದ್ರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರು.

ಶ್ರೀರಾಮ ಸೇತು ಬಂಧನದ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಪಿಗಳು ತೋರಿದ ರಾಮಭಕ್ತಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹನುಮಂತನ ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ರಾಮಚಂದ್ರನ ದೇವ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಹೊಂದುತ್ತ ದಾರಿಹಿಡಿದು ಮುಂದೆ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಸರಿದರು.

ಅವರು ಪಶ್ಚಿಮ ದಂಡೆಯ ಅತಿ ಸುಂದರವಾದ ವನಸಿರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಗುಂಟ ಸಾಗಿ ಮಲಬಾರ, ಸ್ತುಮಲಯಾಳ, ಕಾಲಿಕತ್ತ, ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಭೂಲೋಕದ ಕೈಲಾಸವಾದ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಲುಪಿದರು. ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ, ಗೋಕರ್ಣವೆಂಬ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗಲೇ ನೀವು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತರಾಗಬಹುದು. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವರ್ಣನೆ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಶಿವನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹಾತೊರೆದದ್ದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಭಕ್ತ ಶೇಷ ರಾವಣನ ತಾಯಿ ಯಾದ ಕೇಶಿಕೆಯು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಳಲಿನ ಲಿಂಗವು ಸಮುದ್ರನಾಥನ ತೆರೆಗಳಿಂದ ಸೆಳೆದೊಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ ಅದೇ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಮಾತೆಯ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವದನ್ನೂ ಅರಿಯದ ರಾವಣನು ಹೋದನು. ಹೀಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಹೋದ ರಾವಣನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ವಚನ ಪೂರ್ತಿ ಗಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮೋಹ ಪರವಶ ನಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿ ಪಡೆದು ಅವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಭದ್ರ ಕಾಳಿಯಿಂದ ತಿರುಗಿಬಿಟ್ಟು ಮಂಡೋದರಿಯೇ ಪಾರ್ವತಿಯೆಂದು ನಂಬಿ

ಲಗ್ನವಾಗಿ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ತಾಯಿಯಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕಡೆಯ ಸಾರೆ ಅಘೋರ ತಪಶ್ಚರ್ಯ ಮಾಡಿ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯನ್ನೇತ್ತಿ ಪರಶಿವ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು ತಂದು ದೇವತೆಗಳ ನೋಸದಿಂದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕೀಳಲೆತ್ತಿಸಿ ಶಿವನಿಂದ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಮಹಾತ್ಮ್ಯೆಯಸ್ಥಳವಾದ ಗೋಕರ್ಣವನ್ನು ಕಂಡು—ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ತಂದೆಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಆನಂದಭರಿತರಾದರು. ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಆತ್ಮಲಿಂಗವನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ರಾವಣನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ಭೂಕೈಲಾಸವೆಂದು ಹೆಸರು ತಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಅಭಿವಂದಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ದೇಶ ಸಂಚರಿಸಿ ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದರು. ಅದಕ್ಕಂತೆಯೇ ಮಹಾತ್ಮರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಿಚಾರ ಸಾಗರ ಶರಣರ ಅರಿವು | ಶಾಂತಿಸಾಗರ ಜ್ಞಾನವು | ವೈರಾಗ್ಯದ ಬೀಡು ಶರಣರ

ಅಂತರಂಗ | ಇದುವೇ ದೇವ ಶಂಭೂತ ಶರಣರ ಮುಖ್ಯ ದೇಹ ||

ಮಹಾತ್ಮರು ವಿಚಾರದ ತವರಮನೆಯು ಅವರು ಶಾಂತಿ ಸಮುದ್ರವೆಂದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಅವರ ವೈರಾಗ್ಯವು ಬಂಗಾರಕ್ಕೆ ಕುಂದಣವನ್ನಿಟ್ಟಂತೆ ಅವರಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವಿದ್ದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜೋ ಬಲದಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಾರೆ.

ಈ ರೀತಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಮಡಿನಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಸತ್ಸವಾಗಮ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ದರ್ಶನವೆಂಬ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದ ಸೋಪಾನವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಜ್ಞಾನಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರೊಡನೆ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವರು. ಮಹಾತ್ಮರ ದಿವ್ಯ ದೈವೀತೇಜಸ್ಸು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅವರನ್ನು ನಿಂದಿಸುವ ನಿಂದಕ ವೃಂದವು ಬೇಕೇಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ಪಂಡಿತರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ “ವಾದೆ ವಾದೇ. ಜಾಯತಿ ತತ್ಸಬೋಧ” ಎಂಬಂತೆ ವಾದ ಮಾಡಿ ಗೆಲಿದು ವಿಶ್ವಪಂಡಿತ ಸಭೆಯ “ನಿಜಯ”ಯೆಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದರು. ಇದೆಲ್ಲವು ಮಹಾತ್ಮಾ ಮಡಿನಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಆತ್ಮೀಯ ತೇಜಸ್ಸು

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜೋಬಲದ ಬೆಳಕು ಒಡಮೂಡಿ ವಿದ್ಯೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಏನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

ಸಾಮ ವೇದದ ಮೂರ್ತಿ ಎನಿಸುತೆ |
 ಭೂಮಿ ಪತಿಗಳಿರಾ ಮಾನ ಹೊಂದುತೆ |
 ಸ್ವಾಮಿ ತಿರುಗಿದ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ನಿತ್ಯ ಸ್ಥಾನದಲಿ ||
 ಭಕ್ತಿಬಲಿಯನು ಬೀಸಿ ಬಂಧಿಸಿದನು ದಿವ್ಯ |
 ಮುಕ್ತಿ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲದೊಳು ಭಕ್ತ ಜಗವನು |
 ಸಮರಸವಹ ವಿರಕ್ತಿಯೊಳು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರನು ಚಿತ್ತೈಸಿ ||

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ತೀರ್ಥಾಟನೆಯ ಪುಣ್ಯಯೋಗ ಪರಿಪೂರ್ಣರಾಗಿ ಶ್ರೀನೇತ್ರನ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಅಮರ ಗಂಗೆಯಿಂದ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅಮರಗಣಂಗಳ ದೇವ ವಿಶ್ವೇಶನ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನವಾದ ಕಾಶೀಪುರಕ್ಕೆ ಪುನಃ ಆಗಮಿಸಿದ್ದು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರು ಮರೆತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕೆಲಕಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತೀರ್ಥಾಟನೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಕಾಶಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಉತ್ತರ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ಮುಖ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾನವಾದ ಕಾಶ್ಮೀರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಅರಸನು ಇವರನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೆ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು. ಕಾಶ್ಮೀರ ದೇಶದ ಅರಸನಿಂದ ಸನ್ಮಾನಿತರಾದ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹಿಮಾಲಯದ ದಂಡೆಗುಂಟಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುತ್ತ ಭೂತಾನ, ನೇಪಾಳ, ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅರಸರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹಾತೊರಿದರು. ಅವರು ನೇಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ಅರಸನಿಂದ ಸನ್ಮಾನಿತರಾಗಿ ಅವನ ಆದರಾಧಿತ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಆ ಅರಸನು ಭಕ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲ ದಿನಸಗಳವರೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅದು ಅಲ್ಲದೆ ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ದಿನಸ ಒಂದು ಸುವರ್ಣ ಮಂಟಪವನ್ನು ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ನೀಡಿದನು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಇದು ಯಾರಿಗೆ ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. ಆದರೆ ನನಗೆ

ಎಂದು ನೀರು ಬಿಡು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಅರಸನು ಶಿವಾರ್ಪಣಮಾಸ್ತು ಎಂದು ನೀರು ಬಿಟ್ಟನು ಕೈಲಾಸ ಗಿರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸವಲ್ಲ.

ನೋಡಿವಾಚಕ ಮಹಾಶಯರೇ, ಮಾನವ ಜನ್ಮ ಧಾರಿಣಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಮಾಡಬಾರದಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ಮಾನವನ ಯೋಗ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಲದ ಕೂಡ ವಿಶ್ವದ ಅತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವು ಕೂಡಿತೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಆಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ತಮ್ಮ ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜೋಬಲದಿಂದ ಕಲಿಯುಗದ ತಜ್ಞರ ತವರಮನೆಯಾದ ಯುರೋಪಖಂಡದ ಮಹಾನ್ ಮಹಾನ್ ವಿದ್ವಾನ್ನರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಶ್ವಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಶಕ್ತರಾದರೆ ಯಾವ ಅವರಣವೂ ಇಲ್ಲದಲೇ ಜಗತ್ತಿನ ಹಿಮದ ತವರ ಮನೆಯಾದ ಭಾರತದ ಪವಿತ್ರ ಗಿರಿಯೆನಿಸುವ ಹಿಮಗಿರಿಯನ್ನು ಏರಿದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೇವತ್ವವನ್ನು ಯಾವ ಭಾರತೀಯನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ?

ಈ ರೀತಿ ಜಗತ್ತಿನ ಅತಿ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನವಾದ ಹಿಮಗಿರಿ, ಗಂಗೋತ್ರಿ, ಕೈಲಾಸ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹಾತೊರೆದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರೊಡನೆ ನಾವು ಸ್ವತಃ ಸಂಚಾರ ಅಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೂ ಓದುವಾಗ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮುಖ್ಯ ಪುಣ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಂಚರಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುವಾ ಈ ಸಾರೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪರಶಿವನ ಸತಿ ದೇವಯಾನಿಯಾದ ಅಮರ ಗಂಗಾಮಾತೆಯ ಉಗಮಸ್ಥಾನವಾದ ಮಾನಸ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ಪರಿಸುದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಪುಣ್ಯ ಋಷಿಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಂಶಯ ಗ್ರಸ್ಥನಾಗಿದ್ದ ನೇಪಾಳದರಸನ ಮನದಿಚ್ಛೆಗಾಗಿ ಅವನ ಸಂಶಯ ನಿವಾರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ತಿರುಗಿ ನೇಪಾಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅರಸನಿಗೆ ದರ್ಶನವಿತ್ತರು. ಆಗ ಈ ಪುಣ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ಅರಸನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದದ್ದಲ್ಲದೆ ಅವನಿಗೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರೇಮಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಆಗ

ಅವನು ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅವನ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥದ ಮೂಲಕ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲ ದಿನ ಅರಸನ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಉಳಿದರು. ಒಂದು ದಿವಸ ಅರಸನು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ರಾಜೇಂದ್ರಾ ಈ ಮಂಟಪವು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಅರಸನು ಗುರುವೇ ಅದು ನಿಮಗಾಗಿ ಎಂದು ಉತ್ತರ ವಿತ್ತನು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಆ ಮಂಟಪವನ್ನು ತುಣುಕು ತುಣುಕಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಅರಸನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ದಾನಮಾಡಿದರು ಅದಕ್ಕೆ ಅರಸನು ಸಂತೋಷಭರಿತನಾದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ರಾಜೇಂದ್ರಾ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಕೇಳಿಕೊ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಅರಸನು ಮೌನಧರಿಸಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಇಂಗಿತ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಅರಸಾ ನೀನು ಅಥವಾ ನಿನ್ನ ಮನೆತನದವರು ಹಾಲು ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕೂಡಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಗುರುವಿನ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏಳಿದರೆ ಅದು ಸುವರ್ಣವಾಗಲಿ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಅರಸನಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅರಸನ ಅನುಮತಿಯಂತೆ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತೀರ್ಥಕೈಲಾಸಗಳನ್ನು ತಿರುಗುತ್ತ ತಮಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದ ಪಂಡಿತರೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತ ಅವರನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಮುಖ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾನವಾದ ನಿಜಾಮನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅರಸನಾದ ನಿಜಾಮನು ಸಲ್ವ ದರ್ಶನ ಮನೋವೃತ್ತಿಯವನಿದ್ದನು. ಅವನು ಚಾರರ ಮುಖದಿಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇವರನ್ನು ತನ್ನ ಸೇವಕರ ಮುಖಾಂತರ ತನ್ನ ದರ್ಬಾರಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ದರ್ಬಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೆ ಇವರ ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಬ್ರಹ್ಮ ಚರ್ಯದ-ಕಾಂತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ-ಅರಸನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದನು.

ವಾಚಕರೇ ಒಬ್ಬ ದಿಗಂಬರರೂಪಿ ಸಾಧುವನ್ನು ಕಂಡು ಏಕೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರೆಂದು ನೀವು ಕೇಳಬಹುದಲ್ಲವೇ ? ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಹಾ

ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಚರಿತ್ರೆ ಲಕ್ಷಗೊಟ್ಟು ಓದಿದ್ದರೆ ತಾವು ಮನಗಾಣಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅರಸನಲ್ಲಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಹುಟ್ಟಿ ಅವರ ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ವ ಡಿದನು. ಅವನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ಒಂದು ಬಂಗಾರದ ತಾಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ತಾಟಿನಲ್ಲಿ ಗೋಮಾಂಸವನ್ನು ತುಂಬಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರ ಮುಚ್ಚಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿಡಲು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ನೋಡಿ-ವಾಚಕರೇ ಸುಜನರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಹೋದರೂ ಪರೀಕ್ಷೆಕಾಲವಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಕಾಲ ಈಗ ನಿಜಾಮನ ದರ್ಬಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು. ಎಂಥ ಪ್ರಸಂಗಬಂದರೂ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದ ಪ್ರಖರ ತೇಜದಿಂದ ಜಗತ್ತು ಬೆಳಗುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಎಂಬ ವರೆಗಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಹಾತ್ಮರ ಮಹಾತ್ಮೆಯ ಪ್ರಖರ ತೇಜವು ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡಿತು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಹಾತ್ಮರ ಸತ್ವಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಮಹಾತ್ಮಾ ಮಡಿವಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಜಾಮನಂತೆಂದನು. “ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೇ ನೀವು ಯಾರು ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು ನಿಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಸ್ಥಾನವು ಯಾವದು” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆ ಅರಸನನ್ನು ಕುರಿತು “ಮಹಾರಾಜ ನಾನೊಬ್ಬ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿಯು ನನ್ನವಾಸಸ್ಥಾನವು ವಿಶ್ವಜಗತ್ತು ನಾನು ಅಜಾತನು”—ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮಹಾರಾಜನು ಮತ್ತೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವು ಯಾವದು ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು. “ಆಹಾರ ನಿದ್ರೆ” ಎಂಬವು ಮಾನವನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳೇ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಾತಿಗೆ ಸಭೆಯ ಜನರು ನಕ್ಕರು. ನಗದೇನು ಮಾಡ್ಯಾರು ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮನ ಅರ್ಥ ಗರ್ಭಿತ ಭಾಷಣದ ಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಅಶಕ್ತವಾಗಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಮಹಾತ್ಮರ ಭಾಷಣವು ಈ ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು ನಡೆದಿರುವಾಗ ಮೊದಲೇ ಆ

ಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮಹಾರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಆ ದರ್ಬಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಾಟುಗಳನ್ನು ತಂದು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆ ತಂದಿಟ್ಟ ತಾಟುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಫಲಹಾರ ಜೀನಸುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀರು ಪ್ರಾಕ್ಷಾಲನ ಮಾಡಿದರು. ಗುರುವಿನ ನೀರಿನ ಪ್ರಾಕ್ಷಾಲಾನದಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಗೋಮಾಂಸವು ಕೆಂಪು ದಾಸಾಳದ ಹೂವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮೊದಲೇ ಭಕ್ತಿಯುತನಾದ ನಿಜಾಮನು ಗುರುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅತಿ ಪೂಜ್ಯತೆಯನ್ನು ತಳೆದು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಾನು ಅವರ ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಆಟಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದನು ಮತ್ತು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಿಜಾಮನ ಪೂಜ್ಯವಸ್ತುವಾಗಿ ಅವನ ಆದರಾತಿಥ್ಯವನ್ನು ಕೆಲ ದಿನವಹೊಂದಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಅವನಿಂದ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು ಆಗ ನಿಜಾಮನು ಗುರುವೇ ನಿನ್ನ ವಿಯೋಗ ದುಃಖವನ್ನು ನಾನೇರಿತು ಸಹಿಸಲಿ ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ ಎನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ ಪೂರೈಸುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅರಸನೇ ಕಾಲಗತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನೀನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಜರುಗಿಸಿದೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರದು ತಪ್ಪಲ್ಲ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯೇ ಹೀಗಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಕಪನಿ, ಕಟಾವಿ ಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಿಜಾಮನು ನಡೆದು ಕೊಂಡನು ಮುಂದೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪ್ರಯಾಣವು ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅವರು ಅರಸನೇ ನಾನಿನ್ನು ಮಕ್ಕಾಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅರಸನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಹೊರಟರು.

ಈ ರೀತಿ ಅರಸನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಹೊರಟ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಗುಜರಾಥ, ಕಚ್ಛ, ಕಾಶ್ಮೀರವಾಡಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಹಾಯ್ದು ಸಿಂಧ, ಬಲೂಚಿ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನವಾದ ಮಕ್ಕೆಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದರು ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಯೋಗ ನಿಷ್ಠೆಯ ಬಲದಿಂದ ಪ್ರತಿಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸುವಂಥ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪರ

ಮಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಿ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಯಾವದು ತಾನೇ ಅಸಾಧ್ಯ ? ಅಂತೆಯೇ ಮಹಾ-ಮಹಿಮರಾದ ಮಹಾತ್ಮಾ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಾಲು ನಡಿಗೆ ಯಿಂದ ಮಕ್ಕಾಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಅವರು ಅರಬಸ್ತಾನದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉಸುಬಿನ ಬೈಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ದೀರ್ಘ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಮಕ್ಕಾಯಾತ್ರೆಯು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮದೀನೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾರ್ತೇವಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಮೈಸೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬಾಣಾ ವರಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಯೋಗ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾನರಾಗಿದ್ದ ಮಹಾ ಸತ್ಪುರುಷರಾದ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಾರರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು. ಬರುವದಕ್ಕೂ ಆ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಾರರು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮ ಸರ್ಧಾಕವಾಗುವಂಥ ಮುಮುಕ್ಷುಮಾರ್ಗದ ಪ್ರಥಮ ಸೋಪಾನ ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರಿಗಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರ ದರ್ಶನವಾದಾಕ್ಷಣವೇ ಬರೇ ಭಾಷಣದಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದರು. ಯಾಕಂದರೆ “ ಸಮಾನಶೀಲಂ ವ್ಯಸನೇಷು ಸಖ್ಯಂ ” ಎಂಬಂತೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ಧಾರಣ ಮಾಡಿದ ಮಹಾತ್ಮರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಜನ್ಮದ ಗುರಿಯು ಒಂದೇ ಇದ್ದದರಿಂದ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಗೆಳತನ ಕೂಡಿತ್ತು.

ವಾಚಕರೇ ಹಿಂದೆ ಪೀಠಿಕಾಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿಗೆ ಶಿವ ಮಲ್ಲಾರರ ಅವತಾರ ಮಾಡಲು ಶಿವನು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದುದು ತಾವು ಮರೆತಿರಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅದೇ ಮಹಾಪುರುಷರೇ ತಮ್ಮ ಸುಖಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯ ಚರಿತಾರ್ಥ ತಿಳಿದು ಅವರ ಗೆಳತನಕ್ಕೆ ಹಾತೊರೆದರು ಅವರಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಬಹುವಿಧವಾದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಶಿವ ಮಲ್ಲಾರರ ಸಖ್ಯವನ್ನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಯನ್ನಿತ್ತ ಪರಶಿವನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಂತೆ ಶಿವ ಮಲ್ಲಾರರು ಅತೀವ ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರು ಅನುಭವಸ್ಥರು ಇದ್ದರು. ಇವರ ಸಖ್ಯದಿಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅನಂದ ಭರಿತರಾದರು.

ವಾಚಕರೇ ದೇವರು ತಾನಾಗಿಯೇ ಅವ್ಯತವನ್ನು ಕೈನೀಡಿ ಕೊಡು ವಾಗ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವರು? ಅದರಿಂದ ಸತ್ಪುರಷರ ಸಮಾಗಮನಕ್ಕೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹಾತೊರೆದದ್ದು ತಪ್ಪಲ್ಲ.

ಇಂಥ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಸಮಾನರಾದ ಪುಣ್ಯವಂತ ಮಹಾತ್ಮಾ ಶಿಢ್ಢಮ ಲ್ಹಾರ ಚರಿತಾರ್ಥವನ್ನು ಅವರ ಸಹನ ಶೀಲತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಮಡಿನಾ ಳಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆನಂದ ಭರಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಶಿಢ್ಢಮ ಲ್ಹಾರರಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಂತೋಷ ಭರಿತ ರಾಗಿ ಸಮ್ಮಿಲಿತರಾದ ಮಹಾನುಭಾವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹದ ದೈವೀ ದೇಶೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯದ ಭಾವನೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಅನೇಕ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕಡೆಗೆ ಬಾಣಾವಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿ ದರು. ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅತಿಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಕೂಡಿದ ಪುಣ್ಯವಾಹಿನಿಯರಾದ ಗಂಗೆ ಯಮುನೆಯರ ಸಂಗಮದಂತೆ ಪವಿತ್ರತ್ವದಿಂದ ಮೂರ್ತಿವಂತ ಸಾಧು ಸಿರೋಮಣಿಗಳಿಬ್ಬರು ಕೂಡಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಮೊದಲು-ವರ್ಣಿಸಿದ ಕುಂದರ ನಾಡಿನ ಕೈಲಾಸ ವಾದ ಸೊಗಲಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲದಿನ ಕಾಲ ಕಳೆದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಕೊಂಡಾಗ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಬೀರಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದರು.

ಮಾನವನು ಎಂಥ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ಸತ್ಸಂಗ ವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅವನು-ಸುಖಿಯಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಚಿದಂಬರೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ ।

ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಹಾರನು ಅಗಲುತ್ತೆ ।

ಸಿದ್ಧ ಗಣದಧಿ ದೇವನನಿಸುವೆ ।

ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷನ ಕಂಡನಾ ಚಿದಂಬರೇಶ್ವರನ ॥

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಹಾರರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲದಿನ ಕಾಲಕಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಮಾಡುವ

ನೇದಾಂತ ವಿಷಯಕ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಸದಾವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಆನಂದದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬಾಣಾವರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲಕಾಲ ಮಥುರೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಅನಂತರ ಸಿದ್ಧನ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಮಹಾತ್ಮರು ಎಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದರೇನು? ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೆ. ಅದಕ್ಕಂತೆಯೇ ಯೋಗಿಗೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಭೈರ್ಯಂ ಯಶ್ಯ ಪಿತಾ ಕ್ಷಮಾಚ ಜನನೀಂ
ಶಾಂತಿಃ ಸ್ಥಿರಂ ಗೇಹಿನೀಂ ಸತ್ಯಾ ಸುಕುವರಂ
ದಯಾಚ ಭಗಿನಿಸ್ತಥಾ ಮನಸ್ಯಯ್ಯಮಾ
ಶೈಯ್ಯಾ ಭೂಮಿ ತಲಂ ದಿಶೋಪಿವಸನಂ
ಜ್ಞಾನಾಮೃತಂ ಭೋಜನಂ ಯೇತೇ
ಯಸ್ಯ ಕುಸುಂಬಿನೋ ವದಸಭೆ
ಕಸ್ಯಾತ ಭಯಂ ಯೋಗಿನಾ ||

ಎಂಬಂತೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಿದ್ಧನ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮಥುರೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಸದ್ಭಕ್ತ ಮಂಡಳಿಯ ಕೂಡಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಮಹಾಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಜ್ಞಾನವಲ್ಲಿ (ಗಾಂಜಿಯ) ಭಕ್ತರಿದ್ದರು ಅವರು ಗಾಂಜಿಯನ್ನು ಸೇದುತ್ತ ಪರಮಾನಂದದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಅವರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ತಮ್ಮ ಹತ್ತರ ಇದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಚಿಲಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಜಿಯನ್ನು ಹದ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸುಣ್ಣದ ಬುರ್ಲಿಯ ಕಲ್ಲನ್ನು ಏರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸೇದಲು ಕಲ್ಲು ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಭಕ್ತಮಂಡಳಿಯು ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಲು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವರಿಗೆ ಸದುಪದೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಸದ್ಭಕ್ತರೇ ನೀವು ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ನಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವದು ಸತ್ಯ ಆದರೆ ಈ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಸೇದಿ ಇದರ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ. ನೀವು ಈ ಅಮಲು ಪದಾರ್ಥದ

ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶವನ್ನು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಸದುದ್ದೇಶದ ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಮರೆಯಲು ಮಾತ್ರ ಸೇದಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸೊಗಲಕ್ಕೆ ಮರಳಿದರು.

ಮಹಾತ್ಮರು ಯಾವಾಗಲೂ ಏಕಾಂತವಾಸವನ್ನೇ ಬಯಸುವವರು ಏಕೆ ? ಭವಭಂದನವನ್ನು ಹರಿದೊಗೆದು ಭವದುಃಖಕ್ಕೀಡಾದ ಭವದುಃಖಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಭವಸಾಗರದ ಮಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮದ ಬಲಕ್ಕಾಗಿ ಶಿವಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವಾಗ ತಮಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಏಕಾಂತವಾಸ ಬಯಸುವ ಈ ರೀತಿ ಶ್ರೀ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮತೇಜೋ ಬಲದಿಂದ ತಾವು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬೆಳಗಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಭೂದಿ ಮುಚ್ಚಿದ್ದರೂ ಕೆಂಡವು ಊದಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ತಾವು ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಅವರ ಯೋಗ ಪ್ರಭಾವವು ಸುತ್ತಲಿನ ಜನರನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲಾ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಿದ್ಧನ ಗವಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶ್ರೀ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸೊಗಲದಿಂದ ಮುರಗೋಡಿಗೆ ಹೊರಟರು.

ವಾಚಕರೇ ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರ ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ತಮಗೆ ದಿಗಲು ಬಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ತಮಗೆ ಒಂದನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಪ್ರಭುವರನಿಗೆ ವರ ಕೊಡಲು ಕೂಡಿದ ಕೈಲಾಸದಶಂಕರನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೇಶನಿಗೆ ಸಾಂಬನು ಕೊಟ್ಟ ವಚನದ ನೆನಪು ಇರಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ಸಾಂಬ ಅವತಾರ ಸಂಭೂತರು “ಚಿದಂಬರ” ದೀಕ್ಷಿತರೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬೆಳಗಾಂವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುರಗೋಡ ಮಲ್ವಾರ ದೀಕ್ಷಿತರ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಪರಮ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಮೂರ್ತಿಯೇ ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕ ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪೂಜ್ಯವಸ್ತುವಾದ ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರು. ಈ ಮಹಾ ಸತ್ಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ಯೋಗ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿತ್ವವನ್ನು ಬೀರಿ ಅತಿ ಪೂಜ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎನಿಸಿದರು. ನೋಡಿ ಮಹಾಶಯರೇ ಸೂಜಿಗಲ್ಲು ಸೂಜಿಯನ್ನು ಎಳೆಯುವಂತೆ ಕರ್ತೃತ್ವಶಾಲಿಗಳು ಎನಿಸಿದಂತೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ದಿವ್ಯ ಮನಸನ್ನು ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರು

ಎಳೆದುಕೊಂಡರು. ಬಂಗಾರವು ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಏನು ಅದು ತನ್ನ ತೇಜವನ್ನು ತೋರದೆ ಎಂದೂ ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ ಅದರಂತೆ ಮಡಿನಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೂಡಾ ದೀಕ್ಷಿತರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆದರು. ಸೊಗಲದಿಂದ ಹೊರಟ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮುರಗೋಡಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದರು. ನಾವಾ ದರೂ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸಂಗಡ ಹೋಗೋಣ ಜ್ಞಾನ ಭೋದ ಪರ ಗುರುವಾದ ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದಂತೆ ಮಡಿನಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಸದ್ಭಕ್ತ ಮಂಡಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಭೋದ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಆಗ ದಿಗಂಬರ ರೂಪದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮಡಿನಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕಂಡರು.

ವರದಿಗಂಬರ ರೂಪ ಕಾಣುತೆ ಪರಮ

ಪರಶಿವ ನೆದ್ದನಾಗಳೆ

ಕರುಣಿಸಲು ತನ್ನ ಕುವರನ ನಿತ್ಯ ಭವವಿಜಯ

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿನಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತ ಭವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿತವಾಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಕಂಡಷ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೂರದಿಂದಲೇ ದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರು ಕುಳಿತ ಆಸನದಿಂದ ಎದ್ದು ಆನಂದಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತ ಧಾವಿಸಿ ಮಡಿನಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಇದ್ದೆಡೆಗೆ ಬಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಅವರು ಇಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಆನಂದ ಭಾವನೆಯ ವರ್ಣನೆಯ ವರ್ಣಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವು ಏಕೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರು ಕೇಳಬಹುದು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ತಾವು ಯಾರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಇಬ್ಬರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಆನಂದ ಭಾಷ್ಯಗಳು ಸುರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದವು ಕೆಲವು ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ದೀಕ್ಷಿತರು ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದು ಕರಿದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಈರ್ಪರೂ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅವರು ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಗುಪ್ತವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಜನರು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ದಿಗ್ಮೂಢರಾಗಿ ಕುಳಿತು (ಆನಂದ)

ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಂದ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದರು. ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗದೇನು ಮಾಡ್ಯಾರು ಮಹಾತ್ಮರು ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಭವದ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಗೊಟ್ಟಾರೆ? ಲೀಲಾಮಾತ್ರದಿಂದ ವಿಶ್ವನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಂತರ ಅಗಾಧ ಲೀಲೆಯು ಪಾಮರರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯ ಅದರಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ ಅವರೀರ್ವರು ಕೋಣೆಯೊಳ ಗಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಬಂದು ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರು ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವ ರನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ದೀಕ್ಷಿತರು ತಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪಂಡಿತರು ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಗೀರ್ವಾಣ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ ಅತಿ ಗಂಭೀರ ವಾಣಿಯಿಂದ ಅದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಧೀರಗಂಭೀರ ವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಂಡಿತರು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. ಮರುದಿನಾ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರೇ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರ ವಾಕ್‌ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಗೀರ್ವಾಣಭಾಷೆಯ ಚಮತ್ಕೃತ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಪಂಡಿತರು ಬೆರಗಾದರು. ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿನ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ದೀಕ್ಷಿತರ ಸಂಗಡ ಕಾಲಕಳೆದರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಅತಿ-ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ಒಂದು ಘಟನೆ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಮುರಗೋಡ ನರಗುಂದ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು ಯಜ್ಞಪ್ರೀತಿ ದೀಕ್ಷಿತರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಒಮ್ಮೆ ರಥೋತ್ಸವದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಠಿಣವೆನಿಸಿದರೂ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ದೀಕ್ಷಿತರ ಜೇಷ್ಠ ಪುತ್ರರಾದ ಅದ್ಭುತ ಶಾಪಗ್ರಸ್ಥ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಬಾಪು ದೀಕ್ಷಿತರನ್ನು ಬಾಪಾ ಎಂದು ಕರೆಯುವವರ ಮೇಲಿಂದಲೇ ಇವರು ಮಹಾತ್ಮರೆಂದು ಜನರು ತರ್ಕಿಸಿದ್ದರು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಕಬ್ಬು ಗಾಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ರುಚಿಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅನೇಕ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಯೋಗ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ ಲೀಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮುರಗೋಡದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಮುರಗೋಡ ಶೆಟ್ಟರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಣಾರಾಧನೆಯು ನಡೆದಿತ್ತು ಆಗಲೇ ಶೆಟ್ಟರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕರೆಯಬಾರದೆಂಬ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅದು ಏಕೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಿರ್ಲಿಪ್ತರೆಂಬದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಶೆಟ್ಟರ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯು ಸಾಧುಗಳ ಸಾಧುತ್ವದ ಮುಂದೆ ಕಃಪದಾರ್ಥವೆಂದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಶೆಟ್ಟರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕರೆಯಬಾರದೆಂಬ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಗಣಾರಾಧನೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದ ಜನರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿದ್ದರು. ಗಣಾರಾಧನೆಯು ಸಾಂಗವಾಯಿತು. ಸಕಲರೂ ಲಿಂಗಪೂಜೆಗಾಗಿ ಕುಳಿತರು. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿನೋಡುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲೇನಿದೆ ಒಬ್ಬರ ವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಲಿಂಗಗಳಿಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು ಮತ್ತು ಘಾಬರಿಯಾದರು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ತನ್ನ ಕುಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಲಿಂಗರೂಪಿಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟ ಜಂಗಮರಿಗೆ ಲಿಂಗವೆಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು? ಶಿವನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆ.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ದಿಗ್ಮೂಢರಾದ ಜಂಗಮರು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದರು. ಆಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವನೊಬ್ಬನು ಶೆಟ್ಟರನ್ನು ಕರೆದು ಶೆಟ್ಟರೇ ನಾವು ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರೆ ಪರಿಣಾಮವೇ ಇದು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಶೆಟ್ಟರು ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ಜಂಗಮ ಸಹಿತ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲಾಗಿ ಕರುಣಾಸಮುದ್ರರಾದ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಶೆಟ್ಟರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಏಕೆ ಬಂದೀಯವ್ವ ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ನಡೆದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಶೆಟ್ಟರು ಹೇಳಿ ಜಂಗಮರು ಉಪವಾಸ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು ಆಗ ಸ್ವಾಮಿ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಶೆಟ್ಟರೇ ನನ್ನ ಆಸನದ ಕೆಳಗೆ ವತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ ನೋಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಲಿಂಗದ ಪೆಂಟೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಜಂಗಮರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಉದ್ಧರಿಸಿದರು ನಂತರ ಗಣಾರಾಧನೆಯು ಯಥಾಸಾಂಗವಾಗಿ ಸಾಗಿತು

ಕಾರಣ ಮಹಾತ್ಮರ ನಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಸಕಲರ ಮನೋಗತವನ್ನು ತಿಳಿದು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯೆನಿಸಿದ ಪರಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯು ಪಾಮರರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದೆ? ಎಂದೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕಂತೆಯೇ.

ಕವಿರತ್ನ ಕಾಳಿದಾಸನು

ಸ್ವದೇಶೇ ಪೂಜ್ಯತೆ ರಾಜ್ಯ ವಿದ್ವಾನ್ ಸರ್ವತ್ರ ಪೂಜ್ಯತೆ |

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಬರೆ ಒಂದು ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪುರುಷರೆನಿಸಿದರು. ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಭಾಂಡಾರವೇ ಆತನಿಂದ ಉದಯಿಸಿದಾಗ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಶ್ಯಾಲಿಯಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ?

ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದಲೇ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರದ ಗರ್ವದಿಂದ ದೀಕ್ಷಿತರನ್ನು ಗಣಿಸದೆ ನರಗುಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಿಕನಾದ ಬಾಬಾಸಾಹೇಬನು ತೇರು ಜಗ್ಗಿಸಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ತೇರು ಹೋದಾಗ ದೇವರ ನಂದಾದೀವಿಗೆ ದೀಪಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಶಾಂತವಾದದ್ದನ್ನು ಬಾಬಾಸಾಹೇಬನು ಕಣ್ಣುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದನು ಆಗ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರದ ಗರ್ವದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವು ತನಗಾಗದೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲೆಂದು ಮನಗಂಡು ಬಾಬಾಸಾಹೇಬನು ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಗುರುಗಳು ಬಾಬಾ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡುವದು ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಳಿಗಾಲವೇ ಬಂದಾಗ್ಗೆ ದೇವರು ನಿನಗೆ ಆ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದನು ಆದರೂ ಈ ಮಹಾತ್ಮನಿಂದ ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನವು ಉಳಿಯಬೇಕಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಅವರು ಕಾಲೋಚಿತದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ದರ್ಶನವಿತ್ತು ಹೇಳುವರು. ಎಂದು ಬಾಬಾಸಾಹೇಬನನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಮುಂದೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ದೀಕ್ಷಿತರು ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಎಂದು ಕೊಣ್ಣುರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆಂದು ಮೊಡ್ಡ ಮೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥಾನಿಕರಿಗೂ ದೇಸಾಯಿ ದೇಶಪಾಂಡೆಯರಿಗೂ ಆಮಂತ್ರಣವಿತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಕೋಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದರು. ಯಜ್ಞವು ಯಥಾಸಾಂಗವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿವಸ ಎಲ್ಲರು

ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ತುಪ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ದೀಕ್ಷಿತರು ತುಪ್ಪ ತರುವ ಕೆಲಸವು ಮಡಿವಾಳನಿಂದ ಅಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕರೆದು ಮಡಿವಾಳಾ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ತುಪ್ಪ ಕಡಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಗಟ್ಟಿಗರಾದ ಹತ್ತಿಂಟು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಲಾಸಹಾರಿ ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡವನ್ನು ತುಂಬಲು ಅದು ತುಪ್ಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಅದನ್ನೇ ತಂದು ಜನರ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸಿದರು. ಯಜ್ಞ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಕಡ ತಂದ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಮಲಾಸಹಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸುರುವಲು ಅದು ನೀರಿನ ಕೊಡ ನೀರಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಚಿದಂಬರೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಉತ್ತರ ದೇಶದಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಪಂಡಿತರು ದ್ವಿಜಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರೆದ್ದೆಡೆಗೆ ಬಂದರು. ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಗಳಾದ ದೀಕ್ಷಿತರು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕರೆದು ಮಡಿವಾಳಾ ಸಿದ್ಧನ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಉಪಾಯದಿಂದ ಗೆದ್ದು ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಿದ್ಧನ ಗವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಪಂಡಿತರ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವರೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ನಾವು ಪೂರ್ವಪಕ್ಷವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಾಂತ ವಿಷಯದಿಂದ ತರ್ಕಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಮಾಡುವೆವು. ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಪೂರ್ವ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಅದನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಮಾಡಬಲ್ಲೆರಾ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು ಆಗ ಅವರು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿರುವೆ ಯೆಂದು ಪೂರ್ವ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನೀವು ಇದನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಮಾಡಿರಿ ಎನ್ನಲಾಗಿ ಆ ಪಂಡಿತರು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಿರುತ್ತರರಾದರು. ಹೀಗೆ ಮುಖಭಂಗಿತರಾದ ಪಂಡಿತರು ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಶರಣು ಬಂದರು. ನಂತರ ಅವರನ್ನು ದೀಕ್ಷಿತರೆಡೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲಾಗಿ ದೀಕ್ಷಿತರು ಪಂಡಿತರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿರಲು ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಯಾರೆಂಬದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮುರಗೋಡಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ್ಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಚಮತ್ಕಾರ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಅಗಸಿಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದ್ದರೂ ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಹೊರಟರು. ಆ ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯು ಅಗಸಿಬಾಗಿಲ ಕಾಯುವವರಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು ಬಾಗಿಲ ಹಾಕಿದ್ದರು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ದಾಟಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಅವರು ಊರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾವಲಿಟ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೂ ಗುಪ್ತಗಾಮಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು? ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಪರಶಿವನ ಗುಪ್ತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಮಾನವರು ಎತ್ತಿಸಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆ?

ಹೀಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೀರ್ತಿ ಶ್ಯಾಲಿಗಳಾಗುತ್ತ ಇರಲು ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರಿಗೆ ಕರಿನೀರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಹುಕುಂ ಬಂದಿತು. ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೇಳಿ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಗಾಣಗಾಪೂರಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟರು. ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಕರಿನೀರಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದರ ಗೂಢಾರ್ಥವೇನಿರಬಹುದು ಅದು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಗಳಾದ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯ ಅದರೂ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕೂಡ ಗಾಣಗಾಪೂರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಮುಂದಾಗುವದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವಾ.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋದ ನಂತರ ಕೆಲದಿನ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದರು. ಒಂದು ದಿನ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ನೀರು ತುಂಬಿದ ತಂಬಿಗೆಯನ್ನು ನದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು

ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು ಮುಟ್ಟಿದರು. ತತಕ್ಷಣವೇ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ಬೆತ್ತದಿಂದ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರನ್ನು ಹೊಡೆದರು. ಆ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರ ಪ್ರಾಣವೇ ಹಾರಿಹೋಯಿತು. ಉಳಿದ ಜನರು ಗಾಳಿ ಹಾಕಿ ಅವರ ಪ್ರಾಣ ಬದುಕಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ನಿಂದಿಸಹತ್ತಿದರು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಾಂತರು—ದುಂಡು ರಾವಕಾಮತ, ಹಾಜಕಾಮತ, ದೇಶ ಪಂಡಿತ ಮಲ್ಲಾರಾವ, ಶ್ರೀಪಾದರಾವ ಕಾಮತ, ಎಲ್ಲರೂ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರು ಬಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮಿತಿಯನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದರು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟರು. ಬರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟ, ಆ ಭಕ್ತರು ದೇವರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು ಮುಂದೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಹರದಾರಿ ಕ್ರಮಿಸಿದ ನಂತರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊಳ್ಳ ಹತ್ತಿತು. ಆ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಕುದುರೆ ಮನುಷ್ಯ ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿ ಉರುಳಿಹೋಗಿ ಒಂದು ಸಂಪಗ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ನಿಂತರು. ಅದರಿಂದ ಬದುಕಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕೆರೆ ಹತ್ತಿತು ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಪೋಡಶೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪರಶಿವನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ನೈವಿದ್ಯತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿ ಮುಂದೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳಿಸಿ ಮುರಗೋಡಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದರು.

ಮುರಗೋಡಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ತಾವು ಗಾಣಗಾ ಪೂರದಲ್ಲಿ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರನ್ನು ಹೊಡೆದ ತಾರೀಖು ಮತ್ತು ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರ ಖಟ್ಟಿ ಖುಲಾಸ ನೋಡಲಾಗಿ ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಇದ್ದವು. ಆಗ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರ ತಂದೆಯವರಾದ ಮಲ್ಲಾರಾವ ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರು ತನ್ನ ಮಗನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮುರಗೋಡಿನ ಮಹಾಜನಕ್ಕೆ ಬೊಡ್ಡ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಸಿದರು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಹಾತ್ಮರ ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವದು ಕಠಿಣವೆಂದು ಹೇಳುವರು ತಾವು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಗಳೂ ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿದ್ದರೂ ಸಕಲರಿಗೂ ಮಾನವರಂತೆ ತೋರಿ ಅದರಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಂಥಹ ಚಮತ್ಕೃತಿಯ ಪವಾಡಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಭಕ್ತರುದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾ ನಡೆದರು. ಅಂತೆಯೇ ಅವರು

|| ಪರಿತ್ರಾಣಾಯ ಚ, ಸಾಧೂನಾಂ |

ವಿನಾಶಾಯ ಚ, ದುಷ್ಕೃತಾಂ |

ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನಾರ್ಥಾಯ |

ಸಂಭವಾಮಿ ಯುಗೇ ಯುಗೇ ||

ಒಕ್ಕುಂದ ವಾಸ

ಭವದಿ ಲೀಲೆಯ ತೋರುತಾಗಳಿ

ಭವದ ಜನಕಾ ಧಾರಿಯಾಗುತೆ ಜಗದಿ ||

ಭವ ಕುಮಾರನು ಮೆರೆದ ಗರಗದ ನಿತ್ಯಸ್ಥಾನದೊಳು ||

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮರು ಜನ್ಮವೆತ್ತುವಾಗ ಜಗದೋದ್ಧಾರದ ಸದುದ್ದೇಶವನಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಪುರಷರು ಸದು ಪದೇಶದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಜನಜಾಗೃತಿಗೊಳಿಸಿ ಮಾನವ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಯಾಧಃಕಾಡತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಮಾನವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಚರ್ಯಾದೇವತೆಜೋಬಲದ ಕೂಡ ಆತ್ಮತೇಜೋಬಲವು ಕೂಡಿತೆಂದರೆ ಜನನಿಗೆ ಎಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳಾದರೂ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವವು. ಅವನು ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ, ಶಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಬಾಲಬ್ರಹ್ಮ ಚಾಪಿಯ ಯೋಗ ತೇಜಸ್ಸಿನ ಮುಂದೆ ಸಕಲವು ಕಃಪದಾರ್ಥವಾಗುವದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರೇಚರಿತ್ರೆಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತ ಪರಶಿವನ ಕುಮಾರರಾದ ಇವರ ಆತ್ಮತೇಜೋಬಲದ ಕ್ಷುಬ್ಧ ವಡವಾಗ್ನಿಯ ಕಿಡಿಯು ಹೊತ್ತಿ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಇತ್ತೀ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೀರರಾಣಿ ಯಿಂದ ಅಳುಪಟ್ಟ ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ದ್ವಂಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅದ ಕ್ಕಾಗಿ ಜನರೂಢಿಯುಂಟು. “ಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ತಡವಿದರೆ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಬೂದಿ” ಎಂಬಂತೆ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಾದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮತೇಜಸ್ಸಿನ ಜಗದ ಜನರಲ್ಲಿ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತೋರಿ ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ಅನೇಕ ಪವಾಡಗಳನ್ನು

ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ ಜಗದ ಜನರುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರೆಂಬದನ್ನು ಮುಂಬರುವ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದಿ ವಾಚಕರು ಮನಗಾಣಬಹುದು.

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಶೀಲಾನದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಘೋರಾರಣ್ಯವು ಹತ್ತಿತು. ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರು ಹರದಾರಿಗಳವರಿಗೆ ಊರು ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಆ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋಯಿಸಿಕೊಂಡ: ತಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಈಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಹತ್ತಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಹಿಂಡಿಕೊಂಡು ರಾಮದಾಸರಿಗೆ ಘಡಘಡಿ ತಯಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ತಯಾರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಳ್ಳ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿದರು. ಅದೇ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಸಿಕೊಂಡರು. ಆ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ತಂದು ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿ ಹೇಳಲಾಗಿ ಅವರು ಅದರಂತೆ ಮಾಡಲು ಬೆಂಕಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರು ಕಾಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಹತ್ತರ ಇದ್ದ ಗಜಗದ ಮೊಳೆಯಲ್ಲಿಯ ತೊಪ್ಪಲದ ಪಲ್ಲೆ ಮಾಡಿಸಿ ಊಟಮಾಡಿದರು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಲೇ ಸಾಗಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಊರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತ ಶೀಲಾನದಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಮುಂದೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಂದು ಊರ ಸಂಸ್ಥಾನಿಕನಿಂದ ಮರ್ಯಾದೆ ಹೊಂದಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಬಂದು ಸೊಗಲವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಗುರ್ಲಹೊಸೂರ ಪಡಿ ಅಚ್ಚಿನ ರುದ್ರಪ್ಪನ ಕೂಡ ಕುಂಭಕೋಣ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಕೆಲದಿವಸ ಸೊಗಲದಲ್ಲಿ ಇರಹತ್ತಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ದೊಡವಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಂಬಪ್ಪಾ ಸವಣೂರ (ಎಲಿಗಾರ) ಎಂಬ ಶ್ರೀಮಂತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಹತ್ತಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಅವರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಪಗಡಿಯ ಆಟವನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿವಸ ಅವರು ಆಡುವಾಗ ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪನೆಂಬವರು ಸುಳ್ಳು ಆಟ ಆಡಿದ್ದರಿಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೋಪಿಸಿ ರಾಮ್ಯಾನನ್ನು ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಒಗೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದರು. ಆಗ ಆ ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪನವರ ತಾಯಿಯ ಬಂದು

ಸ್ವಾಮಿಯರಿಗೆ ತನಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿ ತಂದೆ ಎಂದು ಅಂಗ ಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕ್ಷಮಿಸಿ ರಾಮನನ್ನು ಒಗೆಯುವ ದರ ಬದಲು ಪಗಡಿಕಾಯಿ ಒಗೆಯುತ್ತೇನೆ ಅಂತಾ ಅದನ್ನು ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಒಗೆದರು. ಮುಂದೆ ಆ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆತನದವರು ತಮ್ಮ ಅದಿ ದೇವರ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡಲು ಅಂತಾ ನವಾಪೂರ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟರು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೋಗಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಪ್ಪದೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಾತು ಮೀರಿ ಹೊರಟರು. ಮತ್ತು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನತ್ವವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಅವರು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮನೆಯ ಒಳ ಆಗಳ ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೋದರು. ಅವರು ಶ್ರೀ ಅಂಬಪ್ಪನವರು ತಿರುಗಿ ಬರುವದರೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗಿತ್ತು ಅದಕ್ಕಂತೇ ಮಹಾತ್ಮರು ಹೇಳುವರು.

“ಗುರುವನೋಮಿ ಇರಲು ಸಕಲ ವೈಭವಟ್ಟಿದು ಗುರುತಾ ಮುನಿದರೆ ಸಕಲವೂ ನಾಶವಹೊಂದುದು.”

ಅನಂತರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮುರಗೋಡ ನಾಡಹೊಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಠ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲದಿವಸ ವಾಸಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಉತ್ಸವವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಬೈಲಹೊಂಗಲ ತಾಲೂಕು ಪೈಕಿ ಒಕ್ಕೂಂಡವೆಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಜನರು (೧) ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪನಾಯ್ಕ, ( ) ಮುದಕಪ್ಪಾ ಹಲಕೇರಿ, (೩) ಶಿವ ಲಿಂಗಪ್ಪಾ ತರಗಾರ, (೪) ಗುಗಪ್ಪಾ ಹೂಗಾರ, ಮುಂತಾದವರು ಸ್ವಾಮಿ ಯವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಭ್ಯಂಗಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ರೂಢಿ ಇತ್ತು. ಅದೇ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ನೀರು ಕಾಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದಂತೆ ನೀರು ಕಾಯಿಸದೆ ಅಂದು ಗುರುವಿನ ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನೀರು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಯಿಸಿದರು ಇದು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಪರಶಿವನಿಗೆ

ತಿಳಿದರೂ ಸಮ್ಮನೆ ಇದ್ದರು. ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ದುಷ್ಟರು ಕಾಡದ ಹೊರತು ಸುಜನರ ಸತ್ತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಲಾರದು. ಆದರಂತೆ ಮಹಾತ್ಮರು ಷೊನದಿಂದ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಮೂರ್ಖರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವರ್ತ ರಾದರು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮೈಗೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ನೀರು ಹಣಿ ಸಲಿಗೆ ಹತ್ತಿದರು. ಆ ಬಿಸಿ ನೀರಿನಿಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹೃದಯ ತಣಿದುಹೋದ ಬೆಂಕಿಯು ಹಲಕೇರಿ ಮುದಕಪ್ಪನ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಸುಡ ಹತ್ತಿತು. ಅವರ ಮನೆಯವರು ಹೊಯ್ಯಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನಿವೇದಿ ಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಏಲೇ ಶಿವಲಿಂಗಾ ನೀರಿಗೆ ತಣ್ಣೀರು ಸೇರವೋ ಬೆಂಕಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಆರುವದು. ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಅವರು ಆದರಂತೆ ಮಾಡಲು ಹತ್ತಿದ ಬೆಂಕಿ ಆರಿ ಹೋಯಿತು. ಅನಂತರ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಕೃತಿಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಬಟ್ಟು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶರಣುಹೋದರು. ತೀರ್ಥತರಃಮುಂದೆ ಕೆಲದಿನವಸ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ೬೦ ಮಂದಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ೨ ಜನರು ಹಾಡುಗಾರರು, ಮದ್ದಿ ಬಾರಿಸುವ ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪನ ವರು, ಸ್ವಾಮಿಯವರ ವರ್ತನಕ್ಕಾಗ್ಗಿಕ್ಕುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಸ್ವಾಮಿಯವ ರಲ್ಲಿಅಹತು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ತರ್ಕವಿತರ್ಕವನ್ನೂ ಭಗವನ್ ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತ ಆನಂದದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಸುಳ್ಳಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಇರುವಾಗ ಆ ಹಾಡುಗಾರ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪನಾಯಕರಿಗೆ ವೈಯಮನಸ್ಸು ಉಂಟಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಆ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ ಅವನು ಕೇಳದೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಆ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಘಾತು ಹಾಡುಗಾರರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಮುಂದೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಒಕ್ಕುಂದಕ್ಕೆ ಶಿವಪೇಟೆಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಯ ಷರು ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿಕೊತ ಒಕ್ಕುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಅವರು ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲಲಾಗಿ ಪರರಿಗಿ ತಜ್ಞತಾದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಳವಳ ತಿಳಿದು ಏಕೆ ಮಹಾಲಿಂಗಾ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೆ ? ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾ ಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಂದೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾ

ಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಹಾಲಿಂಗಾ ನಾನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಕೊಡಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ತಾನಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗು ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರು ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಾಧೀನರಾಗಲಿದ್ದ ಪಟ್ಟ ಚರಮೂರ್ತಿ ಮೂರಘಾರಾಜೇಂದ್ರರ ಚರಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮಹಾಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ನೋಡಿ ವಾಚಕಮಹಾಶಯರೇ ಸಕಲ ಜಗದ ಜಗದಾಧರನಾದ ಪರಶಿವನ ಕರುಣಾವಾಯಿತೆಂದರೆ ಶಿರಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಏನು ಕಡಿಮೆ? ಬಿಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೇಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ ಯವರಿಗೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟವೇ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾತ್ಮರ ವಾಣಿಗೆ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ತೇಜೋಬಲವು ವಿಶ್ವಜಗತ್ತನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವಂತಹ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದು ಅದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜೋಬಲದ ಮಹಾತ್ಮನು ನುಡಿದನೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಹೊಡಲು ಪರಶಿವನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಅಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಅದಕ್ಕಂತೆಯೇ ಮಡಿನಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜೋಬಲದಿಂದಲೂ ಯೋಗ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಲೂ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಶಿಡ್ಧಿ ಪುರುಷರೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೀಗೆ ಕೆಲಕಾಲ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೆ ರಾತ್ರಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಾಯಕ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದು ಶಿವಲಿಂಗಾ, ೪-೮ ಮಂಡಿ ಗಟ್ಟಿಗರನ್ನು ಕರೆಡುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಗಿ ಅವರ ಬರಿಯದು ಹುಗಿದಿಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕಳ್ಳರು ತಿರುಗಿಸಿದರು. ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೇಡದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಳ್ಳರು ಓಡಿಹೋದರು. ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಆ ಹೊನ್ನಿನ ಕೊಡವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡರು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಗುರುವಿಗೆ ಅದು ತಿಳಿದು ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪನ ಮೇಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸವು ಹಾರಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಶಿವ

ಲಿಂಗಪ್ಪನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಹೊರಟರು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹಡಪದವನ ಹೆಂಡತಿ ನೋಡಿ ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಅದು ಮಳೆಗಾಲವಾದ್ದರಿಂದ ಮಲಾಸಹಾರಿಯು ತನ್ನ ವಿಶಾಲವಾದ ಬುಜ ಬುಜೆಗಳನ್ನು ಒಡಲಿನಿಂದ ಹರವಿ ಆಳವಾಗಿ ಸಪ್ಪಳ ಮಾಡುತ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು ಆ ಹಡಪದವನು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬರುವದರೊಳಗಾಗಿ ವಿಶಾಲ ಹೃದಯ ಸ್ಥಳದ ಮಲಾಸಹಾರಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆಚೆಯ ದಂಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು ಅವರು ಹೋಗುವಾಗ “ಭಾಗೀರಥಿ ಪ್ರಯಾಗರಾಜ ಗುರಭ್ಯೊನಮಃ” ಎಂದು ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಆ ಹಡಪದವನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾಗಿ ಊರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಜನರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂಬಿಗರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಾವಿನಿಂದ ದಾಟಿ ದಂಡೆಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಆ ಪರಮತೀಷ್ಠ ಹಡಪದವನ ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದವರು ಎಲ್ಲರೂ ತಿರುಗಿಹೋದರು. ಅವನು ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಮಳೆಯು ಬಡಿಯದಂತೆ ಚಾಟವ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಶಾಂತವಾಗುವವರಿಗೆ ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದನು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಶಾಂತರಾದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಶೆಪ್ಪನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಶಾಂತ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಅವನ ಕೂಡ ಹೋಗಿ ಮುಶೆಪ್ಪನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಿತ್ತೂರ ಗರಗದ ಮುದಕಪ್ಪನು ತನ್ನ ಮನೆ ಹೇವರಿಗೆ ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೊಂದು ಬಂದಿದ್ದನು ಆಗ ಅವನು ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕಂಡನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ನೈವಿದ್ಯ ತಂದು ಇಟ್ಟನು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೀನು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಎಷ್ಟಾ ನಾನು ಗರಗದ ಮುದಕ್ಕಾ, ನೈವಿದ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು ತಂದೆ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಿತ್ತೂರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಚನ್ನಮ್ಮರಾಣಿಯ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ಅವಳನ್ನು ಹಾಡಿಹರಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಕೋಪಾದ್ರೇಕದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ನಿಗ್ರಹಿಸಿದನ್ನು ನೆನದ ಕೂಡಲೆ ಅವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಒಡವಾಗ್ನಿಯು

ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಭವಬಂಧನತೀತರಾದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಲ್ಲಿ ಆ ಕೋಲುಮಿಂಚು ಕಡೆಯವರೆಗೆ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವರು ಮುದಕಪ್ಪ ನಿಗೆ ಅದನ್ನು ತೋರಗೊಡದೆ ಅವನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿ ಕಾಯಿಯನ್ನು ಉಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವಾಗ್ಗೆ ಆ ಕಾಯಿಯು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿತು ಅದಕ್ಕೆ ಮುದಕಪ್ಪನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದನು ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಮಲಾಸಹಾರಿ ನದಿಯು ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಪಸರಿಸಿ ಒಡಲು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬೀಳಲು ಊರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳು ತೇಲ ಹತ್ತಿದವು. ಆಗ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಆ ಜನರ ಕೂಡ ಗರಗದ ನರಿ ಶಿಲ್ಲಿಂಗಪ್ಪಾ, ನೀಲಗಾರ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪಾ, ಹಣಗಿ ಗಂಟಿಪ್ಪಾ, ಮರಬದ ಅದ್ವೈತಪ್ಪಾ, ಇವರೆಲ್ಲ ಅರವಳ್ಳಿ ದೈವದವರು ಇದ್ದರು. ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಎದ್ದು ಮಂಚದ ಮೇಲಿಂದ ಕಾಲು ಕೆಳಗೆ ಇಡಲು ಪಾದಗಳು ತೋಯ್ದವು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಂದು ಕಾಯಿ ತರಿಸಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಮಲಪ್ರಭಾ ಮಾಯಶೀಜಯ ಎಂದು ನೀರಲ್ಲಿ ಬಿಡಲು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಶಕ್ತಿ ಸರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಎಂಬಂತೆ ಮಲಾಸಹಾರಿಯು ತನ್ನ ಒಡಲನ್ನು ಪಸರಿಸಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜಲಚರಗಳು ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಯಿಯನ್ನು ತಗೆದುಕೊಂಡು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮಲಪ್ರಭಾ ಮಾಯಶೀಜಯ ಎಂದು ಮಲಾಸಹಾರಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಕಾಯಿಯನ್ನು ನೀರಲ್ಲಿ ಬಿಡಲಾಗಿ ಪಸರಿಸಿದ ತನ್ನ ಒಡಲನ್ನು ಮಲಾಸಹಾರಿಯು ತನ್ನ ಒಳಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡಳು.

ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮವಿರಚಿತ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನೇಮಾದಿಗಳನ್ನೂ ಕೂಡಾ ತಡೆದು ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿವಂತರಾಗಿದ್ದರೆಂಬದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಇಂತು ಲೀಲೆಯ ತೋರುತಾತನು |

ಬ್ರಾಂತಿಬಿಡಿಸುತೆ ಸಕಲ ಜಗದ |

ಶಾಂತ ರೂಪನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ತನ್ನ ಮಠವನು ನಿತ್ಯ ಗರಗದೊಳು

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಇಂತು ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತೋರುತ್ತ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಸಕಲ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವಾದ ಕರ್ನಾಟಕಾಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರು ಒಕ್ಕುಂದ ದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಕೆಲದಿವಸ ಸೊಗಲದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಜನರು ಬರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಒಂದು ದಿವಸ ಮಲ್ಲಪ್ಪನೆಂಬ ಭಕ್ತನು ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಗಾಬರಿಯಾದನು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವನಿಗೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಅವು ನಮ್ಮಂತೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹೆದರುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಂತೈಸಿದರು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಧಾರವಾಡ ಶಾಲೂಕ ಸೈಕಿ ತಡ ಕೊಡ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಡತೆಹಭಟ್ಟರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಚಾರ್ಯ, ಶಂಕಾಚಾರ್ಯ, ಮೊದಲಾದವರೊಡನೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಇರುವಾಗ ಒಂದು ದಿವಸ ನರತೆಹಾಚಾರ್ಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನಪ್ರಸ್ತ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಆ ದಿವಸ ಸಕಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನರು ಕೂಡಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯವರಲ್ಲಿಯೂ ಬಳಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಸಹಸಂಕ್ತಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕರೆಯಬಾರದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದರು. ಸಕಲವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾದ ಶಿವನಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆದರೂ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮೌನದೊಡನೆ ಆಗ ನರತೆಹಭಟ್ಟರು ಅಡಿಗೆಯಾಗಿ ದೆಯೋ ಫಿಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಹೋದರು. ಹೋಗಿ ಯ ರಾಶಿಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಕುರಿ ತಲೆ ಇಟ್ಟಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅದ್ಲ ಭಟ್ಟರು ಘಾತವಾಯಿತೆಂದು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಬಂದು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿ ಕ್ಷಮೆಬೇಡಿದರು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ನಕ್ಕು ಭಟ್ಟರೇ ಘಾಬರಿಯಾಗಬೇಡರೆ ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣಿನ ಹಣಿಗೆಯಾಗಿದ್ದೀತು ನೋಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಲು ಎಜಮಾನನು ಬಂದು ನೋಡಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಯಜಮಾನನು ಸ್ವಾಮಿಯ

ವರು ದುರಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕುರಿ ತಲೆಯಂತೆಯೂ, ಸುಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣಿನ ಹಣೆಗೆಯಂತೆಯೂ ಬಾಸವಾಗುವದೆಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಹಪಂಕ್ತಿ ಭೋಜಮಾಡಿದನು. ಅದಕ್ಕಂತೆಯೇ ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಕುಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳುವವರ ಗತಿಯು ತಡ ಕೋಡ ಭಟ್ಟರಂತೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಡಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಗರಗದ ಮೊರಬದ ಅದೃಶ್ಯಪ್ಪನವರು ಗರಗದ ಚೀರ್ಲ ಹಳ್ಳದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಮಠಕಟ್ಟಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಗರಗಕ್ಕೆ ದಯ ಮಾಡಿಸಲು ಬಿನ್ನಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದೃಶ್ಯಪ್ಪನವರ ಮಾತಿಗೆ ಮಾನ ಕೊಟ್ಟು ಗರಗಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನ ಅಷ್ಟವಸುಗಳಂತೆ ಎಂಟು ಮಂದಿ ಕೇವಲ ಭಕ್ತರಾದರು.

೧. ಮೊರಬದ ಅದೃಶ್ಯಪ್ಪನವರು
೨. ಹಣಗಿ ಘಂಟಿಪ್ಪನವರು
೩. ನರೀ ಶಿದ್ದಿಂಗಪ್ಪನವರು
೪. ಎಲಿಗಾರ ಭೀಮಪ್ಪನವರು
೫. ಭಿಷ್ಣುನಗೌಡರು
೬. ಪರಕಾಳಿ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು
೭. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ನಾರುದ್ರಪ್ಪನವರು
೮. ಗುಡ್ಡದ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪನವರು

ಈ ಭಕ್ತರಲ್ಲದೆ ಅವರ ಕೃಪಾಭಕ್ತಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್‌ನಿರಂಜನ ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪ್ರತಿ ಮೂರ್ತಿಗಳೆಂದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ಮಹಾನುಭಾವರು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತರೂ, ಸರಸ್ವತೀ ಪುತ್ರರೂ, ಆಗಿ ಕೀರ್ತಿಶ್ಯಾಲಿಗಳಾಗಿರುವರು. ಗುರುಕೃಪಾ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಇವರಿಂದಲೇ ಈಗಲಾದರೂ

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗುವರ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನಂದಪಡಬಹುದಲ್ಲದೇ ಅನ್ಯಥಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಗರಗದ ಭಕ್ತರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೆಲದಿನ ಕಾಲಕಳೆದ ಮೇಲೆ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಳಶೆಟ್ಟಿ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯ, ಪಟ್ಟೀದ ಪಾಟೀ ಗುರುಬಸಪ್ಪ, ದಳನಾಯಿ ಬೈಲಪ್ಪ, ಗಿರಿಜ ಪ್ಪನವರ ತಮ್ಮಪ್ಪ, ಮುಂತಾದವರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಠ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿರಿ ಎಂದ ಹೇಳಲಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮೂರಿಗೆ ಹೋದರು. ಆ ಮೇಲೆ ನೇಗಿನ ಹಾಳದ ರಾಮನಗೌಡರು ಮತ್ತು ಆ ಊರ ದೈವದವರು ಮಠಕಟ್ಟಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಾನವಿತ್ತು ನೇಗಿನಹಾಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸದ್ಭಕ್ತರಿಂದ ಸೇವೆಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕೆಲಕಾಲ ಕಳೆದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯವರು ಮಠಕಟ್ಟಿಸಿ ಕರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತರಿಂದ ಸೇವೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತ ದಿನಾಲು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸ್ನಾನಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಅನಂದದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿವಸ ಒಬ್ಬ ದೇಶಭಕ್ತನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಬಂದು ಕಾಯಿ ಕರ್ಪುರ ಇಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಆಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೀನು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಲು ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ಭಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವನು ತಂದಿದ್ದ ಕಾಯಿಯನ್ನು ಒಡೆದು ಹಂಚಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಯಿ ತರಿಸಿ ಕರ್ಪುರಹಚ್ಚಿ ಕರ್ಪುರವನ್ನು ತಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು “ಅಜ್ಞಾ ಬಾಬಾರೇಕೆ ಜೈ” ಎಂದು ಗುರುವಿನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಕರ್ಪುರವು ಧಗಧಗನೆ ಉರಿದು ತಣ್ಣಗಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತಿಳಿದ

ವರು ಶರಣರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನಮ್ಮಂಥ ನರಗುರಿಗಳಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ

ಈ ರೀತಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆಯುವಾಗ್ಗೆ ದೇಗಲೋಳಿ ದೈವದವರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬರಲು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವರ ಊರಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಶಂಕರಸ್ವಭು, ಚನಬಸವಾರ್ಯ, ರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮರಿಗಳನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದಿವಸ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ನಿಚ್ಚಣಿಕೆಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮತ್ತೆ ಗರಗದ ಭಕ್ತಮಂಡಳಿಯವರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕರೆ ಁಲು ಬಂದರು.

ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯಲು ಬಂದ ನಂತಿದ್ದಿಂಗಪ್ಪ, ಹಣಗಿಗಂಟಪ್ಪ, ಎಲಿಗಾರಭೀಮಪ್ಪ, ಕುಬಸದ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಭಕ್ತರೇ ನೀವು ಕರೆಯಲು ಬಂದಿರುವಿರಿ ಆದರೆ ಹಳ್ಳದ ಬಸವಣ್ಣನ ಗುಡಿಯ ಹತ್ತರ ಮಠ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆ ಆ ಭಕ್ತರು ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಗುರುಗಳ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಮಠಕಟ್ಟಿಸಿ ಸಕಲ ವೈಭವದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಊರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಭರದಿ ಕರ್ನಾಟಕದಿ ಚರಿಸುತೆ

ಪರಮ ಗುರುತಾ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನಾಗ

ಗರಗದಾ ಗ್ರಾಮದೊಳು ನಿತ್ಯಮಠವನ್ನು

ವಾಚಕ ಮಹಾಶಯರೇ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕೂಡ ಅವರು ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸಿ ಅವರ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಇನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಅಷ್ಟೊಂದು ದಣಿಯುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಕಲ ಹಿಂದುಸ್ತಾನ ಸಂಚರಿಸಿ ತಮಗೆ ಹಿತವಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಠಕಟ್ಟಿ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಆಜನ್ಮ ಪರಿಯಂತ ತಮ್ಮ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗರಗವನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರು. ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ತಮ್ಮ

ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವನ್ನು ರಾಜವೈಭವವನ್ನು ಮಠಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಮರೆತ ಗುರುವು ತನ್ನ ಜನ್ಮ ನೀಗಲು ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹುಡುಕಿದರು. ಈ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬಸವೇಶ ಗುಡಿಯ ಹತ್ತರ ಮಠಕಟ್ಟಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿರಂತರವಾಸ ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದ ಸದ್ಭಕ್ತಮಂಡಳಿಯನ್ನು ವಚನಾಶೀರ್ವಾದಗಳಿಂದ ಉದ್ದರಿಸುತ್ತ ನಡೆದರು ಮೊದಲು ಅವರು ಮಠಕಟ್ಟಿಸಿದ ಸ್ಥಾನವು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಪೀಡಿತ ಸಕಲ ಜನ ಭಯಪ್ರದಾಯಕ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟೊಡನೆಯೇ ಆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ “ತಮ್ಮಾ ನಾನಿದ್ದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೀನಿರಬಾರದು ಹೋಗು” ಎಂದು ಹೇಳಲು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಆಲದಗಿಡದ ಹೊಂಗೆಯು ಭೀಕರ ಸಪ್ಪಳದಿಂದ ಮುರಿದುಬಿದ್ದಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನ ಭಾದೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ನೋಡಿ ವಾಚಕರೇ ಜಗತ್ತಿನ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳು ಸಹ ಶರಣಾಧೀನವೆಂಬ ಮಾತು ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಗರಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ ನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಕೇವಲ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಭಕ್ತನೆಂದರೆ ಹಣಗಿಯ ಗಂಟಿಪ್ಪನವರು. ಈ ಮಹಾನುಭಾವರು ಸದಾವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಆ ಜನ್ಮ ಪರಿಯಂತ ಸತ್ಪುರುಷರ ಸಮಾಗಮನದಿಂದ ಜನ್ಮವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಗರಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ ನಂತರ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ತಾವು ಅನುಭವಿಸಿದ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಗರಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ ಮುಂದೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳು ಅನೇಕ ಉಂಟು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವದು ಮೊದಲು ಯಾವದು ನಂತರ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಆನಂದಾಶೀರ್ವಾದದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೇ ಸದಾವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ನೇಗಿನಹಾಳದ ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗಮಂದೀವರು, ನೇಗಿನಹಾಳದ ರಾಮನಗೌಡರು, ಗಗನಾಚಾರ್ಯರು

ಚನ್ನಬಸವ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು, ಪತಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ದರ್ಶನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕೈಂಟು ದಿವಸ ಇದ್ದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತರ್ಕಮಾಡಿ ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಗರಗದಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಠದ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ತೂಸರಿಯ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಘಾಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಶಿಯ ಗಂಗಾ ನದಿಯ ಘಾಟದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನೋಡಿ ಮಹಾಶಯರೇ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲ ತೀರ್ಥವು

ಒಂದು ದಿವಸ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾದ ನೇಗಿನ ಹಾಳದ ರಾಮನಗೌಡರು ಅವರ ಪತ್ನಿಯಾದ ಬಿಂದವ್ವನವರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ದೇಸಾಯರು ಬಂದು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ರಾಮನ ಗೌಡರಿಗೆ ಪುರುಷತ್ವವಿಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗಂಡಹೆಂಡಿರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರೆಂದು ಹೇಳಲು ಅದರಂತೆ ಸಕಲಸಾಮಗ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಕಲರಿಗೂ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಗಂಡಹೆಂಡಿರನ್ನು ಘಾಟದಲ್ಲಿ ಜಳಕ ಮಾಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸಿ ಗಂಡಹೆಂಡಿರಿಬ್ಬರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಲಿಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆಕೊಟ್ಟರು. ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ರಾಮನಗೌಡರ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಬಿಂದವ್ವಾ ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಪ್ರಕರ್ತಿಯು ಹೇಗೆ ಅದೆ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ ಬುದ್ದಿ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಕಲರಿಗೂ ಹೋಗಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅನಂತರ ರಾಮನಗೌಡರು ಸದಾವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಗುರು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆಯಲು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ತನ್ನ ಜನ್ಮದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲ ಗರಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ದೇಹವಿಟ್ಟರು. ಈಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಭಕ್ತ ರಾಮನಗೌಡರ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ

ದ್ದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ದೇವನು ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲನೆಂಬ ಮಾತು ಈ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ತಾನಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಗರಗದಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಕಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು ಅಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕರ್ಜಿಗೆಯ ನಿಂಗವ್ವನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮೂಢ ಭಕ್ತಳು ಒಂದು ಎಮ್ಮೆಯ ಮೇಲಿಂದಾ ಉಪಜೀವನವಾಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಎಮ್ಮೆಗೆ ಯಾರೋ ದುಷ್ಟರು ಹಿಂಡದಂತೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿ ಯವರಲ್ಲಿ ಅತಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟ ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಮಡಿವಾಳಜ್ಞಾನನ್ನು ಎಮ್ಮೆಯು ಹಿಂಡಿದರೆ ನಿನಗೆ ಒಂದು ದಿನದ ಹಾಲು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಶಿವನು ಭಕ್ತಳ ಕೂಗಿಗೆ ಮಾನವಿತ್ತು ಅವಳ ಎಮ್ಮೆಯು ಹಿಂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಮುಂದೆ ತಾನು ಸುಖದಿಂದಾ ಕಾಲಕಳೆಯುವಾಗ ಆ ನಿಂಗಮ್ಮನು ಗುರುವನ್ನು ಮರೆತಳು. ಆದರೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯು ಅವಳನ್ನು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲಾ ಕೆಲದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಕರ್ಜಿಗೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂಗಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿಳಿದರು. ಆಗ ಗುರು ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಂಗಮ್ಮನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವಳು ಗುರುವಿನ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಸಕಲ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರವಾದ ನಂತರ ಅವಳು ತನ್ನ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹಿಂಡಿಕೊಂಡು ಹಾಲಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಳು. ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಶಿವನು ಟೊಂಕಕಟ್ಟಿದ್ದ ನೆಂದು ಪಾಮರರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು? ನಿಂಗವ್ವನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ತಿಳಿದು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹಾಲು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೆನೆಗಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಮತ್ತಾ ನಿಂಗಮ್ಮನಿಗೆ ನನ್ನ ಒಪ್ಪತ್ತಿನ ಹಾಲು ಕೊಡು ಎಂದು ಬೇಡಿದರು ಆಗಲಿ ಎಂದು ಆಗ ಅವಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮರಮರನೆ ಮರಗುತ್ತ ಹಾಲಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಂದು ಗುರುವಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸುರುವುವಾಗ ಅದರ ಮೇಲಿನ ಕೆನೆಯು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಅವಳು ತನ್ನ ಬಾಯಿಂದಾ ಬಾಬಾ ಬಾ ಎಂದಳು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಿಂಗಮ್ಮನನ್ನು ಹೊಡೆದುವಿನೇ ಎನ್ನ ಗುರುವೇ ಎಂದು ಕೇಳಲು ನಿಂಗಮ್ಮನೀನು ನನಗೆ ಹಾಲು ನನ್ನಷ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿ ಅಲ್ಲದೇ ಈ ಬಾ ಬಾ ಬಾ ಕೊಡುತ್ತೇ

ನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲ ಎನ್ನಲು ಆ ನಿಂಗಮ್ಮನು ಗುರುವಿನ ಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದು
 ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟು ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣು ಬಂದಳು. ಆಗ ಗುರುವು ಅವಳ ಭಕ್ತಿಗೆ
 ಮೆಚ್ಚಿ ಅವಳ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಚಪ್ಪರಸಿ ತಾಯಿಯೇ ಈ ನಿಂಗಮ್ಮನು ಜನ್ಮ
 ದಿಂದಿರುವವರೆಗೆ ನೀನು ಕಟ್ಟುವದು ಈಯುವದು ಬೇಡಾ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಇವಳ
 ಉಪಜೀವನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಸಾಗಿಸು ಎಂದು ಹೀಗೆ ಆ ಭಕ್ತಳಿಗೆ ವರವ
 ನಿತ್ತು ಗರಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದರು. ಮುಂದೆ ಆ ಎಮ್ಮೆಯು ನಿಂಗಮ್ಮನ ಜನ್ಮವಿರು
 ವವರೆಗೆ ಅವಳ ಉಪಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿ ಅವಳು ಜನ್ಮನೀಗಿದ ಮೂರನೇಯ
 ದಿವಸಕ್ಕೆ ಜನ್ಮ ನೀಗಿತು ಒಮ್ಮೆ ಧಾರವಾಡದಿಂದಾ ಒಬ್ಬ ಕ್ರಿಶ್ಚನ್ನರವನು
 ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹತ್ತರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ದೇವರು
 ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾಮಿ ಧರ್ಮವು ಅತಿಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು, ತಮ್ಮ ದೇವರು ಲೋಕ
 ವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು
 ನಿಮ್ಮ ದೇವರು ನಮ್ಮ ದೇವರ ಮಲವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು
 ನಿಮ್ಮ ದೇವರು ಯಾರೆಂದು ಆ ಪಾದ್ರಿಯು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿ
 ಯವರು ನಮ್ಮ ದೇವರು ಬೀಸುಕಲ್ಲು ವಳಕಲ್ಲು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ
 ಪಾದ್ರಿಯು ನುರುತ್ತರನಾದನು. ಒಂದು ದಿವಸ ಗುರ್ಲ ಹೊಸೂರಿನ ಪಡೆ
 ಯಚ್ಚಿನ ರುದ್ರಪ್ಪನು ತನ್ನ ಮನೆತನದವರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಗರಗಕ್ಕೆ
 ಬಂದು ಮೃಷ್ಣಾನ್ನ ಭೋಜನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ನೈವಿದ್ಯ
 ವನ್ನರ್ಪಿಸಿದನು ಊಟ-ಊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಯವರ
 ಕೂಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತನು. ಆಗ ಸುಮಾರು ಸಂಜೆಯ ನಾಲ್ಕು
 ಘಂಟೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ರುದ್ರಾ ನೀನು ಈಗಿಂದೀ
 ಗಲೇ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಅಂದು ತನ್ನ ಹೆಂಡರ
 ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಬಂದ ರುದ್ರಪ್ಪನ ಆಶೆ
 ಯಲ್ಲಾ ಹರಿದುಹೋಯಿತು. ಆಗ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದ ರುದ್ರಪ್ಪನು
 ಸ್ವಾಮಿಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರದೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ
 ಊರಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಅವನು ಊರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ೫-೬ ತಾಸು ರಾತ್ರಿ
 ಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ಬಾಗಿಲವನ್ನು ತೆಗೆದು
 ಒಳಗೆ ಹೋಗುವದರೊಳಗಾಗಿ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕಿದ್ದ ಕಳ್ಳರು ಇವನ

ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಓಡಿಹೋದರು. ರುದ್ರಪ್ಪನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡನೆಂದು ಹಾಡಿ ಹರಸಿದನು. ತನ್ನ ಶಿರಿಯ ಉಳುವಿಗಾಗಿ ರುದ್ರಪ್ಪನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗರಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಸಕಲ ಮಂಡಳಿಗೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಸಿ ಗುರುವಿನ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಊರಿಗೆ ಹೋದನು. ಒಂದು ದಿವಸ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕುಳಿತಾಗ ತಮ್ಮ ಸದ್ಭಕ್ತ ಮಂಡಳಿಗೆ ವಿಜಾಪುರದ ಹತ್ತರ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಒಂದು ಪೇರಲ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಂಡರು ಅವರಿಗೆ ಅತಿ ಹಸಿವೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅವರು ತೋಟಗನನ್ನು ಮಹಾನು ಭಾವಾ, ಹಸಿವೆಯಾಗಿದೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಿ ದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿಗಣಿಯೇ, ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಉತ್ತರವಿತ್ತನು. ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಈಗಲಾದರೂ ಆಗುವ ಹಣ್ಣುಗಳು ಆ ತೋಟಗನ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದಂತೆ ಶಿಗಣಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ನೋಡಿ ವಾಚಕ ಮಹಾಶಯರೇ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತಮ್ಮ ಯೋಗ ಬಲದಿಂದಾ ತಮ್ಮ ಆಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಜಗತ್ತಿನ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತವನ್ನು ಬೆಳಸಿ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿವನಿ ಗಿಂತಲೂ ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಯೋಗೀಶ್ವರನ ಶಕ್ತಿಯು ಮಿಗಿಲಾ ದದ್ದೆಂದು ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಬಹುದು.

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಹಾತ್ಮರ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನೆಸಿದ ಮುದೇ ನೂರ ಕರಿಗೌಡ್ರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಜಗುಣಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ತತ್ವಭೋದಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ದಣಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಲಕ್ಷಕೊಡದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವರ ಪದಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಿಜಗುಣಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಕೈವಲ್ಯವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಂಬೂರಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಾಡತೊಡಗಿದರು ಹಾಡುತ್ತಾ ಹಾಡುತ್ತಾ ಆನಂದಲಹರಿಯಲ್ಲಿ ಕರಿಗೌಡರು ಕುಣಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆ ಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು

ಸರಿಣಾಮಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅದೇ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕುಣಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಎಂದೂ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಆದರಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವಿದೆಯೆಂದು ಅಭಿಮಾನ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕರಿಗೌಡಾ ಇಂದು ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕುಣಿಸಿದೆಯೆಂದು ಅಂದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಗರಗದಲ್ಲಿ ಕುಬಸದ ನಾಗಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿಯ ಪ್ರಸವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತ್ರಾಸು ಆಯಿತು. ಆಗ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹತ್ತರ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮುಂದೆ ನಡೆದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಾಗಪ್ಪನವರಿಗೆ “ನಾಗಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಈ ಲಂಗೋಟಿಯನ್ನು ಒಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ತ್ರಾಸು ಕಣ್ಣುಟ್ಟು ನೋಡಲಾರದೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರಲ್ಲಿ ಉಪಾಯ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಅಶ್ವರ್ಯಚಕಿತರಾದರೂ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವರು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು ಅವರು ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಲಂಗೋಟಿಯನ್ನು ಒಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯ ತ್ರಾಸು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಲಂಗೋಟಿಯನ್ನು ಒಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಸ್ವಾಮಿಯವರು “ನಾಗಪ್ಪಾ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಹೋಗು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತಿರುವಳು” ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ನಾಗಪ್ಪನವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಲು ಗುರುವಿನ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಳ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಗಿತ್ತು. ಅಗ ನಾಗಪ್ಪನವರು ಗುರುಕೃಪೆಯಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಮಗುವಿಗೆ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನವರೆಂದು ಹೆಸರು ಇಟ್ಟರು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಗರಗದಲ್ಲಿಯೆ ಆಗಿನ ಶ್ರೀಮಂತರಾದ ಗಂಗಪ್ಪಾ ಕುರ್ಲಿ ಎಂಬವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶೀಕು ಆಗಿ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಗಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯು ಹುಟ್ಟಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಮಹಾ

ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಗಂಗಳಾ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗುವದು. ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಲೋಭದಾಶೆಯ ಗಂಗಳಪ್ಪನವರು ಗುರುವಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅವರ ಮಾತು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಜನರ ಮುಂದೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೋಡಿ ಗಂಟಿಪ್ಪ, ಗಂಗಳಪ್ಪನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಅವನಿಗೆ ತೀವ್ರ ಆಗುವದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಕ್ಕರು. ಹೀಗೆ ಗಂಗಳಪ್ಪನವರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನುಡಿದ ಭವಿಷ್ಯ ಸೂಚನೆಯು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಮಹಾತ್ಮರ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಮಾನವ ದೇಹಧಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆ.

ಇಂತು ಗುರು ವಾಕ್ಯ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಕುರ್ಲಿ ಗಂಗಳಪ್ಪನವರಿಗೆ ಮರುದಿನ ಜ್ವರ ಬಂದು ಬಾಯಿಯೇ ಬಂದು ಆಗಿ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರದಂತಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಯಾದ ಶಿವಲಿಂಗವ್ವನವರು ಘಾಬರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಠದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಘಾಬರಿಯಿಂದ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಗುರುವಿನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲಾಗಿ ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೇಳಿದರು— “ಎಕೆ ಶಿವಲಿಂಗವ್ವನವರೇ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿರಿ” ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಶಿವಲಿಂಗವ್ವನವರು ನಡೆದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮನೆತನವನ್ನು ಉಧ್ಧಾರಮಾಡಲು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ಹಳೇ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶಿವಲಿಂಗಮ್ಮಾ ಇವುಗಳನ್ನು ಒಯ್ದು ತಲೆದಿಂಬಿಗೆ ಇಡು ನಾಳೆ ಒಳ್ಳೇದಾಗುವದು. ಮತ್ತು ಹೊಸ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗವ್ವನವರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಗಂಗಳಪ್ಪನವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೇದಾಯಿತು. ಶಿವಲಿಂಗವ್ವನವರು ಹೊಸ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗುರುವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೋದರು.

ಮಹಾನುಭಾವ ಮಹಾತ್ಮರ ಲೀಲೆಯನ್ನರಿಯದೆ ಅವರು ಲೋಭವಂತರೆಂಬ ದೋಷದ ತಪ್ಪುತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಗಂಗಳಪ್ಪನವರಂತೆ ಭವದಲ್ಲಿಯ

ತ್ರಾಸಿಗೀಡಾಗದೆ ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ನಡೆಯುವ ಮಾನವನು ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದುವದು ಸಹಜ.

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರು ಗರಗಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಮಠದಲ್ಲಿಯ ಮರಿಗಳನ್ನು ಊರಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಒಣಗಿಸಿ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯು ಹೀಗೇಕೆ ಹೇಳಿದರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಕೂಡಾ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಈಕ್ರಮ ಸಾಗಿಸಲು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಜನರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಗ ಮಠದಲ್ಲಿ ಬಂದವರಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಹು ಜನರ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ಕಾರಣ ಮಹಾತ್ಮರು ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂಬದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಜನರನ್ನು ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಣ ಮಾಡಿ ಜನರ ಪ್ರಿಯರಾಗುತ್ತಿರಲು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವು ಸದ್ಭಕ್ತರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಗತಿಸಿ ಹೋದ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಶೀಲಾ ನದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಒಬ್ಬ ಹುಚ್ಚಯ್ಯ ಮಹಾತ್ಮರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ ಆಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು (ಮುದುಕೆ) ಮಗನೇ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗುವದು ತೀರ ಕಠಿಣ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ತಿರುಗಿ ಬರುವದೂ ತೀರ ಕಠಿಣ. ಕಾರಣಾ ನೀನು ಹೋಗಬೇಡವೆಂದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದಳಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಾಯೀ ನಿನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬಲವಿದ್ದರೆ ನಾನು ಯಾವದೂ ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಗಿ ಬರುವದು ಸತ್ಯ. ಕಾರಣ ನೀನು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆ ತಾಯಿಯು ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದಳು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೆಲ ದೂರ ಹೋದ ನಂತರ ಒಂದು ಹುಲಿಯು ಭೀಕರ ಧ್ವನಿಗೈಯುತ್ತ ತನ್ನ ಕ್ರೂರತ್ವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಭಟಿಸುತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮೇಲೆ ಬಂದಿತು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿ

ಯವರು ಬಗ್ಗಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ತಗೆದುಕೊಂಡು ಹುಲಿಗೆ ಆಯಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಗೆಯಲಾಗಿ ಅದು ಭೀಕರ ಸ್ವರದಿಂದ ಆಕ್ರೋಶಮಾಡಿ ಭೂಮಿಗೆ ಉರುಳಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ಯೋಗಪ್ರಭಾವದಿಂದ ದಾರಿಯನ್ನು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು ೬ ಹುಲಿಗಳು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದವು. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ತೀರ ವಯಸ್ಸಾದ ಹುಲಿಯ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಅದು ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ನಮ್ರತ್ವವನ್ನು ತೋರಿದಂತೆ ನಟಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಕೋಮಲ ಹೃದಯದ ಸ್ವಾಮಿಯವರಲ್ಲಿ ಭೂತ ದಯೆ ಹುಟ್ಟಿ ಅದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಮೈಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದರು. ಮುಂದೆ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ತಾವು ಮುಟ್ಟಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿ ಮಹಾತ್ಮರ ದರ್ಶನ ಹೊಂದಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ತಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದ ಆ ತಾಯಿ ಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬಂದರು.

ಯೋಗಿಗಳ ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮುಂದೆ ಸಕಲ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಆಟವೂ ನಡೆಯಲಾರದು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮುರಗೋಡಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಶೆಟ್ಟಿರ ಮಗನ ಲಗ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಂಗಡ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೋಗಿದ್ದರಂತೆ ಊರ ಶೆಟ್ಟಿರ ಲಗ್ನವೆಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ತರಹದ ವಿನೋದಗಳಿಗೂ ಆಸ್ಪದವಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ-ಸಂಗೀತಗಳು ಸಹ ಇದ್ದವು. ಹೀಗೆ ಇದ್ದ ಮದುವೆಯ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ವೇಶ್ಯೆಯು ಸ್ವಾಮಿಯವರಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತಳಾಗಿದ್ದಳು. ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿಯದೇ ಹೋಗಲಿಲ್ಲಾ. ಅವಳ ಅಂತರ್ಗತವನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಆ ವೇಶ್ಯೆ ಊರ ಹೊರಗಿರುವ ಗುಡಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಂಚು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ನಾಲಕ್ಕಾರು ಪ್ರಮುಖರ ಕೂಡ ಹೋಗಿ ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಮೊದಲೇ ಕಾಮಾತುರಳಾದ ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಅವಳು ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ನೋಡಿ

ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೇ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಜನರ ಅರಿವು ಕೂಡ ಇಲ್ಲದಲ್ಲೇ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮುಂದೆ ಕುಣಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು ಬಂದಾಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಚೇತರಿಸಿ ಇಂದ್ರಿಯವನ್ನು ಹೊರಚಿಮ್ಮಲು ಅದು ಆ ವೇಶ್ಯೆಗೆ ಸಿಡಿದು ಅವಳ ಮೈ ಉರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆಗ ಆ ವೇಶ್ಯೆಯು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಹೊಂದಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ವರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆಬೇಡಲು ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೇಗಿನಹಾಳದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮದ ಶಿಷ್ಯರಾದ ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಸೇವೆಯನ್ನು ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರು ಸ್ವತಃ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಬಹಿರ್ಮುಖಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಇತ್ತು. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆದುಹೋಗಲು ಒಂದು ದಿನ ಸ ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರ ಮನೆತನದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ನೀರು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ನೆರೆಮನೆಯ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಏನು ತಂಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು “ಇರುವನಲ್ಲ ಆ ಬಾವಾ ಅವನಿಗೆ ನೀರು ತರಲಿಕ್ಕೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಈ ಪರಿ ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯ ವರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋದ ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರು ತಿರುಗಿ ಬರುವದರೊಳಗಾಗಿ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವು ತನ್ನ ದಣಿವು ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ದರ್ಶನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರ ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಾಣದಂತಾಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಿಷಾದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದದ್ದು ಕಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಳ ಹಳಸಿ ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರು ಊಟವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ತಮ್ಮಂದಿ ರೊಡನೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಹುಡುಕಲಾರಂಭಿಸಿದನು ಈ ರೀತಿ ಧೇನುವಿಗೆ ಕರುವು ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರು ಮೂರು ದಿನ ಹುಡುಕಿದ ನಂತರ ಬರುವಾಗ್ಗೆ ನೇಗಿನಹಾಳದ ಊರ ಹೊರಗಿನ

ಮುಳ್ಳುಗಳ್ಳಿಯ ಬೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಮ್ಮಿದಂತೆ ಧ್ವನಿಯಾಯಿತು. ಆಗ ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರು ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟಾ ಎಂದು ಕೂಗಲು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು “ಓ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು ಆಗ ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಂದಿರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸುತ್ತಲಿನ ಮುಳ್ಳುಗಳ್ಳಿಯನ್ನು ಸವರಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಈ ರೀತಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರು ಸ್ವತಃ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವರ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುವ ಹೊತ್ತು ಬಂತು. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಬಹಿರ್ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗುವ ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ ತೆಗೆಯುವಾಗ ೨ ಬುಟ್ಟಿ ಬಂಗಾರದ ಪುತ್ಥಳಿಗಳು ಹೊರಟವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರು ಶ್ರೀಗುರುವು ತನ್ನ ಮನಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಲೋಭದಾತೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಎಂಬ ಭಾವನೆ ತಿಳಿದು ಆ ಪುತ್ಥಳಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟಾ ಇದೇನು ಚಮತ್ಕಾರ ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ “ ದೇಸಾಯಿ ನಿನಗೆ ಗುರುವು ಕೊಟ್ಟಿರುವನು ತೆಗೆದುಕೋ ” ಎಂದು ಹೇಳಲು ನಿಷ್ಕಾಮ ಪ್ರೇಮವುಳ್ಳ ಆ ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ದೇಸಾಯಿ ಹಳ್ಳದ ಮೇಲೆ ಮಠಕಟ್ಟಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಅದರಂತೆ ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರು ವರ್ತಿಸಿದರು.

ಈ ರೀತಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರೊಡನೆ ಪ್ರೇಮಪೂರಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡ ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರ ಮನೆತನವು ಗುರುಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಉರ್ಜಿತವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಅದೇ ಗುರುವಿನ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಆ ದೇಸಾಯಪ್ಪನವರ ಮನೆತನದವರು ಈಗಲೂ ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಮಠಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮರಿದೇವರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ತರುವಾಯ ಮೂರನೇ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್‌ರಂಜನ್ ಮರಿಮಡಿವಾಳ ದೇವರು ಈಗ ಈ ಕಥಾಸಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಪರಮ ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿ ಶ್ರೀಯುತ ನೇಗಿನಹಾಳ ದೇಸಾಯಪ್ಪನ

ವರ ಮನೆತನದವರೇ ನೋಡಿ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪರಮಭಕ್ತರಿಗೆ ಗುರುಕರುಣೆಯಾಗುವದು ಸಹಜ.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಗರಗದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡವರು ಅನೇಕರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರೆಂದರೆ ದೇಗಲೋಳಿಯವರಾದ ಶಂಕರಪ್ರಭುದೇವರು, ಮತ್ತು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಾಲಾಧೀನರಾದ ನಂತರ ಅವರ ಚಿರಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಗುರು ಚನ್ನಬಸವಾರ್ಯರು, ನೇಗಿನಹಾಳದಲ್ಲಿಯೆ ಖಾನಾಪೂರದ ವರ ಮನೆತನದವರು. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಇವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಾಡಿದವರು ಇಬ್ಬರು. ಶ್ರೀಯುತ ಶಿದಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಮತ್ತು ಹಣಗಿಗಂಟಿ ಪ್ಪನವರು, ಇವರಿಬ್ಬರು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಹಾಗುರುವಿನ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಅಖಂಡ ಮುಮುಕ್ಷು ಮಾರ್ಗದ ಪ್ರಥಮ ಸೋಪಾನವಾದ ಗುರುಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಶಿದಲಿಂಗ ಮರಿದೇವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಏಳುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಕರ್ಮ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಲಮೂತ್ರ-ಕಫವಿಸರ್ಜನೆಯ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಅವರ ಮೈಲಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ನೀರು ಕಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟು ಊರಲ್ಲಿ ಮೊಸರು ಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತಿರುಗಿ ಬಂದ ನಂತರ ಸತತವು ಮಠದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದ ಗಂಗಾರಾಮನೆಂಬ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಅನ್ನ ಮೊಸರು ಉಣಿಸಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗಾಗಿ ಜಾಲಿ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟು ಅವರು ಸೇದುವ ಗುಡಗುಡಿಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಂಬಾಕು ತುಂಬಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗುಡಗುಡಿಯನ್ನು ಸೇದಲು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಗುಡಗುಡಿ ಸೇದುತ್ತ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಿ ಗುಡಗುಡಿ ತೊಳೆದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ರತ್ನಗಂಬಳಿ ಹಾಸಿ ಶ್ಯಾಲು

ಹೆಚ್ಚಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೆ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಅವರ ಸ್ನಾನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಬ್ಬರಿಯಂಣಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಪೂರವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸಿ ಶೀಗಿಕಾಯಿಪುಡಿ ಕೂಡಿದ ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯಮಾಡಿ ಅವರ ಭೋಜನದ ನಂತರ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ತಾವು ಊರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಜ್ಜಾಯ ಭಿಕ್ಷವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಅನುಕೂಲ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕಟ್ಟಿಗೆ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವರ ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಜನರಿಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಭಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೂಡಿದ ಜನರು ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕಾಲು ಹಿಚಿಕೆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸೇವೆಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೊರುವ ಒಂದು ಕಂಬಳಿಯ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅದನ್ನರಿತು ಶಿವಲಿಂಗ ದೇವರನ್ನು ಊರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರು ಬಂದಮೇಲೆ ಆ ಶಿವಲಿಂಗ ದೇವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಕಂಬಳಿಯನ್ನೇ ಇನಾವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನರಿತ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪರೇಂಗಿತಜ್ಞರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡರು. ಅನಂತರ ಒಮ್ಮೆ ಮುರಗೋಡ ದೈವದವರು ಒಂದು ಧಾಬಳಿಯನ್ನು ಬಿಷ್ಟನ ಗೌಡರ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಗೌಡರು ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಬಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಮಠಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವಾಗ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರ ಮನಸ್ಸು ಅದರಮೇಲೆ ಆಯಿತು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಧಿಗ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಟ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರಿಗೆ ಬಿಷ್ಟನಗೌಡರು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಮಹಾರುದ್ರಪ್ಪನವರು, ಶಿವಪುತ್ರಯ್ಯನವರು ಪರಕಾಳಿ, ವೀರಪ್ಪನವರು ಶಿಡ್ಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ಶಿಡ್ಲಿಂಗಾ ನೀನು ಮುಪ್ಪಿನವನಾದೆ ಇನ್ನಾದರೂ ಗುರೂಪದೇಶವನ್ನು

ತೆಗೆದುಕೋ ಎಂದು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹೊಯ್ಸಾಡುತ್ತ ಶಿಲ್ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೇ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟರು. ಪರೇಂಗಿತಜ್ಞರಾದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಶಿಲ್ಲಿಂಗನ ಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಶಿಲ್ಲಿಂಗಾ ಗುರುಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮುದ್ದಿಯನ್ನು ಮಾಡೆಂದು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ರಾಮನ ಗೌಡರಿಗೆ ಈ ಅಯ್ಯ ಹೇಗೆ ಮುದ್ದಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ನೋಡೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ರಾಮನಗೌಡರು ಶಿಲ್ಲಿಂಗಾ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾಡುವರೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಮುದ್ದಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಶಿಷ್ಯರೇ ಇಂದು ಒಳ್ಳೇ ಯೋಗವಿದೆ. ಮುದ್ದಿಯಾಗಲೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಕಲರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸಕಲರೆದುರಿಗೆ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಕರ್ಮ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಆಗ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರು ಕಾಯಿಕರ್ಪುರಗಳನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಕೈಪಿಡಿದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗುರುಮಂತ್ರೋಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವಿಗೆ ಜೋಳಗಿ ನವಿಲುಗರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವರದ ಹಸ್ತವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಉದ್ಧಾರ ವಾಗಿರೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಭಜನ ಪೂಜೆ ನೈವೇದ್ಯಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿಬಡಿಸಿದರು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮುಖ್ಯ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಮುದೇನೂರ ಕರಿಗೌಡರು. ಈ ಮಹಾನು ಭಾವರು ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತರೂ, ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಇವರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಇವರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಕ್ಕುವದದಲ್ಲಿರುವಾಗ್ಗೆ ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸಕಲ ವೈಭವದೊಂದಿಗೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಇವರು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಮೂರುದಿನಗಳವರೆಗೆ ಅವರ ದರ್ಶನವಾಗದೆ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತರು. ಅಮೇಲೆ ಮೂರನೇದಿನ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಾವಾಗಿಯೇ ನೀನು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಿನಗೇನು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ನಾನು ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಕೈವಲ್ಯವನ್ನು ಓದಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಹಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದರು. ಅವರು ರುಚಿಕಟ್ಟುಗಿ ಹಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಗರಗದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಗರಗದ ಹತ್ತರ ಕೊಟಬಾಗಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯ ಯಲಿಗಾರ ಮಾಳವ್ಯನೆಂಬ ಮುದುಕಿ ಯ ತನಗೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಐದು ಎಕರೆ ಹೊಲ ವನ್ನು ಉದಾರ ದಾನ ಮಾಡಿದಳು.

ಒಂದುದಿನ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಡ್ಧಾರೂಢಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಡೀನಾಳೇಶ್ವರರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಾಯಿ ಕರ್ಪುರವನ್ನಿಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ನೀನು ಯಾರೆಂದು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಡ್ಧಾರೂಢರು ನನಗೆ ಜನರು ಆರೂಢನೆಂದು ಕರೆಯುವರು ಆದರೂ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಿನಗೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಇಟ, ಹೆಸರು ಏನು? ನಿನ್ನ ಊರು ಯಾವದು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಡ್ಧಾರೂಢರು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಶಿಡ್ಧಪ್ಪಾ ಬಿದರಿಕೋಟೆ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೀನು ಎಲ್ಲಿ ಇರುವಿ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವೆನು. ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಗಳು ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವರು ಅದರೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಇರು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಬಹಳ ಬೆರಕೆ ಒಂದನ್ನು ಒಂಬತ್ತನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ನಿನ್ನನ್ನು ಅನೆಯಮೇಲೆ ಮೆರೆಯಿಸಿ ಅಂಬಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಕೈಬಿಡುವರು. ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಜನತೆಯ ಸಂಪರ್ಕ ಬಹಳವಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಅವರನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಮುಂದೆ ಕೆಲ ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಆಯುಷ್ಯದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಂದು ದಿನ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಮಂಡಳಿಯ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಕೈಲಾಸ ಗಮನದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಮುದ್ದೇನೂರ ಕರಿಗೌಡರು ಸ್ವಾಮಿಯವ

ರಿಗೆ ದೇಹವನ್ನು ತಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿ (ಮುದೇನೂರಲ್ಲಿ) ಇಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಕರಿಗೌಡರು ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಕರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಕರಿಗೌಡರು ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಬೆನ್ನಯಿಸಿ ಕೊಂಡಾಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕರಿಗೌಡ ಅದರ ಕಾಲವಿನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲಾ. ಕಾರಣ ಆ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಈ ಕಾಯಿ ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಕರಿಗೌಡರು ಕಾಯಿ ತಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುವೆಂದೇ ಮುಚ್ಚಿಸಿದನು.

ವಾಚಕರೇ ? ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸದ್‌ಗುರುವಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಚಿತ್ರರಾದ ತಾವು ಇನ್ನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪರಲೋಕ ಗಮನದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಬಹುದು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಂದು ದಿನವ ಹಂಗಳೆಯಿಂದ ಅಯ್ಯಪ್ಪ ದೇಸಾಯರನ್ನೂ, ಗರಗದ ಬಿಕ್ಕನಗೌಡರನ್ನೂ, ಕರೆಯಿಸಿ ಭಕ್ತರೇನಾವು ಇನ್ನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರಲಾರೆವು ವಮ್ಮ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತ ಅಯ್ಯಪ್ಪ ದೇಸಾಯರು ಸಾವಿರಗಟ್ಟಿ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ಆ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಮೇಲಿನ ಅಶೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಆಗ ಅವರ ದೇಹವು ಜಡವಾಗಲಾರಂಭಿಸಿತು, ಒಂದು ದಿನವ ಅವರು ಮಠದಲ್ಲಿಯ ಮರಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಬೊಗಸೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಾವು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಆ ಮೇಲೆ ಅಜ್ಞಾ ಜಾಬಾರೇ ಜೈಯೆಂದು ಗುರುವಿನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಮರಿದೇವರಿಗೆ ತಾವು ತಿರುಗಾಡಿದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರು ಅವು ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ. ೧. ಕಾಶಿ, ೨ ಕಲಕತ್ತಾ, ೩. ಸಾತಿಕ, ೪. ಬದ್ರಿನಾರಾಯಣ, ೫. ಕಾಶ್ಮೀರ, ೬. ಗೋಕುಲ, ೭. ದ್ವಾರಕಾ, ೮. ಅಯೋಧ್ಯಾ, ೯. ನೇಪಾಳ, ೧೦. ಹಿಮಾಲಯ, ೧೧. ರಾಮೇಶ್ವರ, ೧೨.

ಮಧುರಾ, ೧೩. ಮೀನಾಕ್ಷಿ, ೧೪. ಕುಂಭಕೋಣ, ೧೫. ಶ್ರೀರಂಗನಾಥ, ೧೬. ಕಂಚಿಕಾಮಾಕ್ಷಿ, ೧೭. ವೆಂಕಟರಮಣ ಗಿರಿ, ೧೮. ನಂಜುಂಡೇಶ್ವರ ೧೯. ಚಾಮುಂಡಾಂಬೆ, ೨೦. ತಿರುವಾಳ ತ್ಯಾಗರಾಜೇಶ್ವರ, ೨೧. ಚಾಮುಂಡಿ ೨೨. ಸುವರ್ಣವತಿ, ೨೩. ಶ್ರೀಶೈಲ, ೨೪. ಶಂಭುಲಿಂಗನ ಭೆಟ್ಟಿ, ೨೫. ನರ ಚಾಲಯ್ಯನಮಠ, ೨೬. ಮಲೆಮಾಂಚೇಶ್ವರ, ೨೭. ಕುಂತೂರ ಪ್ರಭು ಸ್ವಾಮಿ, ೨೮. ಹಿಮದ ಗೋಪಾಳ ತಲಮಲದೇಶ, ೨೯. ಗೋಕರ್ಣ, ೩೦. ಉಳವಿ, ೩೧. ಜಗನ್ನಾಥ, ೩೨. ಅವಡಿನಾಗನಾಥ, ೩೩. ಪರಳಿ ವೈಜನಾಥ, ೩೪. ಹಂಪಿ ವಿರುಪಾಕ್ಷೇಶ್ವರ, ೩೫. ವಿಶೋಬಾ, ೩೬. ದೇವು, ೩೭. ಅಳಂದಿ, ೩೮. ತ್ರಿಂಬಕೇಶ್ವರ, ೩೯. ಪಂಚವಟಿ, ೪೦. ಮಕ್ಕಾ, ಮದೀನಾ, ೪೧. ಭೂತಾನ, ೪೨. ಗಯಾ, ೪೩. ಪ್ರಯಾಗ, ೪೪. ಭವರಾಯ, ೪೫. ಜ್ವಾಲಾ ಮುಖಿ, ೪೬. ರಕ್ತವಾಹಿನಿ, ೪೭. ಮುಂಬಯಿ, ೪೮. ಸೊಲ್ಲಾಪೂರ, ಸಿದ್ಧ ರಾಮೇಶ್ವರ, ೪೯. ರೇಣುಕಾ, ೫೦. ಯಡವೂರ ವೀರಭದ್ರದೇವರು, ೫೧. ವೃಂದಾವನ, ೫೨. ಅಹೋಬಿಲ ನರಸಿಂಹ, ೫೩. ಕೂಡಲಸಂಗಮನಾಥ, ೫೪. ಜಂಬುಕೇಶ್ವರ, ೫೫. ವಿಷ್ಣುಕಂಚಿ, ೫೬. ಶಿವಕಂಚಿ, ೫೭. ಹಂಡಿಬಡಗ ನಾಥ, ೫೮. ರಜತಾದ್ರಿ, ೫೯. ಸೋಮಶೇಖರೇಶ್ವರ, ೬೦. ಸೊಗಲದ ಸೋಮನಾಥ, ೬೧. ಮೈಲಾರಲಿಂಗ, ೬೨. ದತ್ತಾತ್ರೇಯ, ೬೩. ಭಗ ಳಾಂಭಿಕಾ, ೬೪. ಭೀಮಾಶಂಕರ, ೬೫. ಮಧುಕೇಶ್ವರ, ೬೬. ಸೊಂಡೂರ ಕಾರ್ತಿಕ, ೬೭. ಓಂಕಾರ ಚಾಮರೇಶ್ವರ, ೬೮. ಸೇತುಬಂಧನ ರಾಮೇಶ್ವರ, ೬೯. ಗೋಕ್ಷೀರ ಸುರಸಿನಿಲಯ, ೭೦. ಉಜ್ಜಯಿನಿ ಮಹಾಂಕಾಳಿ ಮುಂತಾ ದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆಂದು ಮರಿದೇವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ವಿಭೂತಿ ವೋದಲಾದವುಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು ಆ ನಂತರ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೆಲದಿನ ಮರಿದೇವರಿಂದ ನೀರು ತರಿಸಿ ದಿನಾಲು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮರಿದೇವರು ತಂದ ನೀರನ್ನೆ ಕುಡಿದು ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕೆ ೧೮೦೧ನೇ ಮಾಘ ಶುದ್ಧ ೮ನೇ ದಿವಸದಿಂದ ಮಾಘ ಬಹುಳ ಪ್ರತಿಪದೆಯವರೆಗೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಸಮಾಧಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿ ಸೆಂದು ತೋಟದ ಶಿವಲಿಂಗೇಶ್ವರರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಮುಖ ದೈವದವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಇಂದು ಗುರುವಾರ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಸಕಲಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ತಂದು

ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿ ಪ್ರಸಾದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದೈವದವರು ತಾವು ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡರೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಗಳು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀವು ಮಾಡಿರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ ಅವಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪರಕಾಳಿ ಮುರಗಪ್ಪನವರ ಮನೆಯಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿ ತರಿಸಿ “ಶೆನು ಬಿಲ್ವ ಉನುರೇಶ್ವರ ಅಜ್ಞಾ ಬಾಬಾರೇ ಜೈ”ಯೆಂದು ಗುರುವಿನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಊಟಮಾಡಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಊಟಮಾಡಿದರು ಅದೇ ಪದ್ಧತಿಯು ಇಂದಿನ ವರೆಗೆ ರಘೋತ್ಸವದ ದಿವಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆನಂತರ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ಪರಲೋಕದ ಪ್ರಯಾಣದ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಅತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಯಾವ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ಶ್ರೀಂಗರಿಸಿ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪದ್ಮಾಸನ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತು ಓಂಕಾರ ನಾಮಪಠಣ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಜನರಿಗೆ ಭಜನೆ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದು. ಅವರ ಭಜನೆಯು ಒಳ್ಳೇ ಭರಭರಾಟೆಯು ಮಾಘ ಬ|| ೨ ದಿವಸ ಮುಂಜಾನೆ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಜಯ ಜಯ ನಮಃ ಪಾರ್ವತಿ ಪತಿ ಹರಹರ ಮಹಾದೇವ ಎಂಬ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಾನದಿಂದ ಪ್ರಾಣವಾಯುವನ್ನು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರ ಪ್ರಾಣವಾಯುವು ಹಾರಿದರೂ ದೇಹವು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಜೀವದಂತೆ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸಕಲ ವೈಭವದಿಂದ ಶ್ರೀಂಗರಿಸಿ ರಥವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ರಥದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಊರ ತುಂಬಾ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ದೇಹವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿದರು. ಅವರು ಮುಚ್ಚುವದಕ್ಕೂ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕೇವಲ ಭಕ್ತ ಸವದತ್ತಿ ಮಹಾರುದ್ರಪ್ಪನು ರೋಧನ ಮಾಡುವ ಧ್ವನಿಕೇಳಿಸಿತು. ಆಗ ಆ ಭಕ್ತನು ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಸಮಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಉರಳಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಅವನನ್ನು ಶಾಂತ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ನೋಡಿ ವಾಚಕಮಹಾಶಯರೇ, ಪರಶಿವ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಮಹಾತ್ಮರು ಜನ್ಮದಾರಭ್ಯ—ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಅಘಟಿತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಜಗಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿ ಜಗದ ಜನರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಮಹಾತ್ಮರೆಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದರು. ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾದ ಯೋಗಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬೆಳಗುವವರು ಅನೇಕರು. ಆದರೆ ಮಾನವ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆರೆತರೂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಮಹಾತ್ಮರು ತೀರ ವಿರಳ

ಜನ್ಮದಾರಭ್ಯ ತನ್ನ ಸಾಕು ತಂದೆಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಲೀಲೆ ತೋರಿಸಿ ಅವರ ಮನದಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ನಂತರ ಯಾವ ಗುರುವಾರ್ತೀವಾದದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಬಲ ಕೋಪಾನ್ನಿಗೆ ಕೊತ್ತಿದ ಶಾಪರೂಪಿ ಕಿಡಿಯನ್ನು ಉಗಳ ಅದನ್ನು ಭಸ್ಮಿಭೂತಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಯೋಗಿಂದ್ರರಾದ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ರೂಪಿ ದಿಗಂಬರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಆ ಜನ್ಮ ಪರಿಯಂತೆ ಧರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ತಿರುಗುತ್ತ ದೇವದರ್ಶನ ಹೊಂದುತ್ತ ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾವಂತರೆಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು

ಈ ರೀತಿ ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತರಾದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ಲೀಲಾ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಬೆಳಗಿ ನಿಜಾಮ-ನೇಪಾಳದಂಥಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅರಸರಿಂದ ಸನ್ಮಾನ ಹೊಂದಿ, ಮುಟ್ಟಲಶಕ್ಯವಾದ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾದ ಮಹಾತ್ಮರಾದರು.

ಜಗತ್ತಿನ ಮುಖ್ಯ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಬೋಧಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೋಜೋಬಲವೇ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುಣ್ಯ

ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರು ಮನಗಂಡಿರಬಹುದು. ಮಹಾತ್ಮರ ಮಾನವ ಶಕ್ತಿಯ ರೂಪದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯು ಅವರ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ತೇಜೋಬಲದಲ್ಲಿ ಒಡೆದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪುಣ್ಯವಂತ ಮಹಾತ್ಮರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ತೋರಿದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ತೇಜೋಬಲವು ಜಗತ್ತಿನ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳ ಗತಿಯನ್ನು ಸಹ ಬದಲಿಸಲು ಶಕ್ಯವಿದೆ 'ಎಂಬ'ದನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದೆ. ಮಾನವನು ಪ್ರಪಂಚದ ಜನರಲ್ಲಿ ಬೆರೆತರೂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿ ನಿಗಮಗಳಿಗೆ ನಿಲುಕದ ದೇವಾಧಿದೇವನನ್ನು ಕಾಣಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಡಿವಾಳಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಬ್ಬರು.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ನಾನುಮಾತ್ರದಿಂದಿ ಮುಕ್ತಿಯಾಗುವರೆಂದು ಮನುಷ್ಯತ್ವಿಗಳು ಸಾರಿಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅಖಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬಿಳಗಿದ ದೇವಾಂಶರಾದ ಮಹಾತ್ಮಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಚರಿತ್ರ ಪಠಣದಿಂದ ಶ್ರೀಗುರುವು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಿ ಎಂದು ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಬೇಡುವೆ.

ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅನಂತರೂಪ ಧರಿಸಿದ ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಗುರುವರನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದನು. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಹಾತ್ಮಮಡಿವಾಳ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಪುಣ್ಯವಂತ ಪಠಣಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಹಾತ್ಮರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದುವ ವಾಚಕರಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಲೆಂದು ಸದಾಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯ ಲೋಪಧೋಷಗಳಿಗೆ ಓದುಗರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆಬೇಡಿ ಈ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವರೆಂದು ಓದುಗರನ್ನು ಶ್ರೀಗುರುವನ್ನು ನಂಬಿ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವೆ.

ನೂರೆಂಟು ನಾ ಮಾವಳಿಗಳು

ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ
 ಗುರುಸ್ವರೂಪಾಯನಮಃ
 ರುಧಿರಾಕ್ಷರಾಯನಮಃ
 ಮಹೇಶ ಸುತಾಯನಮಃ
 ಡಿಂಭಕೇಶ್ವರಾಯನಮಃ
 ವಾಣಿಸುತಾಯನಮಃ
 ಳೇಪನ ಸ್ವರೂಪಾಯನಮಃ
 ಶ್ವರಬಂಧುವಾಯನಮಃ
 ರಜಪುತಾದ್ರಿ ಸಾಂಬಾರಾಯನಮಃ
 ಪ್ರಮಥ ಗಣಸೇನಾಧಿನಾಯ
 ಕಾಯನಮಃ

ಸತ್ಯ ವಾಕ್ಯಾಯನಮಃ
 ನ್ನಗ್ನ ರೂಪಾಯನಮಃ
 ಕಿಂಕ ಅರುಣಾಯನಮಃ
 ಕಿತ್ತೂರ ಭೂಷಿತಾಯನಮಃ
 ರಮಣೀಯ ರೂಪಾಯನಮಃ
 ಕರುಣಾ ಸಮದ್ರಾಯನಮಃ
 ಮಮಕಾರ ನಾಶಾಯನಮಃ
 ತಾಣಾಧಿಪತಿಯೇನಮಃ
 ಧೀರರೂಪಾಯನಮಃ
 ಶಂಬುಸುತಾಯನಮಃ

ನಗರದೇವಾಯನಮಃ
 ಮಾತಾಂಡರೂಪಾಯನಮಃ
 ಧಿರೇಶಾಯನಮಃ
 ಗಂಭಿರೂಪಾಯನಮಃ
 ರಕ್ಷಣದೇವಾಯನಮಃ
 ಗಜಮುಖಬಿಂಧುವಾಯನಮಃ
 ಓಂಕಾರರೂಪಾಯನಮಃ
 ನಮಸ್ಕಾರ ಪ್ರೀತಾಯನಮಃ
 ಮಹಾದೇವಾಯನಮಃ
 ಶಿವಸುತಾಯನಮಃ
 ವಾಚಾನ್ವಸ್ವರೂಪಾಯನಮಃ
 ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರೀತಾಯನಮಃ
 ಪ್ರಭು ಕುಮಾರಾಯನಮಃ
 ಬಾಪು ವೈರಾಯನಮಃ
 ನಾಗಲಾಂಚಿನು ತಾಯನಮಃ
 ಚನ್ನಬಸವ ಶಿವಾಯನಮಃ
 ಕಿತ್ತೂರ ಸುಸ್ಥಾನನಾಶಾಯನಮಃ
 ಮಲ್ಲಣ ದೇವಾಯನಮಃ
 ಸೋಗಲಪುರವಾಸಾಯನಮಃ
 ವಿಶ್ವಪುರವಾಸಾಯನಮಃ
 ವಿಶ್ವಪಂಡಿತ ವಿಜಯಾಯನಮಃ

ವಿಶ್ವೇಶಾಯನಮಃ
 ಶಿಧ್ಧಮಲ್ಲಾರ ಮಿತ್ರಾಯನಮಃ
 ನಾಗಲಿಂಗ ನಖಾಯನಮಃ
 ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸುದ್ಧಾರಣಾಯನಮಃ
 ರಾಮನಗೌಡ ದೇವಾಯನಮಃ
 ದಕ್ಷಯಜ್ಞ ಗಂಧಾಯನಮಃ
 ಚಿದಂಬರ ಕುವರಾಯನಮಃ
 ವೀರೇಶಾಯನಮಃ
 ಸದ್ಗುರುವಾಯನಮಃ
 ಮಹತ್ಯಾಯನಮಃ
 ಮಮಕಾರ ನಾಶಾಯನಮಃ
 ಗೊಣ್ಣುರಯಜ್ಞ ಪ್ರೀತಾಯನಮಃ
 ಒಕ್ಕುಂದವಾಸಾಯನಮಃ
 ಗರಗಾಧಿಶಾಯನಮಃ
 ಭವಲೀಲಾಯನಮಃ
 ಶಾಪಮೂರ್ತಿಯನಮಃ
 ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಕುವರಾಯನಮಃ
 ಕಾಳಿಕಾ ಬಂಧುವಾಯನಮಃ
 ಜಗದ್ಗುರುವಾಯನಮಃ
 ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ರೂಪಾಯನಮಃ
 ಸರ್ವಜ್ಞಾಯನಮಃ
 ಗುಣಾತ್ಮನಾಯನಮಃ
 ವಿಭವಾಯನಮಃ
 ನಿರಾಕಾರಾಯನಮಃ
 ಸಗುಣಾಯನಮಃ
 ದಕ್ಷಯಜ್ಞ ಗಂಧಾಯನಮಃ
 ಫಾಲನೇತ್ರ ಜನಿತಾಯನಮಃ

ಮಾರಿಬಂಧುವಾಯನಮಃ
 ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ ಸುತಾಯನಮಃ
 ದಕ್ಷಾಸುರ ದೇವಾಯನಮಃ
 ಅಮೋಣಿ ಬರಮರಾಯನಮಃ
 ನಿರಾಕಾರಾಯನಮಃ
 ಶಾಂತಾಯನಮಃ
 ಜಗನ್ಮೃಗಲಾಯನಮಃ
 ಸರ್ವಶಕ್ತಾಯನಮಃ
 ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶಾಯ
 ನಮಃ
 ಲಿಂಗರೂಪಾಯನಮಃ
 ಬೀಜರೂಪಾಯನಮಃ
 ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾಯನಮಃ
 ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯನಮಃ
 ಭಗವಂತಾಯನಮಃ
 ದಿವ್ಯಾಯನಮಃ
 ಅದ್ವಿತೀಯಾಯನಮಃ
 ಅಘಟಿತಾಯನಮಃ
 ಸಿದ್ಧಿರಾಮಾಯನಮಃ
 ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಪೂಜಾಯನಮಃ
 ವಿಭವಾಯನಮಃ
 ಜಗನ್ಮೂಲಾಯನಮಃ
 ಜಗತ್ಪ್ರಥಮಕಾರಣಾಯನಮಃ
 ಸಮಸ್ತ ನಿರ್ಮಾಣಾಯನಮಃ
 ಜೀನ ಸ್ವರೂಪಾಯನಮಃ
 ಶರ್ಮ ಕುವರಾಯನಮಃ
 ಕರಿಗೌಡ ಪ್ರೀತಾ ಸುನಮಃ

ರುಮೋದ್ಧಾರಾಯನಮಃ
ಶಿಧ್ಧಲಿಂಗ ಗುರುವಾಯನಮಃ
ಕೈಲಾಸ ಸಂಚಾರಾಯನಮಃ
ವಿಶ್ವಾತ್ಮರಾಯನಮಃ
ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಾಯನಮಃ
ನಿರ್ಗುಣಾಯನಮಃ
ನಿರ್ಲೆಪವಾಯನಮಃ
ದೇವಮುಕುಟಾಯನಮಃ

ಉದಾರ ಗುಣಾಯನಮಃ
ದಯಾಸಾಗರಾಯನಮಃ
ನೀಲಕಂಠಾಯನಮಃ
ಬಿಂಬಾಧರಾಯನಮಃ
ತ್ರಿಲಿಂಗ ರೂಪಾಯನಮಃ
ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಾಯನಮಃ
ಗುಣಾತೀತೆಯನಮಃ

ಸ್ತೋತ್ರ

ಗುಣಾತೀತಂ ಗುಣಾತ್ಮಾಯ ವಿಭವಾಯ | ಸುಗುಣಾತ್ಮಾಯ ಸುಗುಣ
ರೂಪಂ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ||
ನಮಃ ಶಾಂತರೂಪಾಯ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ರೂಪಾಯ | ಜಗನ್ನಿತ್ರಾಯ
ಶಂಭುವೇನಮಃ || ೧ ||
ನಮೋ ಸರ್ವಲೋಕ ಕಾರಣಾಯ ಸರ್ವೋತ್ಪತ್ತಿ ಮೂಲಾಯ | ನಮೋ
ಸರ್ವೋತ್ತಮಾಯನಮಃ ||
ನಮೋ ಶಾಸ್ತ್ರಪಾರಾಂಗತಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೂಲಾಯ | ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿರೂಪಾ
ಯನಮಃ || ೨ ||
ಮಾಯಾಚ್ಛಾದಿತ ರೂಪಾಯ ಮಾಯಾ ಪ್ರೇರಿತಾಯ | ಮಯಾತ್ಮಜನ
ಕಾಯ ಮಹದೇವಾಯನಮಃ ||
ಭಾಯಾತ್ಮಜಾಯಜಾಯ ಜನ್ಮ ದುಃಖ ನಾಶಾಯ | ಭಾವಾತ್ಮಕದೇವ
ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠಸನಾತನಾಯನಮಃ || ೩ ||
ಸರ್ವಜ್ಞಂ ಸರ್ವಾಂತರ್ಗತ ರೂಪಂ ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ನಮಃ | ಸರ್ವಮೂಲ
ಕಾರಣಂ ದೇವಂ ನಮೋನಮಃ ||
ಶರ್ವಾಯ ರುದ್ರಾಯ ಮಹಾತ್ಮಾಯ | ಪರ್ವತ ಕುವರಿ ಕುಮಾರಾಯ
ನಮೋನಮಃ || ೪ ||

ಅದ್ವೀತಿಯಂ ಅನಂತ ರೂಪಂ ಅಭವಂ ನಮಃ | ಅಘಟಿತಾತ್ಮಂ ಅನಂತಲೀಲಾ
ಮಯಂ ನಮಃ ||
ನಿಶ್ಚಲಂ ನಿರಾಕಾರಂ ನಿಗಮಾತೀತಂ ನಮಃ | ನಿತ್ಯನಿರವಹಂ ನಿಜರೂಪಂ
ಮಡಿವಾಳೇಶಂ ನಮಃ || ೫ ||

ಅಷ್ಟಕ

ದೇವ ದೇವ ಪಾವನಾತ್ಮಕ ಭಾವಕೋಲಿಯುವ ದೇವನೋ |
ಬಾವನಾತ್ಮಕ ಭವದ ಲೀಲೆಯ ದೇವ ಕರುಣಾ ಲೋಲನೋ ||
ಶೂಲಪಾಣಿಯ ಬಾಲನೆನಿಸುವ ವ್ಯಾಲಧರದಧಿ ದೇವನೋ |
ಕಾಲಕಾಲಕೆ ಜಗವ ರಕ್ಷಿಪದೇವ ಗರಗಾಧೀಶನೋ || ೧ ||
ಕಿತ್ತೂರುದೊಳು ಪುಟ್ಟ ಕಲ್ಮಶ ಪಟ್ಟ ಗಧಿಕಾರಿಯಾದನೋ |
ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಂದೆಗೆ ಲೀಲೆ ತೋರುತೆ ನಿತ್ಯ ಜಗದೊಳು ಮೆರೆದನೋ ||
ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಹ ಕರ್ನಾಟಕಾಂಬೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕುವರ ನೀತನೋ |
ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವ ಮಾಡಿದಾಗಳೇ ದೇವ ಗರಗಾಧೀಶನೋ || ೨ ||
ಬಾಪುರಾಜಗೆ ಶಾಪನೀಯುತೆ ಭೂಪನೆನಿಸುತೆ ಮೆರೆದನೋ |
ಕೋಪದಿಂದಲಿ ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯ ಕೋಟಿದ್ವಾರದ ಸುಟ್ಟನೋ ||
ರೂಪಧರಿಸುತೆ ವರದಿಗಂಬರ ಮೂರ್ತಿಯನಿಸುತೆ ಮೆರೆದನೋ |
ಪಾಪನಾಶಕ ಪುರಮದೇವರ ದೇವ ಗರಗಾಧೀಶನೋ || ೩ ||
ನಿತ್ಯರೂಪಸ ಕಾಣುತ್ತಾಗಳೆ ಸತ್ಯನೆನಿಸುತೆ ಮೆರೆದನೋ |
ಸ್ತುತ್ಯಕಾರ್ಯವ ಗೈಯುತ್ತಾಗಳೇ ನಿತ್ಯಜಗದೊಳು ಮೆರೆದನೋ ||
ನಿತ್ಯನಾಗುತೆ ಜಗದಿ ಚರಿಸಿದ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಾಲಕ ದೇವನೋ |
ಬ್ರಹ್ಮರಂ ಪರಿಪಾಲಿಸುವನೋ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗರಗಾಧೀಶನೋ || ೪ ||
ಕಾಶಿಪುರದೊಳು ವಾಸಮಾಡುತೆ ಈಶಸೇವೆಯ ಗೈದನೋ |
ವಾಸವಾತ್ಮಕ ಪಂಡಿತಾಧ್ಯರ ಸಭೆಯನುತಾ ಗೆಲಿದನೋ ||
ಭೂಸುರೋತ್ತಮ ಗುರುವು ಎನಿಸುತೆ ಏಸುಕಾಲದಿ ಮೆರೆದನೋ |
ಸಾಸಿರಾತ್ಮಕ ಫಣಿಯ ಧರಿಸಿದ ಬಾಲ ಗರಗಾಧೀಶನೋ || ೫ ||
ಬ್ರಹ್ಮದಂಪತಿ ಕುವರನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದ ದೇವನೋ |
ಬ್ರಹ್ಮವಿರಚಿತ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳುತಾ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಿ ಮೆರೆದನೋ ||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾತ್ಮಕ ದೇವನೆನಿಸುವ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಾರ ಮಿತ್ರನೋ |
 ಬ್ರಹ್ಮವಿರಚಿತ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳುತಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗರಗಾಧೀಶನೋ || ೬ ||
 ಭಕ್ತ ಮಲ್ಲಣ ಭಕ್ತ ಪ್ರೀತನೊ ಸ್ತುತ್ಯಂತರ ದೇವನೋ |
 ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವ ತೋರಿ ಜಗಕೆ ನಿತ್ಯ ಗುರುತಾ ಮೆರೆದನೋ |
 ಶಕ್ತಿ ವಿರಚಿತ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳುತಾ ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವ ತೋರ್ವನೋ |
 ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗಕೆ ನಿತ್ಯನೆನಿಸುವ ಮುಖ್ಯ ಗರಗಾಧೀಶನೋ || ೭ ||
 ಸೊಗಲ ಪುರದೊಳು ವಾಸಮಾಡಿದ ಪರಮ ಯೋಗಾನಂದನೋ |
 ಅಘಟಿತಾತ್ಮಕ ನಿಗಮಗೋಚರ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಳ ಶೀಲನೋ ||
 ಜಗದಿ ಗರಗದಿ ತನ್ನ ದೇಹವನಿಟ್ಟ ನಿತ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನೋ |
 ಜಗದ ಭಕ್ತರು ನಿತ್ಯ ಹೊಗಳುವು ಸ್ತುತ್ಯ ಮಡಿವಾಳೇಶನೋ || ೮ ||

ಮಂಗಳಾಚರಣ

ಜಯವಿಂದು ಬೆಳಗುವೆ ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರನೇ |
 ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರನೇ | ಮೃಡಹರ ಶಿವನೇ || ಪ ||
 ಪ್ರಭುವರ ತಪಫಲ ನಿಜದಧಿಕಾರ | ಅಭವನ ಕುವರನೇ ನಿಜಸುಖಧಾರಿ
 ಈ ಭವನೀಗಿಸೋ ಭವ ಪಾಶ ಹಾರಿ || ೧ ||
 ಕಿತ್ತೂರ ಕಲ್ಮಠ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿ | ಭಿತ್ತರಿಸಿದೆ ನೀ ಜಗದಾಧಾರಿ | ನಿತ್ತೂರಿ,
 ಸೆನ್ನನೇ ಜಗದೊಳ್ಳುಪಾರ || ೨ ||
 ವಿಶ್ವನಾಥಪುರದಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತವನೇ | ವಿಶ್ವದ ಪಂಡಿತರ ಸುಭಯಗೆಲಿದವನೇ ||
 ವಿಶ್ವೇಶ ಸುತನೆಂದು ಜಗದಿ ಮೆರೆದವನೆ || ೩ ||
 ಭಕ್ತ ಮಲ್ಲಣನ ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದವನೇ | ಭಕ್ತರು ಮನವಾಂಛಿತ ಪೂರಿಪನೇ
 ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವ ನೀ ನಿತ್ಯ ತೋರುವನೇ || ೪ ||
 ವರದಿಂಗರ ರೂಪ ನಿತ್ಯದೊಸುವನೇ | ಶರಣ ಜನಕಾಧಾರಿಯೆನಿಸಿ ಮೆರೆ
 ದವನೇ | ಗರಗ ಮುರದೊಳು ನಿತ್ಯ ಮೆರೆದವನೇ || ೫ ||

ಸಮಾಪ್ತಿ

—: ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳು :—

೧. ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ವಚನ ಸಂಗ್ರಹ
೨. ಶ್ರೀಗುರು ಮಡಿವಾಳೇಶ್ವರರ ಕಾವ್ಯಮಾಲಾ
೩. ಕನ್ನಡ ಕೇಸರಿ ವೀರರಾಣಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮ (ನಾಟಕ)
೪. ಪಾರ್ಥಗರ್ವಭಂಗ ಪ್ರಮೇಲಾ (ನಾಟಕ)
೫. ವೈಷ್ಣವ ಶಿಖಾಮಣಿ (ಚಂದ್ರಹಾಸ)
೬. ಪೂಜ್ಯ ಬಾಪೂಜಿ

ಸ್ವಾಕೀಷ್ಠರು:—

ಶ್ರೀ. ವಿ. ಎಸ್. ಮುಪ್ಪಯ್ಯನಮಠ ಗರಗ

ಶ್ರೀ. ಬಾಳಪ್ಪ ಜೀವಪ್ಪ ಯಲಿಗಾರ ಗರಗ

ಬಾಳಪ್ಪ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಯಲಿಗಾರ ಗರಗ

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ರಾಮಚಂದ್ರ ಬಾಳಕೃಷ್ಣ ಯಲಿಗಾರ, ಗರಗ.
ಮುದ್ರಕರು: ಜಿ. ಆರ್. ಪಂಡಿತ ಕೇಳಕರ ಪ್ರೆಸ್, ಧಾರವಾಡ.